

Déliháb

16. SZÁM

20
ALLÉR

**Aki tizenhét
tavaszt számlált**

(D'Ora Benda felvétel)

100
OLDAL

RÁDIOMŰSOR
ÁPRILIS 14 - 20-IG

AT
ebb-
s z i
y en
Ára

Budapest

KÉSZÜL MÁR!

és e hó 25-én megjelenik a páratlan sikerű

VILÁGKÖNYVTÁR negyedik kötete:
Phillips Oppenheim: A fekete pásztor
c. világhírű regénye

Mi a Világkönyvtár? Világviszonylatban is egyedülállóan olcsó, de rendkívül értékes könyvsorozat, melynek már első két kötete is meghódította a magyar olvasóközönséget.

Csoda ez? Nem! Hiszen a Világkönyvtár 1—1 kötetének kedvezményes ára

BUDAPESTEN

48 fillér

VIDÉKEN

58 fillér

A világirodalom legkitünőbb regényei jelennek meg e sorozat keretében minden hó 25-én. **Diszcs** kötésben egy-egy kötet **288 oldal**.

A DÉLIBÁB egyedülálló kedvezménye előfizetői és olvasói részére. Vágja ki lapunk 96-ik oldalán lévő szelvényt és minden újságárusnál, minden dohánytőzsdében átveheti fenti kedvezményes áron a **VILÁGKÖNYVTÁR** egy kötetét.

Eddig megjelent kötetek:

- 1. KELLERMANN: A SCHELLENBERG TESTVÉREK**
- 2. MAURICE LEVEL: A TOLVAJOK VÁROSA**
- 3. KARIN MICHAELIS! A ÜGYVÉD ÚR CSALÁDJA**

közelebbi felvilágosítással szívesen szolgál lapunk kiadóhivatala:
Budapest, VII, Dohány ucca 12.

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

A „Világkönyvtár” bármelyik kötetét portómentesen küldi meg (ha az újságárusnál nem volna kapható) **ROMÁNIÁBAN: 20 LEI-ÉRT**, SLOVA S. A. de Colp. ORADE Bulv. Reg. Ferdinand 46. **CSEHSZLOVÁKIÁBAN: 5 KC-ÉRT**, „Lipa” Újságtiroda, Bratislava, Rózsa u. 8.
(AZ ÖSSZEG MINDKÉT HELYRE BÉLYEGBEN IS BEKÜLDHETŐ)

KÜLFÖLDI OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

A „Delibáb” az itt felsorolt helyeken kizárólag az alábbi árakkal fizethető elő.
ROMÁNIÁBAN . . . . 1/4 évre 90 lei, FŐELÁRUSÍTÓ: „Slova” S. A. de Colp. Oradea Bul. Reg. Ferdinand 46.
CSEHSZLOVÁKIÁBAN . 1/4 vre 26 Ke., FŐELÁRUSÍTÓ: Lipa Novinarstvo, Bratislava, Ruzová ul. 8.

A kiadásunkban megjelenő művek esakís a fenti cégeknél szerezhetők be.
(Közvetlen nem szállíthatunk)

**BRAZILIÁBAN: 1/4 évre \$ 18/000, Tolnai Világlapja irodája: Rio de Janeiro Rua Genera
Cavassa 19, Andar 19, Sala 19**

20
FILLÉR

Déliab

SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizelési ár: negyedévre 2 P 50 fill., félévre 5.— pengő. Biztosítással kombinálva negyedévre 3 P 84 fill., félévre 7 P 68 fill., egy hónapra 1 P 28 fill. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 4 dinar, Romániában 7 lei Olaszországban 1 lira 20 centesimo. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány ucca 12. Telefon: 42-3-39, 42-3-50.

Miss Betty Runkle,
akit Kaliforniában
szépségkirálynőnek
választottak

KIK A HONANYÁK?

Az újonnan megválasztott képviselők feleségei között van két érdekes, szép asszony. Színésznő mind a kettő és a Nemzeti Színház tagja; abban is megegyeznek, hogy uruk újságíróból lett képviselő, a szerkesztőségéből vonul be a T. Házba.

A klasszikus arcélű Mátray Erzsí, Cleopatra, Antigone, a magyar Elektra szobor-szép alakítójának neve előtt az ismert szerkesztőt, Törs Tibort jelenti a T betű a színlapon.

A csupa perzsa, antik bútorral, jó képpel, régi porcellánokkal teli lakásban pattogó kályhatűz mellett fogadja az újságíró Törsné Mátray Erzsí. Künn keservesen fúj a szél, zuhog az eső, idebenn egy okos, öntudatos asszony beszél. Hatalmas vadászkutya simul lustán a lábaihoz, a cigarettá felparázslik az ideges ujjak között, amint időnként nagyokat szippant belőle.

— Ez volt a legnehezebb szerepem. Soha életemben, egyetlen fellépésem előtt sem izgultam ennyit, pedig én aztán drukkos szí-

Mátray Erzsí

(Áldor felv.)

nésző vagyok. Kezdő koromban jóformán alig ismertem a lámpalázat, Istenem, az ember olyan természetesnek vette: tudom a szöveget, kimegyek, eljátszom. Most? Egyre jobban félek. Felmérem a feladat nagyságát és dobogni kezd a szívem. Igaz, csak addig tart, amíg kikerülök a színpadra, aztán szárnyat ad a félsz, feloldódik a rémület. Hanem most... hogy én mit drukoltam össze az uramért hetek óta. Soha, fogalmam sem volt a politikáról, a férjem politikai újságíró, de engem a politika nem érdekelt. Hanem most megtanultam — meg, most, tökéletesen. Anynyira, hogy amikor lementem az uramhoz és szállítottam neki a friss politikai híreket, oda volt a csodálkozástól. Hanem én attól tartok, hogy most, újra elfelejtem.

— Milyen érzés képviselőnének lenni?

— Öszintén csodálta bennem a színésznő a szónokot. Hogyan képes valaki csak úgy, ex-tempore, sugó, színpad, világítás nélkül annyi emberhez beszélni.

— Mit szölkáltak a választók a képviselő szép feleségéhez?

— Most felelek az első kérdésére, olyan jó volt érezni, hogy úgy szeretnek, olyan kedvesek hozzám. Öreg nénikék össze-vissza simogattak. Csakhogy itt van, kedves lelkem, mondták, tapogatták a vállamat a reszkető két kezükkel.

— Könnyű volt Törs Tibornak győzni ilyen kortes mellett.

— Jaj, dehogyan korteskedtem én, a mandátum átvételére mentem csak le. Azon lepdtem meg a legjobban, amikor egyszer csak látom, hogy vállrakapják az uramat, úgy viszik nagy diadallal körbe. Az Istenért, le ne ejtsék, mondom; kocsival voltunk, ki akartam szállani, hát odaszól nekem az uram egyik embere: ki ne lépjen, nagyságos asszony, mert rögtön vállraveszik!

— Színház?

— Egyelőre a kollégáim csipkednek. Honanya lettél, Erzsí? — kérdezik jókedvvel tőlem. Különbben Thury Lajos, „A vár” című drámájában van érdekes szerepem, valószínűleg május elején kerül a darab színpadra.

Ignác Rózsai már csak azért is nevezetes, mert ő a legfiatalabb képviselőné ebben az országban. Férje Makkay János, az ismert fiatal publicista.

— Az uram éppen a Ház felosztásának napján lett 30 éves — meséli nevetve, — mi már gyerekkorunkban egymásba voltunk szerelmesek, mindent megbeszélünk, terveket szőttünk, együtt olvastunk. Már úgy értem, hogy egy könyvet ketten. Csakhogy János jóval hamarabb lett készen, én még az első oldalon baktattam, mikor ő már fordított a lapon. Így élveztem végig a Jani-

Ignác Rózi
keresztlányával
(Color felv.)

Ignác Rózi
(Székely Aladár felv.)

csárok végnapjait, lóugrás szerint... Terveket szőttünk. Borzasztó ambíciózusak voltunk és elhatároztuk, ha nem leszünk Valakik nagy V-vel és kellő nyomatékkal 30 esztendőskorunkra — öngyilkosságot követünk el. Na, főbelövi magát, Jánoska? — fogadom azon az ominózus 30. születésnapon az uramat. Nem én! feleli, inkább fellepek képviselőnek. Hát így esett.

A legírásosabb sütetű képviselőnének csillog a szeme, íreg-forog az ágyában, mert ágyban fekszik, influenzás kicsit, majd kiugrik a párnák közül. Cseresznyemintás piros-fehér muszlin hálóing van rajta.

A kis lakás tele napfényvel, derűvel, a legfiatalabb képviselőnek szigorúan le van zárva a dolgozószobája ajtaja. Gyanus hangok hallatszanak ki. Gyereknevetés, visongás.

— Boriska keresztlányunk mindkettőnk kedvence — meséli tovább a fiatal színésznő, — mondhatom, kitűnően bevált, úgyis mint kortes, úgyis mint kabala. Tőle kerdeztem meg mindig, pitykegomb és margerétalevél helyett, bejön-e az uram? Korteshadjárata abból állt, hogy nyájasan köszöntött minden embert. Isten éltesse, mondotta, téged is kicsikém, fogadta a megszólított. Makkay János keresztapa-képviselőjelöltet! — egészítette ki a kicsi.

Boriska úrhölgy két és féléves. Jó erős torka van — a hang után ítélve.

— Nem mertem lemenni az uram kerületébe — folytatja az ambíciózus képviselőné, — iszonyúan drukoltam, mit szólnak a választók a színésznő-feleséghez? Török Sándor „Idegen város”-át játszottam a rádióban közben, úgy hallottam, nagyon tetszett. Ha jobban leszek, eljátszom majd párszor a „Valaki járt itt” cselédszerepét. Különböztetve tanulok, dolgozom és várok... várok a nagy szerepre... amelyik egyszer csak elérkezik.

— Azt hallottam, egy fiatal, tehetséges

magyar drámaíró darabot írt Ignác Rózsának. Mi van azzal?

— Sokat tárgyaltak már róla... remélem, majd csak színrekerül. Én — várok.

Ezt a várokat nem éppen úgy mondja, mint Solvejg. Sőt. Ellenkezőleg. Mennyi energia, kicsattanó életkedv van ebben a bogárszemű fiatal színésznőben!

— Ezekután — az obligát kérdést — milyen érzés képviselőnének lenni?

— Legyek nagyképű? Halandzsázzak, hogy hátminekutánaannakelőtte voltaképpen... Nagyon, de nagyon örülök! Végtelenül boldog vagyok!

óformán
az em-
udom a
? Egyre
egységét
k addig
n szár-
Hanem
ssze az
em volt
gírő, de
m most
n. Any-
nhoz és
híreket,
én attól

ni?
zínésznő
ak úgy,
nélkül

képviselő

olyan
olyan
e-vissza
lelkem,
reszkető

ni ilyen

a man-
azon le-
egyszer
uramat.
Istenért.
tunk, ki
az uram
os asz-

k. Hon-
lőlem.
nő drá-
lőszíni-
e.

vezetés,
ben az
ismert

tásának
tve, —
voitunk
terve-
ár úgy
ak hogy
én még
ő már
a Jani-

HÖLGYEK A RÓMIASZTALNÁL

IRTA: STELLA ADORJAN

(Történik az ebédlőben, szereplők Férj és Feleség.)

Férj (ujtságot olvasva).

Feleség (nem engedi): Kérlek, fiam... mint tudod, este van nálunk egypár ember... A beosztást szeretném megcsinálni.

Férj: Rákd a névjegyeket ahova akarod. Vacsora előtt ügyis összecserélik.

Feleség: Nem ültetésről van szó. Mindenki üljön ahova akar. Nem fogok ilyesmivel ezután bosszankodni. A kártyabeosztást szeretném megcsinálni. Három napja készítem a terveket.

Férj: Ez olyan nagy dolog?

Feleség: Hogyne! Először külön kell venni a bridszelőket, külön azokat, akik rómit játszanak. Szerencsére van egypár házi-fiúm, azokat mindenütt el lehet helyezni, mint a dzsókert... Vigyáznom kell, hogy házaspárok ne kerüljenek egy asztalhoz, vigyázni kell arra, ki milyen alapon játszik, vigyázni kell a flörtökre... Képzeld, mult szombaton Olgánál tapintatlanságból egy bridszasztalhoz került Viola és három aktív udvarlója. Majd megölték egymást, egész este repültek a kontrák és a rekontrák.

Férj: Ültesd a vendégeidet ahogy akarod, az a fontos, hogy én ne hölgyekkel rözimzsek.

Feleség: Miért ne? Mit gondolsz, az én hölgyvendégeim rözimozzák a dzsókert?

Férj: Dehogysis! Más kifogásom van ellenük. Ültess engem, drágám, komoly férfipartiba!

Feleség (mérgesen): Most már igazán kíváncsi vagyok, mi a kifogásod a barát-nőim ellen. Kivel nem akarsz rözimzni és miért?

Férj: Elmondom sorjában. Magdával nem játszom, mert folyton telefonál. Nem elég, hogy mindig innen hívja fel összes ismerőseit, nem elég, hogy vacsoránál hatszor hívják a telefonhoz, rözimzés közben is telefonál. A partinak várni kell, amíg ő nagykegyesen befejezi a beszélgetést.

Feleség: Téged Edittel akarlak összeültetni!
Férj: Isten őrizz! Ő a legszórakozottabb rözimjátékos. Minden húzás előtt megkérdi: „Mit dobott, kérem?” Oszteni még ma sem tanult meg, vagy kettővel többet oszt, vagy kettővel kevesebbet.

Feleség: Olga?

Férj: Feledékeny. Partie közben azt is megkérdi, hogy mit játszunk. Mindig elfelejt pénzt hozni magával.

Feleség: Majd Irmával fogsz játszani!

Férj: Isten őrizz! Irma kíváncsi természetű,

minden partie órákig tart, ha az ember vele játszik. Amikor már régen rómi lett valaki, ő nem nyugszik bele, sorban megnézi, hogy milyen lapja lett volna az egész mezőnynek. Még aránylag Lenkével játszom a legszívesebben.

Feleség: Hát akkor ő lesz a partnernőd.

Férj: Annyira szívesen nem játszom vele, hogy le is üljek! Ő szemrehányással rözimzik: „Miért nem adott nyolcast?” „Miért dobott kör hatost, amikor Magda körre ment?” „Miért van magának ma olyan szerencséje?”

Feleség: Lenke nem is szokott sírni. Mégha Jucira mondanád!

Férj: Akkor túlságosan gyöngéd lennék vele szemben, mert Juci nem sír, hanem zokog. Megnyer hat kasszát, utána véletlenül más kapja a dzsókert, máris meg van sérteve. „Ilyen pechem van mostanában, — mondta a multkor. — Gabyéknál is csak hetven pengőt nyertem.”

Feleség: Aprópo, Gaby!

Férj: Sokat bridszezik és ez meglátszik a rözimjátékán.

Feleség: Túlságosan spekulál?

Férj: Túlságosan belenéző a lapba! Jól megjegyzi jobbról és balról, hogy ki mit tart a kezében.

Feleség: Kíváncsi vagyok, mit mondasz Ilona ellen!

Férj: Semmi jót. Ilona csal.

Feleség: Hogy merészeled a vendégeimről!?

Férj: Nem bánom, hívjál ki párbajra, ne hívjál meg az estélyeidre, kimondom őszintén és nyíltan: Ilona csal. Ennek a rágalomnak le is vonom a következményeit, mégpedig férfiasan: nem játszom többé Ilonával.

Feleség: Miért? Hogyan csal?

Férj: Nyíltan. Ahelyett, hogy megmutatná megmaradt lapjait, egyszerűen, hogy ne mondjam vakmerően azt mondja: maradt 33. Részben, mert ez elég sok, részben mert Ilona mégis csak nő, senki sem meri ellenőrizni. Én a multkor ellenőriztem egy harmincyolcas bemonadását. Higgyed el nekem, Ilona az éveinél vagy a kilőinél nem tagad le annyit, mint rözimben.

Feleség (vállat von): Hátha egyik nővel sem akarsz játszani, akkor megsértem a szabályt és majd az én partimban fogsz rözimzni. Velem.

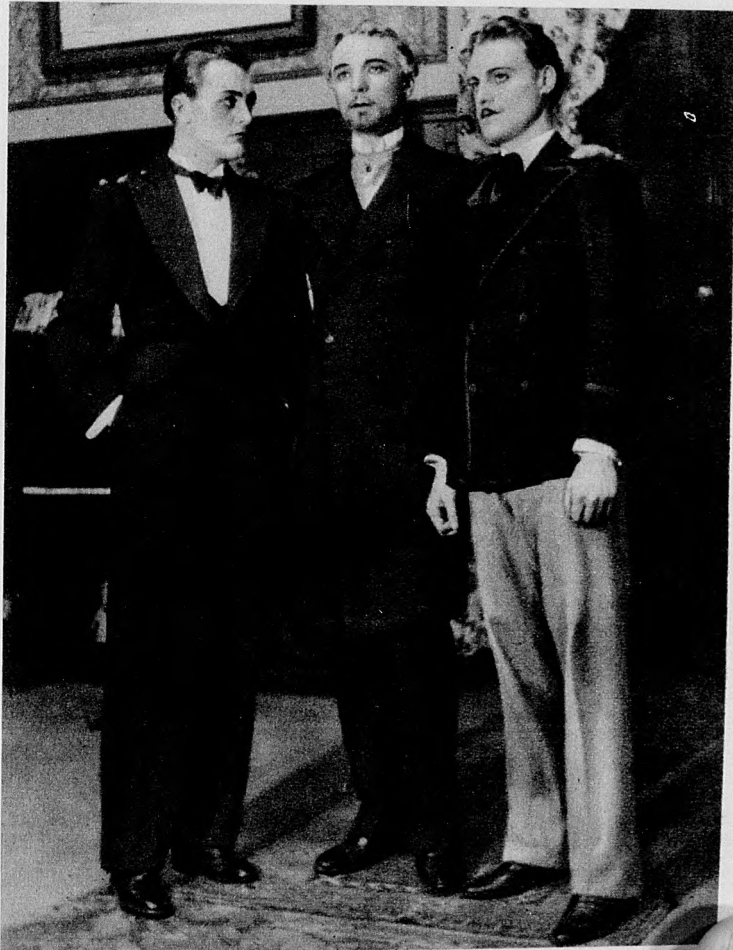
Férj (lélekjelenléttel): Kis csacsi, hiszen csak tréfáltam. Szívesen játszom bármelyik bárátnőddel!

VALAKI JÁRT ITT...

Jerome K. Jerome háromfelvonásos színdarabjának a címe: Valaki járt itt. Különös légkört teremt maga körül ez a Valaki halk hangjával, világos, tiszta mondataival és lelket felnyitó kérdéseivel. Mint amikor dohos szagú, lezárt szobának ablakát kinyitják és behatol a napsugár széles kéréje, hogy megvilágítsa a tisztaságot és rávilágítson a szennyre, a penészgombákra, úgy nyílnak ennek a Valakinek szavai nyomán megnyomított lelkek ajtajai, keserűséggel telt szívek kapui és emberi lények vergődéses élete.

Egy angol boardinghouse-ban játszódik a cselekmény, ha ugyan cselekménynek lehet nevezni azokat a csodákat, amiket ennek a Valakinek pusztja jelenléte, szava felidéz. Ebben a kis angol panzióban csupa rosszindulatú, zsémbes, pénzsóvár, kapzsi ember

él, aki egymásra agyarkodik, egymást rászedi. Talán mind között látszólag a leggonoszabb a tulajdonosnő, Mrs. Sharp, aki nem ismer kíméletet, még a kis gyöngé, vézna cseléddel, Staziával szemben sem. És ekkor megérkezik a Valaki, aki egy pillanat alatt megmutatja ennek a szerencsétlen lelkű asszonynak, hogy durva, rideg modora mögött egy nemesebb lény lakozik, akinek a gonoszság nem más, mint mentsvár, még pedig tévesen választott mentsvár. Mrs. Sharp pedig átérzi, hogy ő más, mint amilyenek mutatja magát és megváltozik. De bárkivel kerül is érintkezésbe ez a Valaki, rögtön szeme elé varázsolja annak igaz élethivatását, kibányássza a népitélet salakjától eltemetett igazi énjét. A csipős nyelvű Kite kisasszonynak például néhány

Pesthy László,
Tosár József,
Ungváry László
(Wellesz felv.)

DÉCEMBER

Petheő Attila
Cs. Aczél Ilona

oszlinte, kimeletlen szóval megmutatja, hogy ő nem az a kifestett, izléstelen ruhákban cifrázkodó vénkisasszony, akinek mutatja magát, hanem egy szerény, még mindig szép, öregedő nő. Eppen így egy arisztokrata hölgyet majmoló nőnek eszébe juttatja, hogy nemesebb volt ő akkor, amikor hidegben, télben ételt hozott szenvedő testvérének mint ma, amikor nemesi címerek után sóhajtozik. Egy házaspárt, akik évek óta zsörtölődnek, visszavezet arra az útra, amelyre vágytak, a boldog, nyugodt, megértő házastársak útjára. Sőt lányukkal, a gógös Viviannal megérteti, hogy a fiatal tehetséges festő szerelme nagyobb kincs, mint az öreg rekedt hangú bookmaker ajánlata. Az öreg bookmaker pedig önként lemond a leányról, hisz úgysem tudta volna megnyerni Vivian sze-

relmét. Egy fiatal művészből hitet ébreszt művésze iránt, egy kereskedőt, aki kétes értékű üzletekkel foglalkozik, öntudattal tölt el, úgy hogy az ráeszmél arra, hogy mivel tartozik fájának. Végül az elnyomott szegény kis cselédnek visszaadja önbizalmát és szeretetet csöpögtet szívébe.

A boardinghouse belső lelki élete, de külseje is lényegesen megváltozik. Világos függönyök, fény, virágok, zene, kedves, feszélytelen vidám csevegés lett úrrá ott, ahol azelőtt gonosz, alantas érzelmek viaskodtak. És ekkor az idegen, a vándor, a Valaki halkán, mint ahogyan jött, elmegy, mert munkáját bevégezte, mert máshol is várják és mert — miként ő mondja — ő is csak cseléd, aki szolgál.

Megindítóan szép ennek a kiváló angol

író
indí
előt
jelen
és h
tos,
épp
meg
szá
térít
szet
nem
szük
jobb
A
vész
dező
tem
tala

V
(M

D

íróknak a színhátéka, mint ahogyan megindítóan szép az elgondolása és mindenekelőtt a hite arról, hogyha Valaki ismét megjelenne közöttünk, akkor csodákat művelne és boldogságot árasztana maga körül. Biztos, ha bárhol megjelenne ez a Valaki, éppen úgy vonzaná a szerencsétleneket, a meg nem értetteket, de valószínűleg más országban, illetve más környezetben a megértettek is mások volnának. Ez természetesen semmiben sem kisebbíti a színmű nemes értékét, csak megértéséhez okvetlen szükséges az angol környezet megismerése, jobban mondva ismerete.

A Nemzeti Színház előadása kiváló művészi produkció és ha Horváth Árpád rendezése nem is diktálja mindig a helyes tempót, azért egységes, értékes és kifogástalan az előadás.

A kis cseléd szerepében Vaszary Piroska megindító félszégével. Amint a kis cseléd lényének, jelentéktelenségének tudatában elmosódik, a háttérbe húzódik, éppen ez emeli értékét. De a többi szereplő is elsőrangú, mindenekelőtt kiváló Cs. Aczél Ilona, a nagyszerű Ághy Erzszi, Környei Paula, Fűzes Anna és Rápolti Anna.

A férfi szereplők közül a főszerepet Timár József játssza leegyszerűsített művészettel, zengő bársonyos orgánuma pedig külön értéket kölcsönöz a szavaknak. Sugár Károly rekedten beszélő bookmakerje egyszerűen tökéletes alkotás. De igen jó Petheő Atilla, Perényi, Unghváry és Juhász József is. A kisérőzenét összeállította Nádor Mihály, a színhátékot fordította Sz. Tüdös Klára.

T. S.

Vaszary Piroska.
Timár

(M. F. I. felvételek)

DÉCIBÁB

ébrezt
ki kétes
tudattal
a, hogy
nyomott
bizalmát

lete, de
Világos
kedves,
rrá ott.
k vias-
ndor, a
elmegy,
shol is
— 6 is

angol

BÁB

Prockly Irén
és Miss Mary
Chilson

Egy pesti urilány
mesekarrierje
Amerikában

Gyönyörű albumot lehetne megtölteni azoknak a magyar lányoknak a fényképével, akik már eddig külföldön karriert csináltak. Ezek a karrierok természetesen megoszlanak. Sokan vannak, akik hosszú esztendőök fáradtságos művészi munkájának gyümölcseként élvezhetik karrierjüket. Ezek a különböző külföldi színpadok, hangversenydobogók sztárjai vagy műtermek művészei. De vannak sokan, akiknek élethajója egy boldog, derűs, nyugodt házasság révében kötött ki és akiknek életében ez a házasság jelenti a karriert.

A lapok csaknem minden esetben nagy és

érdekes cikkekben számolnak be ezeknek a külföldön befutott magyar lányoknak művészi vagy polgári karrierjéről és a színes, néha kissé romantikusan hangsúlyozott beszámolók hatása alatt, számtalan itthon élő, hasonló boldog sors után vágyakozó leány szívében táruul fel az oktalan álmódosítás varázskapuja. Mert oktalan ez az álmódosítás, hiszen ha gazdag is lehetne a külföldön karriert csinált magyar lányok albuma, ez semmit sem jelent, mert kétségtelen, hogy ezer szerencsés mellékkörülmény találkozásából születhetnek csak meg ezek a boldogulások.

ilyen, a szerencsés véletlenek találkozásából született polgári karrieréről számolunk most be a Délibáb olvasóinak.

A történet...

Az elmúlt nyáron Budapesten nyaralt Miss Mary Chilson: dúsgazdag newyorki hölgy. Három hónapot töltött miss Mary Chilson Magyarországon és itt egy társaságban véletlenül megismerkedett egy ismert budapesti úrilánnyal, Prockly Irénnel.

Prockly Irén és miss Mary Chilson csakhamar őszinte barátságot kötöttek. A két fiatal barátnő állandóan együtt járt a strandra, a szigetre, táncos helyekre és amikor az amerikai hölgy három hónap múlva elutazott, meghívta magához New-Yorkba pesti barátnőjét, Prockly Irént is.

Karácsonykor utazott el a napsugárszökepesti lány New-Yorkba és bár amerikai kirándulását mindössze két hónapra tervezte, még ma is Amerikában tartózkodik és most már valószínűleg nem is jön haza egyhamar.

Prockly Irén ugyanis amerikai tartózkodásának harmadik hetében ugyancsak véletlenül megismerkedett mr. Robert Forbes ame-

Prockly Irén Palm-Beach-i villájának napozó terraszán

Lovaglás előtt

A Palm-Beach-i strandon

Már fekete inna is van

rikai gyárossal, miss Mary Chilson társaságának egyik régi, állandó tagjával. Az érdekesarcú magyar úrilány annyira megtetszett mr. Forbesnek, hogy találkozásuk első perctől állandó kíséréjéül szegődött. Miss Mary Chilson, Prockly Irén és miszter Robert Forbes együtt utazták be Amerika nagyrészét és a hatalmas út után együtt mentek le pihenő kúrára Miamiába is.

Az amerikaiak, úgylátszik, még a szerelemben is utólérhetetlen tempót diktálnak, mert mister Robert Forbes Miamiában ismeretségük negyedik hetében megkérte Prockly Irén kezét.

Az eljegyzés után mr. Robert Forbes Palm Beach-ban levő villáját menyasszonyának adta nászajándékkul.

Prockly Irén és Robert Forbes esküvője április tizedikén volt New-Yorkban.

Eddig a történet, amely olyan kedves, megható és egyszerű, hogy szebb nem is lehetne.

M
E
jón,
hívja
testv
hogy
nak
még
ő, M
és
tővé
egy
sza
En
olyan
volt
szája
szem
most
anyja
teni?
De
férjhe
vélfir
esem
tel a
hogy
ban
nagy
teni
Elvált
Tal
napon
női
ő Mi
jogán
ki ho
—
akár
Má
belép
zötte
Egy
szemé
szemé
és a
nek
világc
—
ez
Ki m
Ves
ez a
De m
Ami
találm
benne
rámne
belőle
lehet.
Leü
tem o
hozták

Miricának felejteni kell

Irta: Erdős Renée

Egy barátnőm írt, hogy Mirica Pestre jön, legyen olyan jó, keressem fel őt, vagy hívjam meg magamhoz, egy másodunokatestvérénél fog lakni és egyenesen azért jött, hogy távol legyen otthonról. Mert Miricának felejteni kell és addig haza sem mehet, míg tökéletesen el nem felejtett mindent és ő, Magda, arra kér engem, hogy ez a felejtés minél könnyebben menjen, tegyem lehetővé, hogy Mirica itt Pesten, minél előbb egy jó partit csináljon és akkor akár vissza se menjen többé Hidasra.

En Miricát akkor láttam utoljára, mikor olyan volt, mint egy kis feketerigó, alig volt nagyobb, mint az öklöm, rettentő nagy szája volt, sárga arca és kimeredt fekete szemei. Egyszóval csúnya kis jószág volt és most, húsz esztendő után, felejteni küldi az anyja Pestre. Mi a csudát kell neki felejteni? Valami tragikus szerelme volt talán? De hiszen azt hallottam valakitől, hogy férjhez ment! Az a Magda olyan rossz le-
vélró. Mindig csak a legsúlyosabb családi eseményeket írja meg nekem és előszeretettel a halálesetekről informál, mert tudja, hogy semmit sem gyűlölök a világon jobban úgy, mint részvételelet írni. Valami nagy baj történhetett Miricával, hogy felejteni küldi! Talán füstbement a házassága? Elvált az urától?

Találgattam én mindenféle, míg végre egy napon megszólal Pestről a telefon és egy női hang beszélni kezd és elmondja, hogy ő Mirica, akit az édesanyja a régi barátság jogán pártfogásomba ajánlott. Mikor jöhetne ki hozzám látogatóba?

— Hát csak gyere! — mondtam neki, — akár holnap is kijöhetsz, szívesen látlak.

Másnap délután ki is jött Mirica és mikor belépett az ajtón, lábaim a földbe gyökereződték bámulatomban.

Egy magas, karcsú, fekete nő állt velem szemben, kékesfényű hajjal, szivárványos szemöldökkel, hosszú, fekete szempillákkal és akkora két karbunkulus szemmel, amiknek örvénye elnyeléssel fenyegette az egész világot.

— Szent Isten! — rémüldöztem magamban, — ezt adjam én férjhez? És kihez adjam? Ki merné ezt elvenni?

Veszedelemesen és kárhözatosan szép volt ez a Mirica, bár a nagy szája megmaradt. De micsoda száj volt ez, Teremtőm!

Ami kifejezést és bájít a természet ki tud találni egy asszonyi száj számára, az mind benne volt. És ahogy széjjel húzódott, hogy rámevessen, olyan gyöngyör csillogott ki belőle, aminél hibátlanabbat elképzelni sem lehet.

Leültettem, beszélgettem vele, kikérdeztem otthoni dolgokról, amíg a teát be nem hozták. Elmondott mindent. Az apja halálát

és hogy a nagy házat el akarták adni, szerencsére nem akadt rá vevő, mert így legalább megmaradt, a kerttel együtt, amit Mirica annyira szeretett.

— És anyuka?

— Oh, anyuka jól van. Szebb, mint valaha volt. A hajában egyetlen ősz-szál sincs. Miért, hogy a néni így megöszült?

— Ez már a családban van — mondtam, — mi mind nagyon korán öszülünk.

— És így tovább.

De mikor már a második csésze teáját itta és a harmadik cigarettára gyújtott rá és meg volt a kellő hangulat, akkor megkérdeztem tőle:

— Hát veled mi van, Mirica? Most azt sem tudom, férjhez mentél-e, vagy nem? Asszony vagy-e vagy lány?

Mirica fölnevetett a csodálatos szájával és szólt:

— Már majdnem férjhez mentem. De akkor közbejött valami és visszament a parti.

— No, ugyan! Ez nem olyan nagy baj. Akad még neked vőlegény!

Mirica a cigarettáját nézte és mosolygott.

— Nem a vőlegényemen mult. Én bontottam fel az eljegyzést.

— És miért bontottad fel, Mirica? — kérdeztem tőle.

— Mert nem szerettem azt az embert. Anyuka akarta, hogy hozzámenjek. Anyuka akarta minden áron.

— Gazdag volt? — kérdeztem, ismervén az anyák lélektanát s az idők szellemét.

— Hát igen, gazdag volt. De nem éppen ezért. Anyuka mindenáron azt akarta, hogy férjhez menjek és elmenjek a háztól.

— Ne beszélj! Mi oka lehetett volna erre? Egyetlen leány vagy!

— De már öreg leány vagyok. Huszonkét esztendő. Anyuka attól félt, hogy elkések.

— Nem értem, — mondtam, — nem értem ezt a dolgot.

— Eleinte én sem értettem. De azután megértettem, — sóhajtott Mirica.

— Mi történt? mondd el már! — kértem.

— Nehéz ezt úgy egyszerűen elmondani. Jött oda valaki...

— Valaki, aki tetszett neked? — kérdeztem.

— Igen. Valaki, aki tetszett nekem és akiről azt hittem, hogy inkább nekem való lenne, mint a másik. Csakhogy már nem volt egészen fiatal.

— Hány éves volt?

— Már negyvenöt. Ez a gyárhoz jött. Egy textilmérnök. Német. Igen csinos ember...

— No és? Az anyád ezt nem akarta?

— Nem. Azt mondta, igen nagy köztünk a különbség s hogy ebből még nagy baj lesz. Az is lett.

— Hogy-hogy? — kérdeztem. — Hát hozzámentél?

— Nem mentem. A mama lebeszélte róla.

— No még ilyet se hallottam, hogy egy anya lebeszélien egy házasulandó férfit arról, hogy a leányát elvegye!

— Pedig így történt! — mondta Mirica egy kis sóhajjal. — Nem ment ez olyan egyszerűen, mint a néni gondolja. Sok minden történt ott, amiről nem akarok beszélni!

— De csak beszélj! Borzasztóan érdekel a dolog. Mi kifogása volt ellene anyádnak?

— Sok mindenféle! — mondta Mirica. — Anyuka kutatott utána és megtudta, hogy Németországban már volt egy felesége.

— Hát aztán? Ha elvált tőle...

— Elvált, az igaz. De volt egy barátja is és ezt is elhagyta. Anyuka megállapította felőle, hogy esélcsap és állhatatlan természet.

— Ezt majdnem minden férfiről meg lehet állapítani. Hát aztán?

— A végén kiderítette az is, hogy tudósúshurutja van. Emiatt is jött hozzánk, hogy más klímában legyen.

— Ez már nagyobb baj. Bár negyvenöt esztendővel a tudósúshurut sem olyan veszedelmes.

— De két gyereke is van az első feleségtől — mondta Mirica. — Anyuka azt mondta, hogy azokat a gyerekeket bizonyosan jobban fogja szeretni, mint akik ezután születnek neki.

— Micsoda jósnő veszett el az anyádban! Ezt igazán nem tudhatja előre. Szóval téged is lebeszélte!

— De még mennyire! Csakhogy nem sikerült neki.

— Nagyon helyes! Ki kell tartani a szerelem mellett. És a vége?

— A vége? — mondta Mirica és a két nagy szeme a mély örvényekkel most fel-lángolt, haragos könnyekkel. — A vége, hogy most itt vagyok...

— Azt látom, hogy itt vagy. De miért vagy itt?

— Mert anyuka egy rettenetes nő. Bebizonyította nekem, hogy mindenben igaz volt, amit arról az emberről mondott.

— Hogy bizonyítható be? Nem értem...

— Az az ember állhatatlan. Nekem azt mondta, hogy szeret és...

Elhallgatott és belenyomta a cigarettavéget a hamutartóba.

— Nem téged szeretett? — kérdeztem tőle, éve a kíváncsiságtól.

— Nem csak engem... egyszerűen... vége lett a dolognak... és én eljöttem...

— S az anyád most persze boldog!

— De mennyire! A leboldogabb ember a földön. A mult héten volt az esküvője.

— Hogy-hogy? Hát férjhez ment?

— Hát nem tetszik tudni?

— Nem tudtam. Anyád nekem mindig csak a haláleseteket írja meg. És kihez ment?

— Kihez ment volna? Hát ahhoz az emberhez...

— Akit te szeretted?

— Ugy van.

— Akiről téged lebeszélte?

— Igen. Azt mondta, Fritz inkább hozzávaló, mint hozzám. Ő majd megtanítja becsületre. Neki több esze és több tapasztalata van, mint nekem. Őt nem lehet egyszerűen boldogtalanná tenni és több efféle! Hát így történt.

A meglepetéstől dermedten ültem és néztem Miricát, aki most megint cigarettárgyújtott és megnézte a kannát, van-e még benne tea és ami volt, kitöltötte a esészéjébe és megitta, úgy keserűen és hidegen.

— Igen — mondta azután, — ő most boldog. Bebizonyította nekem, hogy igaz volt. Fritz egészen a hatalmába került. Hát mit tegyek? Mégis csak az anyám. Legyenek boldogok.

— No, látod, ez okos beszéd! — mondtam neki, lassanként magamhoz térve a meglepetésből. — És ki tudja, talán jobb is így...

— Mondjuk, — mondta Mirica és a hangja rekedtté vált az erőlködéstől, hogy ne sírjon.

— Én már belenyugodtam a dologba, csak egy fáj. Hogy anyuka nem volt őszinte hozzám. Miért nem mondta, hogy ő is szegélyes bele? De csak játszott előttem a gondterhelt anyát és folyton értem aggódott. Éz nem volt szép tőle. És mit gondol a néni, mit mondott, mikor eljöttem? Azt mondta, hogy ő többet tett értem, mint amennyit anyá valaha is tett a gyermekeért. Hogy... hogy ő feláldozta magát értem. Szép kis áldozat!

Ezen már aztán nekem is nevetnem kellett és nevettem is, úgyhogy Miricát is magammal ragadtam s a végén ő is velem nevetett.

— Én pedig nem fogok innen visszamenni soha, tudja a néni! — mondta azután. — Én itt maradok Pesten, ha akármilyen történik is. Engem Hidas nem lát többé.

És ezt úgy mondta, mint egy súlyos fogadalmat, hogy most már Pesten marad és a hangja olyan volt, mintha megfenyegette volna vele Pestet és azokat az ismeretlen férfiakat, akikkel a sors itt összehozza.

nő. Be-
ben igaza
lott.
értem...
ekem azt
raretavé-
kérdetem
al... vége
og!
ember a
ője.
?
ndig csak
ment?
az em-

b hozzá-
nítja be-
tapasza-
het egy-
b effélt!

és néz-
garettára
n-e még
ésésze-
idegen,
most bol-
aza volt.
Hát mit
egyenek

mondtam
meglepe-
s így...
a hangja
te sírjon.
ba, csak
inte hoz-
s szerel-
a gond-
dott. Ez
a néni,
mondta,
amennyit
Hogy...
Szép kis

nem kel-
t is ma-
elem ne-

szamenül
n. — Én
ténik is.

ros fogá-
rad és a
nyevette
meretlen
zza.

IBÁB

ÁPRILIS

IRTA: SOMLYÓ ZOLTÁN

*Ez az idő: az április, ez az,
mikor ott jártam fenn, a messzi parton;
mezülők vándorolva s éhezők
harcolva meg fiatal, üde harcom...*

*Rügyező járul ágal vágtam én,
azzal csapkodtam és vilgán mulattam
az apró embereken, akik ott
menek a szerpentin-úton alattam...*

*Az ifjú szél kicsipte arcomat,
patak vizébül mély, friss kortyot ittam.
Ó, az a korty még ma is részegül,
szabadság: érted vívó vágyaimban!...*

*Az a rügyező ág ma is suhog,
az árnyéka még itt remeg kezemben...
S az a falat, mit éhes éccakán
az álom édes kenyéréből szeltem...*

DÉCEMBER

A szegedi szabadtéri játékokról

Irta: Orbók Attila

Szeged, április hó

Sűrűn megszoktam fordulni Szegeden, ahol rokonaim és kedves barátaim vannak. Mihelyt megérkezem, első utam mindig a régi, patinás *Kass-kávéházba* vezet (amelyet igen helytelenül néhány év előtt átkereszteltek). Itt találkozom a kényelmes, nagy márványasztal mellett egy csomó kiváló képességű újságíróval, íróval, művésszel. A még nem is olyan régen „álmos” nagy alföldi városban lüktető szellemi élet van; a nagy *Móra Ferenc* buzdító példája eleven erővel él a fiatal szívekben és Szeged ki akarja venni a részét a kulturális fejlődésből — minden tekintetben. A sűrű magyar vérbe, amely itt az alföldön talán még sűrűbb, pezsgést visz az egyetemi élet s a hatalmas tiszaparti városban meleg otthonra talált a tudomány, az irodalom, a művészet...

A kora tavaszi nap besüt a kávéház ablakán s a nagy márványasztal körül szóba kerül a *szegedi szabadtéri játék kérdése*. Az elmúlt nyáron *Az ember tragédiájának Dóm léri előadása* egy időre a színházi Mekkájává emelte Szegedet. *Bánffy Miklós* gróf pompás, újszerű rendezését, *Oláh Gusztáv* szcenikai elképzelését, *Csorfos Gyula* felejthetetlenül monumentális *Luciferjét* mindenki látni akarta és a művelt magyar közönség ezrével zarándokolt a szegedi Dóm térré az ország minden részéből. *Schuschnigg* kancellár egészen friss kancellárságának súlyos gondjait hirtelen elhatározással félretette két napra és Szegedre repült, hogy láthassa a grandiózus előadást s aztán tódult a nyomába egy csomó osztrák és Ausztriában üdülő idegen. Szeged városa pedig, amely áldozatkészen hozzájárult a magyar *salzburgi játékok* úttörő munkájához, büszke önérzettel állapíthatta meg, hogy szinte egy csapásra olyan színházi kultúrközponttá is emelkedett, amely még a határokon túl is felkeltette a művelt közvélemény figyelmét.

A szegedi újságírók és művészek elmondják nekem, hogy a város kitűnő polgármestere, *Pálffy József* dr az ideai szabadtéri játékok rendezésére a budapesti *Nemzeti Színház* igazgatóságát kérte fel. *Voinovich Géza* erre a nyárra azonban nem vállalta a nehéz feladatot, mert nem áll elég idő a rendelkezésére, hogy előkészítse az előadásos-

kat — aztán bizonyára vele együtt az egész ensemble-t alaposan kimerítette a *Nemzeti* ideai szezonja. A polgármester tehát ismét ahhoz a bizottsághoz fordult, amely tavaly olyan sikeresen rendezte a szabadtéri játékot s amelynek a tagjai *Pásztor József*, *Rácz Antal*, *Balogh István* és *dr Hungady Vas Gergely*. Szeged városa az idén is megadja a nagy feladatra méltónak bizonyult bizottságnak az anyagi biztosítékot, hogy a vállalkozás kockázata ne az ő vállukra nehezedjék, legalábbis teljes egészében ne — ami nobilis és okos gondoskodás.

Azt mondják a szegedi újságírók és a művészek, hogy a *rendezőbizottság* ismét *Az ember tragédiáját akarja játszani, körülbelül ugyanazokkal a szereplőkkel s ugyanabban a rendezésben, mint tavaly!*

Az egyik piktor helyesli a dolgot s azt mondja, hogy „*Reinhardt is évről-évre a Jedermannt játszotta Salzburgban*”.

Az újságírók, akiknek már mesterségük-nél fogva is több gyakorlati érzékük van, mint a piktornak, nem helyeslik a tervet. *Én sem*. Végzetes tévedés lenne azt hinni, hogy *Bánffy Miklós* egy *Reinhardt* és Szeged egy új *Salzburg*. Az egész magyar idegenforgalom még gyermekcipőkben tipeg és a szabadtéri előadások rendezésében is kezdők vagyunk. *A kezdet jó volt, de még évtizedek nagy munkája kell, amíg Szeged a világ köztudatába kerülhet, mint a magyar szabadtéri játékok városa.*

Óriási hiba lenne Szegeden megint csak *Az ember tragédiáját* bemutatni, pláne a tavalyi rendezésben és nagyjából ugyanabban a szereposztásban. Aki tavaly látta, az az idén nem fogja újra megnézni — és nagyon kérdéses, hogy ezt a tömeget (amely éppen a tavalyi tapasztalat alapján egy új produkciót az idén megnézne), tudja-e majd nélkülözni a vállalkozás. A látogatók kilencvenkilenc százaléka ma még csak magyar. Ennek a magyar közönségnek a nagy része az elmúlt években szinte kivétel nélkül látta a *tragédiát*, ha Szegeden nem, hát máshol. Aztán *Szegednek* az az érdeke, hogy *törzsközönseget* neveljen magának. *Salzburgnak* is óriási *törzsközönsege* van, de nem lenne, ha csak a *Jedermann* traktálták volna. Ne felejtjük el, hogy a *salzburgi Festspieltek* műsorán az évről-évre visszatérő *Jedermann* mellett, a *Festspieltheaterben* egy lucat más színdarab szokott szerepelni.

t az egész a Nemzeti hát ismét ly tavaly tteri játé zsef, Rác yady Vas megadja uult bizott y a vállal nehezede e — ami

rök és a ág ismét ni, körül s ugyan-

got s azt ról-évre a

sterségük- kük van, a tervel, azt hinni, és Szeged r idegen- ipeg és a is kezdők évlizedek világ kö- szadtéri

gint csak pláne a l ugyan- aly látta, zni — és et (amely n egy új tudja-e látogatók még csak ek a nagy tel nélkül hát más- ke, hogy Salzburg- , de nem raktálták salzburgi visszatérő theaterben szerepelni.

IBÁB

És bizony a *Jedermann* az utóbbi években már nem is csinált „telt házat”, illetve „telt teret”!

Ha Szeged azt akarja, hogy a közönség évről-évre ellátogasson a Dóm térre, *évről-évre más darabokat kell bemutatnia*, mindig más és más művészi erők felvonultatásával. Alapjában véve a tragédia nem is ideális szabadtéri dráma. A rendező bizottság nem ismételheti meg a tavalyi sikert, csakis új darabbal, amelynek megválasztása nem is okozhat különösebb gondot. *Kétség nem jár hozzá, hogy felejthetetlen hatást lehetne elérni Voinovich Géza Magyar passiojával, vagy pedig Váradi Antal gyönyörű Iskariot-jával.* Ezeknek a drámáknak valósággal ideális keret a szegedi Dóm tér. Ez a két magasztos szellemű, gyönyörű darab olyan, mintha valóban szabadtéri színpadok számára írták volna.

Móra Ferenc — aki a magyar lélek egyik legnagyobb ismerője volt — egyik cikké-

ben azt mondta: — *A világ minden nációja közül a magyar az egyetlen, amelyiket a siker puhává és bágyadtá lesz.*

Nagy kár lenne, ha a tavalyi eredményt kockáztatnák egy kis puhaságból, egy kis bágyadtságból, abban a reményben, hogy most már minden rendben van — s a közönség tódulni fog a Dóm térre...

Ne felejtsek el a szegediek, hogy a szabadtéri játékoknak nagy divatjuk lett Magyarországon — éppen a szegedi siker nyomán. Ugyyszólván minden nagyobb vidéki magyar város szabadtéri játékokat rendez az idén nyáron.

Szegedé az ültörés érdeme. Szegedé a siker pálmája. De meg is kell tartani azt.

Szeged megszerezheti a szabadtéri játék erkölcsi monopóliumát, ha nem bágyad el...

Azonban új, meglepő, nagyszerű produkcióval kell előállania! A tavalyi *Az ember tragédiája* nem biztosítja a tavalyi sikert és érdeklődést az idei évre is.

TÜKÖR
ELŐTT
(Fotó Press)

DÉCIBÁB

A Délibáb megsúgja magának,

hogy egy operett színrekerülése sokszor van olyan érdekes, mint maga a darab. Most például a Magyar Színház operettjének színre kerülését előzlék meg nagyon érdekes kulissza események.

— ???!

— Mint minden operettnak, úgy ennek is a legfontosabb problémája volt a primadonna kérdés. Sajnos — vagy szerencsére, — még 1935-ben is ott tartunk, hogy az operett sorsa legtöbbször már eldőlt a primadonna megválasztásánál. A soron következő operett szerzői és az igazgatóság is első pillanattól kezdve Bársony Rózsi-ra gondoltak. A fiatal primadonna azonban, aki már egy nagysikerű darabban játszott, nem akart ebben a szezonban még egyszer jellepni. A szerzőknek viszont annyira fontos volt, hogy Bársony Rózsi vállalja a szerepet, hogy direkt elutaztak a Semmeringre, ahol a primadonna az utóbbi időben tartózkodott. Végül is sikerült meggyőzni a primadonnát arról, hogy vállalja a szerepet. Ekkor hátra volt még a gázsí kérdés.

A Magyar Színház igazgatósága a menedzser útján 250 pengő napi gázsí ajánlott fel a szöke primadonnának. A primadonna azonban — mint a primadonnák általában, — keveselle ezt a különben eléggé szép gázsí. Irgatolt tárgyalások után sikerült megegyezni erre vonatkozólag. Megegyezés szerint a gázsí „csak” 250 pengő naponta, de bizonyos bevételi átlagon felül már 300 pengő. Istenem — valljuk be, — ezért már érdemes naponként szerepelni a világot jelentő deszkákon.

— Na, csakhoggy megegyeztek!

— Várjon, hol vannak még a teljes megállapodástól. Most jön egy olyan érdekes pont,

hogy méltán csodálkozni fog. Sőt méltán nagyon fog csodálkozni. Az annyi izgalommal és heleten keresztül gyártott megállapodás majdnem felborult egy úgynevezett „narancshéjon”.

— ???!

— Amint már mondtuk — Bársony Rózsi eddig csak menedzsere útján érintkezett a Magyar Színház igazgatóságával, de dacára összes anyagi tulajdonságainak, — mégis rossz néven vette, hogy a színház igazgatója nem kereste őt fel, hogy a szerződés részleteiről személyesen tárgyaljanak. A színház igazgatója viszont arra az álláspontra helyezkedett, hogy a menedzser elintézi az összes részletkérdéseket s a szerződés aláírására pedig az első próba előtt kerül majd a sor a színház irodájában. Jellemző, hogy a primadonna nem akart előzőleg bemenni a színház irodájába tárgyalás céljából. — (Ő ezek a primadonnák, úgy látszik sohasem fognak megváltozni!).

— Mondja el már, hogyan oldották meg a gordiuszi csomót?!

— Ravaszul. Mivel Mohamed nem akart menni a hegyhez, a hegy meg nem mehet Mohamedhez. A színház egyik barátja azt tanácsolta, hogy az igazgató mint kezdeményező, telefonon kérdezze meg a művésznőt, hogy milyen formában és mikor és hol óhajtja a szerződést aláírni. Így is történt. És akár hiszi, akár nem, ha ezt nem intézik el ilyen diplomatikusan, akkor a kedves Bársony Rózsi nem lett volna módjában látni a „Történnék még csodák” jó női szerepében.

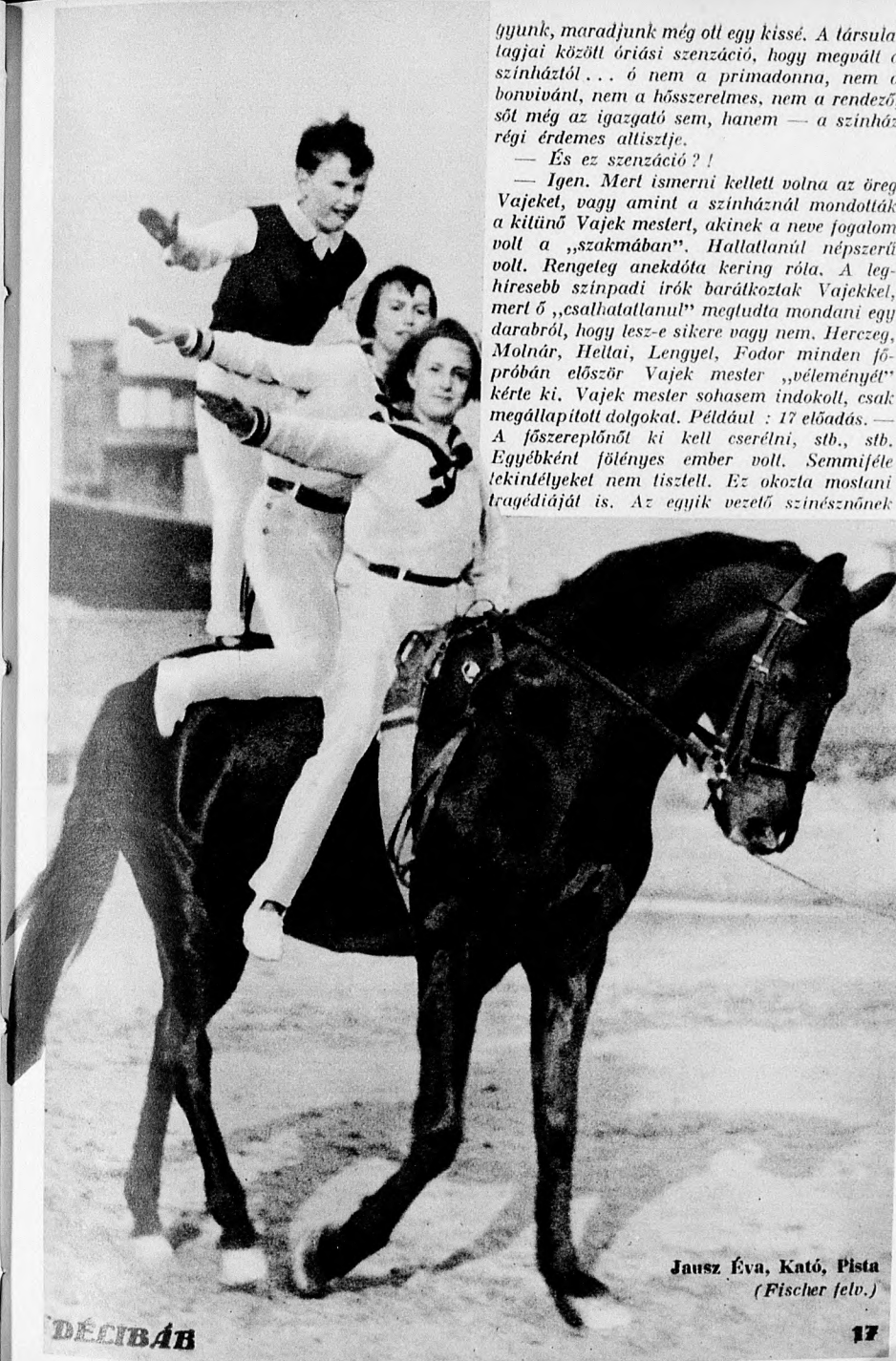
— Történnék még csodák — mondott erre én is időzítél nélkül.

— No de mivel a Magyar Színháznál va-

gyünk, maradjunk még ott egy kissé. A társulat tagjai között óriási szenzáció, hogy megvált a színháztól... ő nem a primadonna, nem a bonvivánt, nem a hősszerelmes, nem a rendező, sőt még az igazgató sem, hanem — a színház régi érdemes altisztje.

— És ez szenzáció?!

— Igen. Mert ismerni kellett volna az öreg Vajeket, vagy amint a színháznál mondották a kitűnő Vajek mestert, akinek a neve fogalom volt a „szakmában”. Hallatlanul népszerű volt. Rengeteg anekdóta kering róla. A leg-híresebb színpadi írók barátok voltak Vajekkel, mert ő „csalhatatlanul” megludta mondani egy darabról, hogy lesz-e sikere vagy nem. Herczeg, Molnár, Heltai, Lengyel, Fodor minden fő-próbán először Vajek mester „véleményét” kérte ki. Vajek mester sohasem indokolt, csak megállapított dolgokat. Például : 17 előadás. — A főszerelőtől ki kell cserélni, stb., stb. Egyébként fölényes ember volt. Semmiféle tekintélyeket nem tisztelt. Ez okozta mostani tragédiáját is. Az egyik vezető színésznőnek

Jausz Éva, Kató, Pista
(Fischer felv.)

DÉCIBÁB

17

Amerikában még dzsungel-tündért is választottak

megmondotta a véleményét, ez az igazgatóság jülébe jutott, mire Vajeket elbocsátották.

— Nos és most állás nélkül van ? !

— Dehogy is van. — Mint a sztárok általában, mint akinek neve van a „szakmában”, úgy ő is rögtön „szerződést” kapott a Pesti Színházhoz.

— Na de most már valami szerelmi históriát kérek.

— Nem tudom, szerelmi históriának lehet-e nevezni azt a „hivatalos lényt”, hogy a híres szöke primadonnának három udvarlója van.

És a nem kevésbé híres, de szintén szöke, fiatalabb primadonnának is három udvarlója van. Legújabb színházi lársasjáték, hogy melyik az igazi, melyik a szívszereltem mindkettőnél.

— És maga se tudja ? !

— Hát lehet ezt tudni egy olyan „komplikált lényenél”, mint egy primadonna ? !

— Na, valami kedvesel.

— Igazán kedvesel mondott Peti Sándor, a kitünő színművész, aki most színpadi szerző is lett. Tudvalevőleg a színpadi szerzőket megostromolják a lapok tudósítói interjújéért. Ilyenkor — mint Molnár Ferenc ezt egyszer megállapította — sokkal nehezebb nyilatkozni, mint amilyen nehéz volt a darabot megírni. Ha az ember dicséri a darabot, azt mondhatják, hogy szerénytelen, viszont azt igazán nem lehet kívánni, hogy ő maga lecsépülje saját alkotását.

— Tehát mi a teendő ? !

— Ez az, amit egy szerző sem tud megoldani. De térjünk vissza Petihez, aki a „Kalz bácsi” című színdarab egyik szerzője. Amikor egy újságíró megkérdezte most, hogy mit szól a darabjához? Peti így felelt: Ugy vagyok vele, mint az egyszeri vőlegény, akitől mikor megkérdezték, milyen a menyasszony, ezt felelte: Van, akinek tetszik, van, akinek nem. Nekem például — nem. Egyébként Peti mint ember is nagyon érdekes. Két szenvedélye van. Az írás és a — költözködés. Minden éjjel előadás után órákat is ül egy kávéházban. És mindig oda költözik, ahol játszik. Az idén nyolcadszor költözködik.

— Bejejezésül.

— Egy kis híradó. 1. Ferenczy Marika, a Király- és Operetszínházak volt szubrettje, tudvalevőleg a külteiki tröszt színház sztárja lett. Most ötszázadik fellépése alkalmából nagy ünnepélyben részesítik pályatársai. 2. Szekszárdi Molnár István és Hajduska Tibor igen nagysikerű szerzői estet rendeztek a Zeneakadémián. Szép számú közönség melegen ünnepelte őket. Az estélyen sok vendégművész lépett föl, de különösen nagy sikerrel szerepeltek Zilahi Farnos Eszter, Simon Zsuzsa, Szombathelyi Blanka, Apáthy Imre. 3. A Műegyetemi Segélyegylet április 2-án az egyetemi hallgatók segélyezésére jótékonyul hangversenyt rendez. Védnökök: Albrecht, József és József Ferenc királyi hercegek. Fővédnökök: dr. Hóman Bálint, Bornemissa Géza miniszterek, Szily Kálmán államtitkár, Rohringer Sándor rector magnificus és Oltay Károly műegyetemi ny. r. tanár. 4. Érdekes est volt a Vigadóban. Eddig az volt a szokás, hogy a növendékek léptek föl a tanárok előtt. Most fordítva történt. A zenetanárok léptek föl a — növendékek előtt. Az esten különösen nagy sikere volt Vályiné Babits Vilmának egy pár gyönyörűen előadott dallal. 5. A Békéscsabai Erzsébet helyi Daloskör a Városi Színházban rendkívüli sikerű hangversenyt rendezett.

komplikált

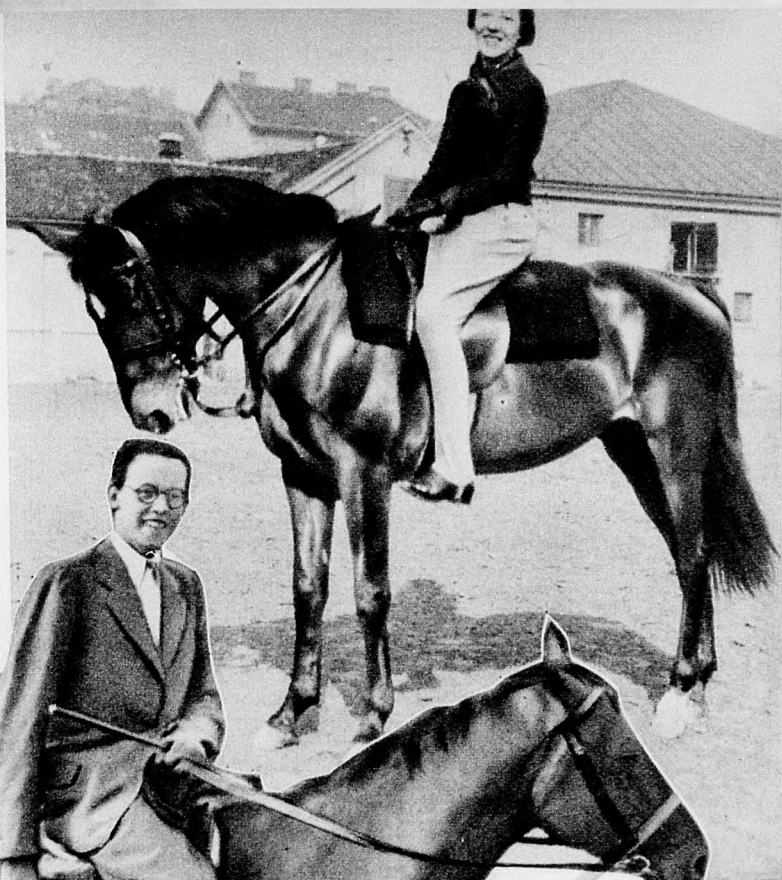
i Sándor,
badi szerző
zöket meg-
terojükért.
zt egyszer
b nyilat-
a darabol
darabol,
a, viszont
y ő maga

tud meg-
ki a „Katz
ője. Ami-
hoggy mit
gy vagyok
től mikor
y, ezt fe-
nek nem.
Peti mint
csevedélte
nden éjjel
ázban. És
Az idén

Marika,
szubrettje,
iz szlárja
lkalmból
ársai. 2.
ska Tibor
rendeztek
közönség
k vendég-
y sikerrel
Simon
thy Imre.
ittis 2-án
ékonvedtű
recht, Jó-
k. Fővéd-
ssa Géza
tár, Roh-
oltay Ká-
dekes est
a szokás,
rok előtt.
ok léptek
különösen
ának egy
A Békés-
Városi
gverseny!

BÁB

Jajeray Erzsébet
grófnő egy lovas-
ünnepélyen

Dessewffy Tivadar
gróf
(Fischer
felvételek)

„VÁLASZTOTT” A NEMZETI SZÍNHÁZ

Győzött Olty Magda „hivatalos
jelölt” — titkos szavazással

Evről évre „választ” a Nemzeti. A Farkas Ratkó-díjat annak adják, akit a pályatársak a jutalomra legmértöbbnek találnak. A Farkas Ratkó-díj ugyan jelenleg „csak” egy szép ezüst gyűrű, de ez jelképezi azt, hogy aki kapta, abban az évben a legtehetségesebb és legnépszerűbb a kollégák szemében. Már pedig a színész mindig arra a legbüszkébb, ha a kollégák elismerik és méltányolják. Még nagyobb az elismerésnek a formája azáltal, hogy titkosan szavaznak a jelöltre s így mindenki szíve szerint dönthet.

Ez évben Olty Magdát érte ez a megtiszteltetés, hogy megkapta, illetve elnyerte a Farkas Ratkó-díjat. A fiatal színésznővel (csak egészen fiatal színésznő, vagy színész lehet a jelölt) szombaton tudatták az „eredményt”. Ugyancsak az este a színpadon, közvetlen az előadás előtt hivatalos formák között adták át a gyűrűt. Csathó Kálmán, a színház főrendezője szép beszéd kíséretében méltatta ennek az aktusnak a jelentőségét, a pályatársak pedig megjelenezték a fiatal színésznőt, aki a boldogságtól meghatottan állt az ünneplők „gyűrűjében”. Most egy kis meglepetés következett. A fiatal

Olty Magda

(Tóth Margit felv.)

Olty Magda olyan formás beszédben köszönte meg az ünneplést, hogy általános volt a csodálkozás.

— Ilyen szóközi készséggel akár listavezető lehetett volna az északi kerületben — mondta valaki.

— Ah. Biztosan a sűgő után mondta ezt is — suttoxta egy cinikus.

A fiatal „szónok” azonban a szép beszéd után alaposan elsírta magát boldogságában és meghatottságában. Alig bírták „megvizsgálni”.

Ünneplés után természetesen meglátogattuk a kitüntetettet az öltözőjében, amely szintén tele volt gratulálókkal.

Amikor végre szóhoz juthattunk, arra kértük az ünnepltet, hogy mondja el az élettörténetét.

— Nincs is élettörténetem — nevetett Olty Magda.

— ? ?!

— Igen, olyan fiatal vagyok még és mindössze három éve, hogy színésznő vagyok. Mit gondol hány éves vagyok?

— Hát kérem, elhiszük, hogy maga 18 éves korára szívesen veszi, ha megkérdik: hány éves. Majd meglátjuk 20 év múlva. Akkor is ilyen merész lesz? No, de legalább ezt a „rövid élettörténetét” mondja el.

— Tehát — mondja Olty Magda, — a színiakadémia elvégzése után rögtön kaptam szerződést az Alapi vezetése alatt álló Kamara Színházhoz. A debütum szerencsés volt. Egy gyönyörű darabban, a „Fannyban” mu-

Olty Magda operettnen

(Áldor felv.)

DÉCIBÁB

Csathó
Nem
fő
ezüst
adás

(Rek)

tatko
felvo
tapsc
soha
muzs
Még
kező
A Ne
remé

játsz
ciond

magá
egy

álom
mogy

netbe

dán,

—

Volna

A sa

erre

DÉ

Csathó Kálmán a Nemzeti Színház főrendezője az ezüst gyűrű átadásánál üdvözlí Olty Magdát
(Reklámélet felv.)

tatkoztam be a közönségnek és a negyedik felvonásban olyan hosszantartó nyíltszíni tapsot kaptam, hogy azt hiszem, ezt a tapsot soha az életben nem fogom elfelejteni. Ez a muzsika végig fog kísérni egész pályámon. Még több szerepben léptem itt föl. A következő évben már a Nemzetihez szerződtem. A Nemzetiben sokszor játszottam eddig is és remélem, ezentúl is sokat szerepelhetek.

— Szerepkör?!
— Minden szerepet egyformán szívesen játszom és minden szerepet nagyon ambícionálok.
— No, mégis mint minden színésznőnek, magának is van bizonyára egy titkos vágya, egy szerep, amit nagyon szeretne eljátszani.
— Igen. Van. Ez Puck a „Szentivánéji álom”-ban. Eddig Vaszary Piroska és Somogyi Erzi játszották a szerepet.
— Tehát menjünk tovább az „élettörténetben”.
— Tavaly nyáron vendégszerepeltem Budán, operettben, énekes, táncos szerepben.
— Tudjuk. Nagyon szép sikere volt.
— Az idén is vendégszerepelnem kellett volna operettben a Royalban, még áprilisban. A színház igazgatósága azonban nem adott erre engedélyt.

— Szóval, mégis van élettörténete...
— Felléptem drámában, vígjátékban, sőt operettben is.
— No, de beszéljünk „érdekesebb” dolgokról. Mikor fog az ujjaára húzni az ezüst gyűrű mellé egy arany — karikagyűrűt is?!
— Oh, erre igazán még nem gondolkodom.
— Még nem volt szerelmes?
— Hogyne. Most is két „szerelmem” van.
— Ez már remek!
— Egyik szerelmem a — színház. A másik szerelmem a — mozi. Csak ezért a két művészetért érdemes élni. És én csak ezeknek élek is. Na, igen nagyon szeretek utazni is. És nyárra, ha erre időm lesz, élni fogok is ezzel a szenvedélyemmel...
— És hova szándékszik utazni?
— Még nem tudom. De mindenesetre érdekes helyekre. Nagy városokba. Gyönyörű vidékekre. Ezelőtt két évvel is nagy körutazást tettem. A utazás is felejthetetlen élmény számomra. Utána újból nagyobb erővel lehet dolgozni.

— Igaza van. Tehát még egyszer gratulálunk a szép kitüntetéshez. De hogy stílusosak is legyünk — szerencsés utat!...

Barna Jenő

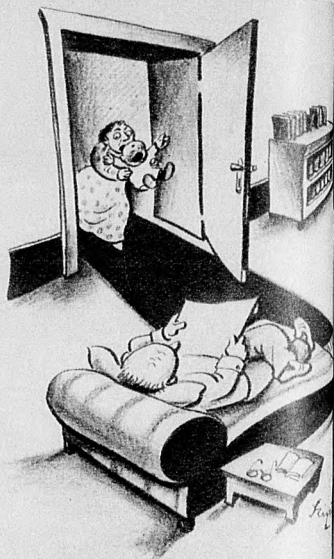
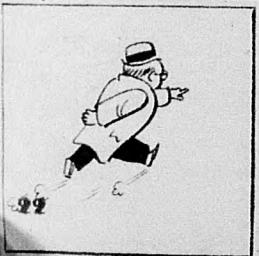
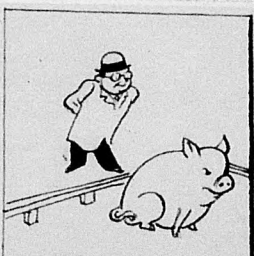
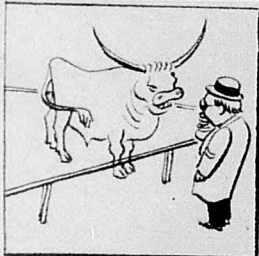
NEVESSÜNK

Igy keresi meg a vaskirály a kapukulesat.

Dr. P. P. (Pesti Péter) kalandja

Ebéd előtti séta az állatvásáron

— Szent Isten! A kisgyerek megitta az egész tintát.
— Ne zavarj, írj tovább ceruzával.

— Hát ön is pénzt akar?
— Nem is tanácsot.

(Szigethy rajza)

DÉCIBÁB

Színház és törvény

Pesti színházi perek a bíróságon

Mennyi minden baj van a színházak körül. Ezeket mind nem látja a közönség. Igaz, hogy rendszerint csak akkor van baj, ha a közönség nem látja a színházat. Belőlről.

A színész, szerző, igazgató, zenész rögtön perel. Nem is lehet másképpen. A legbiztosabb módszer arra, hogy az ember megkapja a pénzét. Mert becsületügyeket igazán keveset tárgyalnak, lopást pedig egyáltalában nem. Hiszen ha ilyeneket is tárgyalnának, mennyi zeneszerzőt kellene a vádlottak padjára ültetni. Igaz, az utóbbi időben nagyon elszaporodtak a színházi perek. Elég baj az. Ha jó világ van a színházak körül, akkor siker is van, akkor jókedv van, minden van, csak arra nincs kedve az embernek, hogy beperelje embertársát.

Körülnéztünk egy kicsit a színházi perek világában. Mi újság a bíróságon színházi szempontból? Lássuk az aktákat, mi minden történik a nagy világban, amit Budapest színházi életének nevezünk.

A végnélküli aktaerdő

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy hölgy. Ugy hívták Széni Irmin. Irónő. Igazi nevén Schillinger Irma.

Annak idején, amikor még az Unió Unió volt, Széni Irmin beadott két darabot. Most a bíróság előtt keresi az igazát, azt, hogy Kálmán Imre tőle plagizálta világhírű operettjeit. A per több éve tart. Már azóta végigment minden fórumon. Elutasították. Széni Irmin perújítással élt, irodalmi szakértő bizottságot hívott össze. Mázsányi aktaerdő van Széni Irmin körül, aki váltott ügyvédekkel dolgozik. Már a harmadik, vagy

negyedik ügyvédnél van a pere. És még mindig hisz, remél, hogy a bíróság neki fog igazat adni...

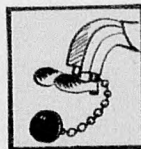

Lila test, sárga sapka

A Nyári Operettszínház pár évvel ezelőtt az Angol Park területén alakult meg. Szabolcs Ernő volt a vállalkozója. Bemutattak egy darabot, amelynek „Lila test, sárga sapka” volt a címe. Megbukott. A színház átalakult konzorciummá. Szabolcs lemondott az igazgatóságról.

Pár nappal ezelőtt volt a „Lila test, sárga sapka” utójátéka a járásbíróságon. Valaki még mindig az elmaradt gázsiját követelte Szabolcs Ernőtől.

Pedig hol van már a Nyári Operettszínház.

Ninon, mosolyogj felém...

Emlékeznek még Jan Kiepura remek slágerére, amelyet így énekelt a filmen:

— Ninon, lach mir einmal zu...

A híres slágert egyidőben fordította le két szövegíró. Mindkét szövegnek ez volt az első sora:

— Ninon, mosolyogj felém...

Az egyik szövegíró azt állítja a másikról, hogy tőle plagizálta ezt a mondatot.

A bíróság előtt veszekednek Kiepura híres dalán.

n! A kis-
az egész

Irj tovább

énzt akar?
hácsot.

CIBÁB

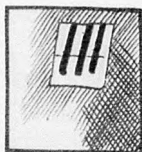
DÉCIBÁB

Tud-e dobolni a dobos?

Ez volt a lényege egy színházi pernek a járásbírósg előtt. Egy muzsikus pert indított Bauer Aladár és Föld Aurél ellen. A Király Színház volt igazgatótól kártérítést kért, amiért elküldték a zenekarból.

Nagypál Béla volt a koronatanu. Azt vitatták, tud-e a dobolni, vagy sem. A dobos ugyanis dobosnak szerződött és amikor lent ült a zenekarban, kiderült, nem ért a dobokhoz. A karmester kijelentette, hogy a dobossal tényleg volt valami. Tulajdonképpen egész jól dobol, de csak jazz-muzsikához lehet használni. Nehezebb operetteknel, komolyabb zenénél már csődöt mond a tudománya.

A legtöbb per...

Bemutatják a darabot. A szerző boldog. Az igazgató nem fizet. A szerző boldogtalan. És perel. Polgári úton próbálja behajtani a járandóságát. Az ilyenfajta perekből van a legtöbb.

Színész a bíróságon

A minap Páger Antal, a Belvárosi Színház népszerű színésze jelent meg a járásbírósgon. Autóügyben. Páger Antal nekivezette a kocsiját egy kirakatnak.

Ez még nem lett volna baj, de a kirakatüveg nem volt törhetetlen üvegből.

Az üzlet tulajdonosa kártérítésért perelte Páger Antalt.

Válóperek

Mert azok is vannak. Színészek nőülnek, színészek válnak...

Milyen furesa, hogy mégis a színésznők válnak a legkevesebben.

A színésznép sokat dolgozik. Csak Amerikában játszanak válóperesdit, nálunk nem.

Körút...

Nem Erzsébet körút, hanem turné. Körút egy szindarabbal a külföldön.

Ebből mindig baj lesz. Az ügynököt rendszerint be kell perelni, mert nem tud elszámolni.

Most is perek légiója indult egy külföldi revütársulat ügyében.

Ruhaper

Nemrég Honthy Hannát beperelte egy pesti ruhatisztító.

Nem akarta átvenni a ruhát.

Kiderült, hogy későn szállították, tehát joga volt nem átvenni.

A menedzser

Alpár Gittának Bécsben volt peres ügye. Impresszáriója perelte be. A bécsi bíróság megkeresést intézett Budapestre, hogy itt is hallgassanak ki néhány tanut.

Kihallgatták többek között az egyik ismert közgazdasági szerkesztőt is.

Alpár pervesztes lett.

Fedák...

És a Fedák-per?

Kevesen tudják, hogy hány komoly jogászt foglalkoztat Fedák—Aknay—Vajda jogászeti pere Budapesten is. Érdekes jogi kérdés.

Hiszen, ha az a per Budapesten volna, mennyivel másképpen érezné magát Fedák Sári!

Csak Ameri-
álunk nem.

urné. Körút

rnököt rend-
n tud elszá-

egy külföldi

berelte egy

tták, tehát

eres ügye.
esi bíróság
hogy itt is

gyik ismert

Pán
sípja

PAN DELUTANJA

Mint kiküldött tudósítónk jelenti, Svájc egyik elegáns sporthelyén a kemény téli időjárás bekergette a házak közé Pánt. Megjelent a legnagyobb hotel halljában és szokatlan külsejével óriási feltűnést keltett. Szőrös tagjai, szarvas feje páni rémületet keltettek az estélyruhás hölgyek között.

Pánt ez csöppet sem zavarta. Mint-

egy másfélórás kalandozás után sikerült intervjút kapnunk tőle.

— Hogy érezte magát, doktor úr — kérdeztük tőle — a civilizáció lágy ölén ?

— Sehogy, ujságíró — felelte, síp-jába fújva, — ittam cocktailt, amely vacak és bűdös, megtanultam bridzselni ami unalmas, és elcsábítottam egy höl-

komoly jo-
-Vajda jos-
-dekes jogi

sten volna,
gát Fedák

CIBAB

DÉCIBAB

Pán cocktailt iszik

Pán bridzs közben

gyet,
akar
szarv
törle
elkez
hogy
monc
mas
háza
tam
—
godn
—

Pán
egy
szob
(Szó
tel)

DÉ

gyet, akinek a férje beállított és be akarta beszélni, hogy neki vannak szarvai és nem nekem. Azután betörtem egy másik nő szobájába és elkezdtem hétágú sípomon muzsikálni, hogy szórakoztassam. Mit gondol, mit mondott? Hogy hagyjam ezt az unalmas harmonikázást, még fölverem a házat. És hogy mikor borotválkoztam utoljára?

— Szóval — kérdeztem, — uraságodnak semmi se tetszett nálunk?

— Dehogynem! — mondta Pán, —

az a szekrény, amin egy gombot meg kell nyomni és akkor sípol. Mi az?

— Rádió — feleltem.

— Rádió. Ilyet én is fogok magamnak szerezni, mihelyt jobban kitavaszodik.

Elindult a kijárat felé. Patái hangosan csattogtak a parketten.

— Halló, doktor úr! — kiáltottam utána, — annyira unja már a civilizációt?! Hova siet?!

— Moziba! — kiáltott vissza, — a Greta Garbo játszik.

Pán betör
egy asszony
szobájába
(Szöllősy
telv.)

Csíkszépvizi Dániel Kató budapesti úriasszony nyerte a newyorki Edition Intercontinentale nemzetközi népies zenepályázatát

Váratlan és nagy öröm ért a napokban egy előkelő úriasszonyt. Anélkül, hogy számított volna rá, sokezer pályázó közül ő nyerte meg New-Yorkban az Edition Intercontinentale nemzetközi népies zenepályázatán az első díjat jelentő nagy aranyérmét „Tulipános láda” című dalával.

Meglátogattuk Dániel Katót, aki egy csendes Corvin téri, budai házban lakik visszavonultan. A ház kapuján Kozma Jenő táblája. A lakók mind előkelő budai családok. Az elsőemeleti Dániel-lakásban hosszas csengetés után a bejárat mintás üvegablaka mögött megjelenik egy idős női fej, és bizalmatlanul néz végig bennünket. Ugylátszik, vizsgálata nem járt megnyugtató eredménnyel, mert elmegy anélkül, hogy ajtót nyitna és átadja helyét egy öregúrnek, aki az előbbi játékot játssza.

Végre hosszú tanakodás után az a nem várt szerencse ért, hogy beengedtek. Bent az értékes műkínésekkel

roskadásig teletömött szalonban csinos, fiatal hölgy fogad, a boldog zeneszerző. Mesélni kezd kérdés nélkül is.

— Azon csodálkozok biztosan, hogyan lehet az, hogy Amerikában nemzetközi pályázatot nyerek és Budapesten alig szerepeltem és szerzeményeimet kevesen ismerik?

— Bevalljuk, igen.

— Ennek az az oka, hogy hosszú éveken keresztül külföldön éltem. Három évig egyfolytában például Párizsban voltam, ahol szoros barátság fűzött madame Clemenceauhoz, a volt francia államférfi fiának feleségéhez, akikkel együtt egy nagyon kellemes nyarat töltöttem Louviciennes-ben. Párizsi barátaim, de különösen Foujita japán festőművész és Hisz Géza biztatására kétszer szerzői estet is tartottam a francia fővárosban és talán szerénytelenség nélkül mondhatom, hogy sikerrel mutatkoztam be a francia közönség előtt.

— És mióta foglalkozik zeneszerzéssel?

— Egészen apró gyerekkorom óta. De munkáimat nem igen vittem a nyilvánosság elé, mert megelégedtem a szűk családi és baráti sikerekkel. Pedig három évig a Zeneakadémiát is végeztem. Sőt 1928-ban és 1929-ben szerzői estet tartottam az akadémián. Azután újra utazni kezdtem. Kint jártam Londonban. Azután Afrikában utazgattam. Semmi kedvem sem volt hozzá, hogy itthon egyik kiadótól a másikhoz házaljak szerzeményeimmel. Most, hogy azután megnyertem a newyorki aranyérmét, jöttek a kiadók maguktól. Már meg is jelent pályázatot nyert dalom.

— További tervei?

— Ugyanilyen csendben, mint eddig dolgoztam, tovább dolgozom. Ha sikert aratok, szívemből örülök, de mesterségesen ezután sem fogom kipréselni az álsikereket, mint ahogyan sokan ügyesen csinálják.

Dániel Kató

(Amatőr felv.)

DÉCIBAB

„Szerelmeslevél” — telefonon keresztül

Egyik legutóbbi számunkban beszámoltunk arról, hogy Esterházy Ferenc grófot, az osztrák kormány megbízta a zenei és művészeti intézmények legfőbb irányításával. A híres tatai várúr most ismét szerepel a közvélemény előtt, mégpedig abból az alkalomból, hogy egy három képből álló egyfelvonásos operát komponál, amelynek szövegét Fóthy János, az ismert kitünő költő és kritikus írta meg.

Felkerestük Fóthy Jánost, aki a zenei élet nagy eseményének ígérkező operával kapcsolatban a következőket mondta munkatársunknak:

— A híres „tatai grófot” családjának ősi zenei hagyományai kapcsolják össze a muzsikával. Ezenkívül maga is elismert zeneszerző külföldön. „Aranykard” című szimfonikus költeményét nemrég játszották Budapesten. Nemrégiben elbeszélgettem Zádor Jenő barátommal, a Bécsben élő ismert magyar zeneszerzővel. Beszélgetésünk során elmondtam, hogy van egy három képből álló egyfelvonásos operatémám. Ez éppen kapóra jött Zádor Jenőnek, aki tudta, hogy jóbarátja, Esterházy gróf éppen hasonló szöveget keres a maga számára. Így történt, hogy Zádor Jenő közbenjárására néhány nap múlva a gróf felhívott telefonon, megbeszéltek a dolgot. Az érdekes a dologban az, hogy személyesen még mai napig sem ismerjük egymást, sohasem találkoztunk. Anál többet érintkezünk azonban egymással telefonon. Néha jó félórát is összekötöttetésben van a vonal Bécs és Budapest között. A legapróbb részleteket is megbeszéltek már.

— Cím? Tartalom? — Kérdezzük.

— Ideiglenes címe: „A szerelmeslevél.”

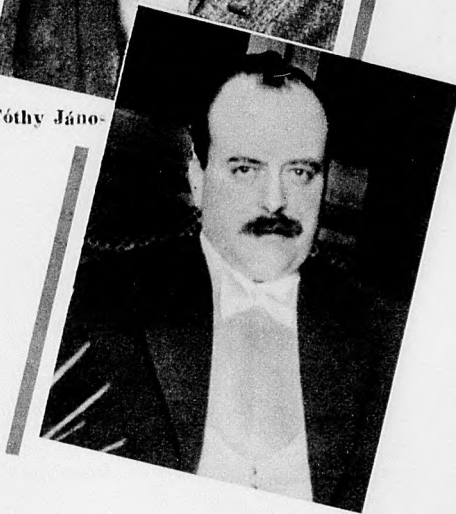
A tartalmát a gróf kívánságára egyelőre nem árulhatom el. Annyit azonban mondhatok, hogy a cselekmény a renaissance Olaszországban játszódik le. Színes, romantikus meséje van, vidám és lírai figurákkal.

— Hol kerül bemutatásra?

— Esterházy grófnak vezető szerepe van a salzburgi ünnepi játékok zenei részének irányításában. Az ünnepi játékok epilogusa-

Fóthy János

Gróf Eszterházy Ferenc

(Reklámélet felv.)

ként az idén először modern nemzetközi muzsika-bemutatót rendeznek. A gróf úgy tervezi, hogy ha addig be tudja fejezni az operát, akkor ennek a keretében kerülne bemutatásra. Én magam annyival nagyobb örömmel csinálom, mert sok minden között, amit eddig írtam, ez az első operaszöveg. Eddig csak mások operáiról írtam, most... hadd legyek én az áldozat...

GÉVA kozmetikai intézet

(GARAI ÉVA)

IV, Irányi u. 21-23, 1/2 em. 2. Telefón: 89-8-02

Díjtalanul ad tanácsot, akár személyesen, akár válaszbélyeges levélben.

Végleges hajszálettávolítás villannyal. Arevih-rúciók. Száraz, zsíros, színtelen bőr megszépítése. Areaktkolások. Kikészítés uccúra és estélyre.

Tanitványok kiképzése!

Dolcsó árak, bérletrendszer!

DÉCIBÁB

Ünnepiök, látványosságok, interjúk, autogramkérők. A színiigazgatók szerződési ajánlatokkal ostromolják. Csak egy-két este, ... egy hétre... Aranyhegyeket ígérnek.

Hella Crown mindenkit elutasít.

— Pihenni jöttem haza — válaszolja. — Hagyjanak békében.

De azért rohan az idő. Minden perc szinte programszerűen folyik le. Az itthoniak büszkéik. A régi és új ismerősök kedvesek. Rövid az idő. Néhány meghívás elől mégsem lehet kitérni.

Egyik nap valaki az új ismerősök közül kedveskedni akar s ezt újságolja:

— Láttam már művészno sáját szobrát a körüti kirakatban?

Hella Crown elesdálkózik:

— Én a rólam mintázott szobrot?

— No igen. Feltűnő, hogy alig hasonlít — nevet a férfi, egy ismert sportember. — Valami kőfaragókontár készíthette fénykép után. Alá van írva a maga neve, megtoldva azzal, hogy tizennyolc éves korából ábrázolja. Ha-ha-ha, művészno most sem lehet sokkal idősebb!

— Sokkal nem — válaszolt a primadonna. — Mindenesetre kedves magától Feledy, hogy így megfiatalít! Éppen tizenkét évvel ezelőtt voltam tizennyolc éves. Sohasem tagadom el a koromat, úgyis mindenki annyi idős, amennyinek látszik. Hanem azért kíváncsi vagyok arra az állítólagos magamra.

Az autó percek múlva odavitte az üzlet elé. Nézte a szobrot a kirakatban. Aztán belépett az üzletbe s megkérte a műkereskedés tulajdonosát, hogy mutassa meg közelebbről.

Stengel úr, a műkereskedő, hajbókolva, alázatos dícséretekkkel teljesítette a filmprimadonna kérését.

— Ki készítette ezt a szobrot? — kérdezte a művészno.

A kereskedő azonban nem tudta megmondani.

— Nagyon régen porosodik itt az üzletben. Annakidején egy fiatal szobrász hozta be. Megvettem tőle, mert láttam, hogy szüksége van segítségre. Egyébként igen tehetséges munka. Kár, hogy csak gipszből van és nem bronzbaöntve.

Hella Crown szája szögletében valami megrándult. De ezt sem a kíséző, sem a kereskedő nem vette észre.

— Mennyibe kerül ez a szobor? — fordult Stengel úrhoz.

Habozás nélkül jött a válasz.

— Ötszáz pengő.

A műkereskedő belül mosolygott és azt gondolta: vagy vagy... Ha Hella Crown meg akarja venni a szobrot, úgyis megveszi. Aki kétezer dollárt keres egy héten, annál nem sokat számít az ár. Már nem is emlékezett, hogy annakidején őt vagy hat pengőt fizetett-e a szobrásznak. Csalátekül állította a kirakatba és a művészno belekapott.

— Tessék felküldeni a szobrot a szállodába, a Ritzben lakom.

— Tudom, kezécsókolom — válaszolt mély hajlongások közt a kereskedő.

Hella Crown már el akart menni, mikor hirtelen, mintha eszébejutott volna valami, visszafordult és azt kérdezte a műkereskedőtől.

— Semmit sem tudna mondani arról a fiatalemerről, aki ezt a szobrot hozta önnek?

A műkereskedő egy percig gondolkodott. — Nagyon keveset mondhatok róla. Hosszú idő mult el s az ember, tetszik tudni, öregszik és felejt. De ha jól emlékszem, az a szobrász egy nyurga, barna fiatalember volt. Hopp, most már eszembejut — kiáltotta felcsillanó szemekkel. Hosszú, puha haja volt, rendetlen, a homlokába lógó és nagy kék szemei. Ez különösen feltűnő is volt rajta, mert amilyen sötét volt az arcbőre, annyira világosak a szemei. Egyebet azonban nem mondhatok. Talán valami ismerőse lehetett a művésznoék?

Erre az utolsó kérdésre azonban nem kapott választ. Hella Crown autóba ült.

— Hova parancsolja? — kérdezte az udvarias kíséző, aki készülődött, hogy beüljön a művészno mellé.

Azonban Hella Crown hirtelen hozzáfordult.

— Bocsásson meg Feledy, eszembejutott valami és nagyon felidegesített. Nagyon kérem, hagyjon most egyedül.

Már intett is a sofőrnek. Az autó elindult. A férfi sértődött tekintettel bámult utána.

— Hiszterika — sziszegte a fogai között, de azért elhatározta, hogy ezentúl is kedves lesz a művésznohöz, aki valóban nem mindennapi asszony.

Ezalatt Hella Crown kopogott az üvegen a sofőrnek.

— A rendőrségre hajtson, a bejelentőhivatalba.

A sofőr megértette, bólintott.

A hivatalban azonnal megismerték a világhíres filmsztárt és különleges előzékenységgel siettek elébe.

— Fraknó Pál szobrászművész címét szeretném megtudni.

A kérést feljegyezték egy papírlapra s csakhamar visszajött a válasz.

— Fraknó Pál ezerkilencszázhuszonnyolc szeptemberében elutazott a fővárosból. Őszintén sajnálom, asszonyom, hogy nem adhattam érdemleges felvilágosítást — mondta a tisztviselő.

Most hajsza következik a városon át. A régi ismerősök már valamennyien jelentkeztek. Legnagyobbbrészüik kérésrel. Most a filmprimadonna fordult hozzájuk. Fraknó Pál után érdeklődött. De senki sem tudott közelebbi adatokat. Egy újságíró mondott a legtöbbet. Fraknó Pálnak nem ment különösen jó a dolga és egyik napról a másikra eltűnt.

Napokig tartott ez a hajsza a városon át, a művésznőt egészen megviselte. Az ismerősök már egészségét féltették. Akkor néhány napra bevonult egy szanatóriumba.

És közeledett a visszautazás ideje. Fraknó Pál nem került elő. Valaki megkérdezte a filmszínésznőt.

— Miért érdeklődik olyan nagyon a szobrász után ?

Megindultak a pletykák is. Innen is, onnan is összekapartak valamit. Hozzá is adtak. Romantikus szerelmi történet. Már olyan benfentesek is akadtak, akik tudták, hogy Hella Crown válik férjétől, a rendezőtől. Pedig az csinált belőle világnagyságot. Mikor a primadonna Berlinbe indult egy táncsoporttal, még senki sem látta benne a világnagyságot. Egyszerű görli volt, mint a többi lársa. Fekete, kissé túlméretezett szemének köszönhette, hogy Henry Crown, aki éppen akkor Berlinben járt, figyelmes lett a magyar táncosnőre. De mindezt már százszor megírták a lapok. Crown akkor magával vitte Lóránt Ellát. Később feleségül vette. Öt évvel később már mindenütt ismerték a magyar filmprimadonna nevét. Aztán felkerült a csúcsra. Most három hétre hazajött látogatóba.

— Az uram nem jöhetett, pedig ő is szívesen jött volna — válaszolta az intervjút kérő riportereknek. Aztán jött a szobor. A hajsza Fraknó után. Ki tudja mi jár ilyen világnagyság fejében ? A nagy művészeknek is vannak gyenge pontjai. Annyi bizonyos, hogy sokan irigyelték Fraknó Pált. Mégsem lehet az mindennapi ember, ha egy Hella Crown érdeklődik utána. Művészkörökben is kezdték felfedezni. Találtak néhány apró szobrot, melyekre rámondták.

(D'Orá Benda felv.)

DÉCIBÁB

hogy Fraknó Pál alkotása. S egyszer egy műkritikus véletlenül a temetőben járt s meglátott egy síremléket, melyen egy-egy álló nőalak tökéletesen megegyezett azzal a gipszportréval, melyet Hella Crown a műkereskedésben vásárolt s melynek már minden lap leköszölte a fényképét. Természetesen mindez a primadonna tudomására jutott. Hella Crown kiment a temetőbe. A nő alakban valóban magára ismert. „Készítette Héjjas Antal kőfaragó”, állt a síremlék talapzatába vésvé.

Igy indultak el az első nyomok Fraknó Pál után.

Hella Crown személyesen kereste fel a kőfaragót egy külvárosi bérház pinceműhelyében. Ott megtudta, hogy a síremlék ezerkilencszázhuszonhatban készült.

— Egy szobrász jelentkezett nálam és munkát kért. Ő készítette el a síremléket — mondta a kőfaragómester. — Igen rendes fiatalember volt — tette még hozzá, miután látta, hogy a látogató különösen érdeklődik. Két évvel ezelőtt kaptam tőle egy lapot valahonnan Dél-Amerikából, de aztán nem írt többet.

Hella Crown elutazott. Búcsúzóul elmondta a riportereknek, hogy befejezi a kutatást Fraknó után.

— Tulajdonképpen, mikor a műkereskedő azt mondta, hogy egy nyomorgó szobrásztól vette a szobrot, akkor megsajnáltam Fraknót. Szerettem volna segíteni rajta. Valamikor, még mielőtt Berlinbe kerültem, félig gyerekes flört folyt közöttünk. Fraknó akkor mintázta a szobrot is.

Arról aztán már nem beszélt a filmszínész, hogy igenis meg kell találnia a szobrászt. Csak önmagában érezte ezt.

Valamit jóvá akart tenni. Fraknó Pál között és közte nemesak gyerekes flört folyt — mint mondta. A szobrász Lóránt Ella vőlegénye volt. Aztán Ella nem jött vissza, ahogy ígérte. Mégesak nem is írt. Nagyság után vágyott. Henry Crown többet ígért, mint amit Fraknó adhatott. Többet is adott. S most eszébe jutott a filmsztráznak, hogy Fraknó milyen tehetséges volt és mégsem vitte semmire. Lelkifurdalást érzett. Meg aztán egy kissé kíváncsi is volt. Minden asszony szereti újratalálni a múltját.

Nem történt semmi. Néhány hónappal később Hella Crown férjével együtt partraszállt Valparaisóban, Chile fővárosában. Azért ment oda, hogy boldoggá tegyen egy embert.

A művészpárt természetesen ünnepelték. De másnap, hogy megérkeztek már autóba ültek és Pablo Fraknó műterméhez hajtottak.

Üvegablakos külön épület volt a műterem.

A szobrász egy szökőkút figuráin dolgozott, melyet a város rendelt nála. Meglepdött, mikor egyik tanítványa bejelentette a látogatókat. Nem tudta, hogy hónapokig nyomoztak utána.

Hella Crown alig ismerte meg. A nyurga fiatalember erős, testes férfivé fejlődött. A látogatókat leültette az elegánsan berendezett műteremben s mégcsak célzást sem tett a régi időkre. Csak akkor kezdett el beszélni, mikor a filmszínész elmondta a pesti kaland történetét a szobortól a temetőig, a kőfaragóig.

Akkor elmosolyodott és azt mondta:

— Igen, az első nagy csalódást nehezen heveri ki az ember. Valóban sokat szenvedtem akkor. De azzal a síremlékkel eltemettem a szerelmet is. Hanem annak igen örülök, hogy megvan a portré. Én magam öntöttem gipszből és elrejtettem benne valamit, amit szeretnék visszakapni.

— Mit? — kérdezték kíváncsian a filmszínészek és a rendező is.

— Azt nem árulom el, de nagyon hálás volnék, ha elküldenék nekem a szobrot. Sértetlenül visszaküldéném. Tulajdonképpen csak a talpazata fontos.

— Majd levételem a talpazatát — mondta előzékenyen Hella Crown. — Igazán örülök, hogy megtaláltam magat. Ugye nem haragszik már rám?

— Dehogy haragszom, miért haragudnám?

Fraknó Pál akkor már egész Chilében ismert szobrász volt, most a lapok együtt hozták fényképét a híres filmszínészekkel.

Egy hónap múlva Crown és felesége ismét otthon voltak Hollywoodi villájukban, Hellának első dolga volt, hogy egy szobrászt hivatott és lebontatta a szobor talpazatát. A gipszet eltörték és egy kemény kartonlapot találtak benne. Hella ráismert egykori fényképére. Megfordította. „Palinak, örök szerelemmel” — olvasta a saját írását. Alatta még egy sor volt írva. De ezt később írták. A tinta is más volt. „Hála Isten, hogy vége az örök szerelemnek” — írta a férfi. Ma láttalak először a filmen.

És eltemettél, . . . futott át egy mosoly az asszony arcán. De azért mégsem volt számára egészen mindegy. Mert az első szerelem akkor is fáj, amikor már régen elmúlt. Azonkívül Fraknóból mégis lett valaki. Ha sokára is. Pedig már sajnálta, hónapokig kutatott utána. És íme kiderült, hogy mikor a szobrász meglátta a filmen, kiábrándult belőle.

De azért a szobrot rendbehozatta és vendégeinek sorra mutogatta.

— Látjátok, ez voltam tizenhét éves koromban.

Odak
házaka
folyik
igéretel
kendhá
igéretel
háztula
az össz
cínúlist
és más
valósul
nek. Az
len egy
talán so
tos bér
esemény
Néhány
hívták
azonban
átalakult
azonban
gen. A
fiatalok,
Bélyes
sz

Vadak Szabadok

Odakint a Dunán már takarítják a vikendházakat, lakkozzák a csónakokat, nagyban folyik az alkú, indul a szezon. Most van az ígéretek ideje. Most mindenki ígér. A vikendháztulajdonosok és az evezősök nagy ígéretekkel traktálják egymást. A vikendháztulajdonosok most ígérnek a remek kabint, az összkomfortot, a villamost, az olcsó vécinálást, a tízpercenként közlekedő kompot és más egyéb rengeteg, talán soha meg nem valósuló álmát a harmincezer főnyi evezősnek. Az evezősök is ígérnek. Egyet. Egyetlen egyet. A vikendháztulajdonosok egyetlen, talán soha meg nem valósuló álmát. A pontos bérfizetést. Ezek a szezon előtti nagy események.

Néhány év előtt még „vadevezősök”-nek hívták a Duna sportolóit. A „vad” szót azonban sérelmesnek találták és hivatalosan átalakultak „szabadevezősökké.” A névsere azonban nem változtatott semmit a lényegen. A vikendbirodalom lakói éppen olyan fiatalok, jókedvűek, izmosak, gondfelelői-

akarók, mint azelőtt. Mert van abban valami esodálatosan szép, hogy a heti gondoktól, munkától elcsigázott, kifáradt emberek hatalmas tömege szombat délután kiözönlik a Dunára, gyorsan lekapja magáról a városi ruhát és vele együtt félredobja, lerázza magáról mindazt a lelki port, ami a városban rárakódott. Csobog a Duna, süt a nap, zöngöl a fű, a fürdőruhás napimádók pedig gondtalanul, nevetve, sportolva élnek a pillanatnak és igyekeznek nem gondolni arra, hogy a vidám vasárnap után eljön a hétfő is.

Már megjelentek a parton a hölgyek is. Színes pizsamaköltemények helyett azonban még dideregve bujtak bele a tavaszikabátokba. A vikendflört is megkezdődött. Sőt már lezajlott az első féltékenységi jelenet is. Egyik derék evezős az elmúlt vasárnap szorgalmasan smirglizte csónakját, melynek oldalán barnahajú szívyszerelmének neve díszelgett. A „szívszerelem” pedig ezalatt megfélemedkezve az együttműködés szent kötelességéről, vidáman sétált a parton egy másik fiatalemberrel. A smirgliző ifjú keblében az időjárás megsejyentítő viharok dúltak. Aztán lecsapott a villám. A sétáló pár után rohant és a nézők nagy épülésére kiöntötte előttük a benne felgyült keserűséget. A dolog vége az lett, hogy a kacér kislány nem avval jött haza, akivel kiment. Smirgliző barátunk pedig visszament a csónakiához és... lesmirglizte „szívszerelem” fakuló nevét a hajó barna testéről. Mint hírlík, a jövő héten már új név fog díszlelni a régi helyén. A névadó személye máris megvan... Szőke és csinos...

Ezzel az aktuussal már valóban elkezdődött az élet a napimádók sokezerfőnyi birodalmában. Előre bejelenthetjük, hogy a Délbáb ezidén minden számában részletesen fog foglalkozni a vikend, az evezősélet minden nagy eseményével. Cikkekben, képekben mutatjuk be az evezősök életét. De túl a megtörtént események beszámolóján, ismertetni fogjuk az evezősök problémáit. Sikraszállunk azokért a reformokért, amelyekért esztendők óta hiába küzdenek a Duna szerelmesei. Az a célunk, hogy az evezősökkel együttműködve, igazi, modern vikendbirodalomra fejlesszük a Budapesttől alig néhány kilométernyi távra, de a rossz közlekedés miatt csak hosszú idő alatt megközelíthető „partot.” Éppen ezért helyet adunk az evezősök minden közérdekű felszólalásának is. Készüljünk tehát együtt az új szezonra!

Bélyeggyűjtő Ön?

Ha igen

úgy vágjon ki két egymásutáni szelvényt és mellékeljen hozzá két nemzetközi postacoupons, kap érte 50 drb különféle külföldi bélyeget. Ha négy egymásután következő szelvényt beküld, mellékel hozzá három nemzetközi postacoupon (nemzetközi postai választalvány), úgy kap érte 100 drb különféle bélyeget.

Kisérje figyelemmel, vágja ki és küldje el MANDEL MIHÁLY, Cluj, Calea Traian 13 ajtó 6 címre.

4

szelvény

DÉCIBÁB

Székely Tiborné fáradt, álmatlan éjszaka után belenézett a tükörbe és meghökkent. Nem a beesett szemétől s a mély karikától, mely szeme alját övezte. Hanem a két áruló vonástól, mely ajka körül támadt. És a sok apró tühegynyi karcolástól, mely szeme körül az idő múlását jelezte. Keserűt, nagyot sóhajtott, mialatt kifogástalan alakját, szép szöke fejét kémlelte.

— Elmúlik minden. A nyár aranyzuhataga. A tél fehér köntöse.

És kétszeresen szíven sebezte, hogy éppen ma látszik meg rajta minden ennyire. Ma, mikor...

— Nem lehet! — mondta ki keményen. — Ma nem. Előbb pihennem kell, hogy megint ruganyos, friss legyek. Hogy ne lássa meg rajtam ezt a nagy kimerültséget. Ezt a...

De múltak az órák s egyre közeledett a találkozás ideje. Székely Tiborné édes, forró kábulatokat érzett. Feje minduntalan a vállára esett. És csak egyetlenegy gondolat foglalkoztatta. Hogy Tárnay Elemér várja.

Volt még vagy félórányi ideje. Gyorsan öltözni kezdett. Nem törődött semmivel. Nem bánta akárhogyan is lesz. Csak láthassa. Csak együtt lehessen vele.

Mikor Tárnay nézte, az asszonynak úgy tűnt fel, hogy éppen a szeme alját kémleli és az ajka körüli két mély vonást.

Kicsit megrázkódott.

— Fáradt, Iluci? — kérdezte a férfi.

— Igen. Azaz, hogy... rosszul aludtam.

— Meglátszik magán.

Székely Tibornénak az volt az érzése, hogy kíméletlenül mondja ezt. Markosan. Mintha csak arra akarna utalni, amitől úgyis félt.

— Nem kellett volna ma eljőnnöm — gondolta az asszony. És százszorosan érezte a félelmet, amivel elindult.

Az alkonybaboruló nap aranyvörösen felizzott a lecsüngeni látszó ég alján.

Karesú, fiatal leány jött velük szemben.

A MAC táneverseny induló párijai:
Péterffy Judith, Pártos István, Rácz Lea, Körössy János, Deán Aranka, Gábor Endre,
Bernardné Urmányi Julia, Molnár Béla, Vámay Edith, Telkes Tibor
(Schäffer felv.)

Arcát bronzszínűre égette a nyára heve. Két világoskék szemében egy-egy darabka mennybolt villogott. Izmosan, ruganyosan lépkedett.

— Nézze! — kiáltott Tárnay hevülten. — Nézze, hogy ragyog a... a...

Be sem fejezte, De Székely Tiborné előtt mégis elborult a világ.

Megértette a férfi ki nem mondott szavát. Tudta, mi ragyog a bronzszínű leányon. Az ifjúság. A hűszesztendő. A tavaszi napsugár.

Mire hazaért, egyetlen világos árnyalat sem maradt az arcán.

De másnap pihenni kezdett. Napozott, széppítette magát. Bronzszínűre sűttette az arcát. Szöke haját még világosabbra szívtva a tavaszi napsugár. Teste ruganyos lett. Bőre rózsásan ráfészült.

Nézte magát a tükörben és felizzott a két szemé.

— Csakugyan én vagyok?

Székely Tiborné nevetett, örömmösen, boldogan.

— Ma hűszesztendősen megyek eléje. Ma hevülni fog értem. Ma én is végiglebbenek az uccán, mint az a karesú leány.

Ment és öltözött. Ami szép volt, egyszerű, mindent magára vett.

Mindenkire nevetett és senkit sem látott. Csak érezte, hogy szemek villannak rá és forró lehelletek érik az arcát. Tágranyított pupillák szélesednek, hogy jobban láthassák.

Felvillant benne egy gondolat: — Hűszesztendő lettem még egyszer. De ennek ára van. Elmegyek hozzá. Találkozom vele. De aztán...

Kicsit megborzongott. Am csupán egy másodpercre. Utána kemény lett.

— Igen, megteszem. Mindenért fizetni kell. Minden öröms fellobbanásért. Minden mámoros percért. Csak én fukarkodnék? Nem. Hálás akarok lenni a mai napért. Hogy még egyszer így mehettem végig. Napszőkén.

A
Meg
köszö
most
állatol
Az
az or
szolgá
szível
barát
lábon,
teni n
Minke
indula
előreb
rogya
No pe
arzená
tusokn
király
barát
mindan
Mert
szerelt
tet és
földön,
valami
S ha
szokkal
bólikus
más ér
szerelt
Enne
tott m
misszió
aki bír
Emlé
A vend
„köszö
egy-egy
kapott
a vend
vezető
A felad
értelem
Udvari
mégis sz
lebilincs
lépő va
degeket
Hogy a
milyen
lyen ke
a helyze
meg: n
az emb
nekel l
De m
is hány
valóság
nyerő,
jobbra-b
így tanu
beidege

MEGINT A KÖSZÖNŐ EMBER

Meglehetősen szövevényes ez a dolog, a köszönéssel. Egyszer már írtunk erről, de most más szempöngből nézzük. Mi van az állatokkal például?

Az állatkerti elefánt, ha jól emlékszem, az orrmányával köszön. A medvék szépen szolgálnak és hegedülnek. A kutya — az szívélyesen csahol és farkat csóvál, ha barátságos akar lenni, no meg pizizik két-lábon, különösen, ha szimpátiát akar kelteni maga iránt egy darab cukor erejéig. Minket viszont (hasonlóképp értelmes, jóindulatú állatokat) arra szoktattak, hogy előrebillentünk magunkat, mintha vigyorgva négykézlábra akarnánk ereszkedni. No persze, aztán ehhez jön még egy egész arzenálja a tradicionális jelentőségű gesztusoknak; férfi így, nő úgy, kondás így, király úgy, öreg így, fiatal úgy. De ami a barátságos csaholást illeti, ekörül nagyjában mindannyian egyetértünk.

Mert hiszen köztudomású, hogy mennyire szeretjük egymást. És amióta csak a szeretet és testvériség aranykora uralkodik a földön, agyonstrapáljuk magunkat, hogy valami kedveset kövessünk el egymás ellen. S ha már egyebet nem tehetünk, grimaszokkal, barátságos vakkantásokkal, szimbólikus hókuszpókuszokkal igyekszünk egymás értésére adni, hogy mennyire tiszteljük, szeretjük, nagyrabecsüljük egymást.

Ennek a szimbólikus aktusnak szakavatott mestere a „köszönő ember”, aki direkt missziót teljesít ebben a barbár, gázvészés, aki bírja, marja világban.

Emlékszünk még rá a régebbi idökből. A vendéglösök, szállodások valamikor ilyen „köszönő ember”-t szerzödtettek, gyakran egy-egy szegény színészt, aki vacsorát kapott érte, hogy barátságosan üdvözölte a vendégeket. Ma ezt a feladatot az üzletvezető tölti be, ha nem maga a tulajdonos. A feladat maga egyszerű, de mégis szakértelem kell hozzá, mert fölöttébb fontos. Udvariasan, finoman, tartózkodóan, de mégis szeretetreméltóan, tisztelettel és mégis lebilincselő kedvességgel köszönteni a belépő vagy az asztaloknál helyetfoglaló vendégeket. (Ime, a magasabb diplomácia!) Hogy a tájékozatlanok azt higgyék: ni, milyen ismert ember vagyok, vagy: milyen kedvesen fogadnak itt engem, de még a helyzettel ismerősek is jólesően állapítsák meg: milyen figyelmesek, előzékenyek itt az emberhez. Nem mulatságos, hogy ilyenekkel lehet ránk hatni?

De még mulatságosabb, hogy mi magunk is hányszor vagyunk ilyen köszönő emberek, valóságos köszönő automaták, akik megnyerő, kedves mosolyokat osztogatnak jobbra-balra. („Köszönj szépen a néninek!” így tanultuk az iskolában.) Megvannak a beidégzett arckifejezéseink, gesztusaink;

Tisztátalan a bőre?

Használjon

THIOSEPT- szappant

és rövid idő alatt eltűnnek a bőrtüszök, persenések és kelesek és mindenféle tisztatlanság. Hatása csodás.

A fehér, illatos

THIOSEPT- szappant

orvosok ajánlják

Ferfiaknak borotválkozáshoz csak is THIOSEPT-borotvaszappant. Ez is tartalmazza a fertőtlenítő és gyógyhatású THIOSEPT-olajat.

Kalapemelés, meghajlás, kezesók, kézfogás; söt megvannak az állandó hangsúlyaink, melyek sokszor száz vagy ezer embernél is egyformák.

Persze, nemesak ilyen gépiesen reflexszerű a köszönésünk. Nemesak a tradíció, nevelés, társaságbeli szokások irányítanak bennünket, hanem a rokonszenv vagy antipátia, vagy hogy milyen kedvben vagyunk, vagy hogy mennyire fontos nekünk az, akivel szembetaláljuk magunkat (milyen titkos céljaink vannak a delikvenssel?) megvagyunk-e lepve, örülünk-e vagy ellenkezőleg: kellemetlen-e a találkozás.

„Van szerencsém”, „alásszolgája”, „ajánlom magamat, méltóságos uram”, „csókofom a kezét, nagyságos asszony”, „szervusz, fiam”, „Isten hozott, öreg cimborá”, „pá, drágám”, „jó napot, mit akar?” — mindez egytől-egyig más arckifejezés, más gesztus, más hanglejtés; halk, kimért mondat, gépies morgás, örömteljes, felcsattanó kiáltás, kedves, finom akcentus és így tovább.

Néha szívélyesek vagyunk (mondjuk, egy jóbaráthoz), néha kímérték (pl. egy idegenhez, akivel egyelőre még nem vagyunk tisztában), legtöbbször mosolygósak, de sokszor komolyak is, mikor a mosoly túlbizalmas volna. Az emberek nagyobb része fölfelé kínosan udvarias, lefelé kellemetlen, legjobb esetben vállveregető. De

vannak olyanok is, akik föléli is, lefelé is pökhendiek, éppígy olyanok, akik barátságosak, osztálykülönbség nélkül. Tipikus a jóindulatú, barátságos köszönés (kalaplevél, integetés, kézrázás), tipikus a morgorva köszönés is, kelletlen grimasz, mérges megbillentése a kalapnak és így tovább. De van félnék, óvatos vagy nagyképű, sőt kihívóan sértő köszönés is. (Hasonló vizeken evező jóbarátok között az utóbbi gyakran előfordul.)

Magából a köszönésből kitűnően karakterizálhatjuk az arrogáns embert, a nyegle ifjancot, a fölényes embert, a joviális vidéki típust, a sportembert, az arisztokratát, az üzletembert, a pincért, a szenvedélyes temperamentumos embert, a flegmatikus természetűt, az örök rosszkedvűt, az ideges embert, a szórakozottat vagy aki mindig zavarban van, a strébert, a törleszkedőt, a konfidenset, a drukkoló alkalmazottat, a pöffeszkedő, tömjénezéshez szokott főnököt, a méltóságteljest, a pozórt, az elfogódott szerelmest, a beképzelt donzsuánt, a magabiztos nőt és így tovább.

De azt is megállapíthatjuk, spontán volt-e a köszönés vagy csinált, őszinte volt-e az arc kifejezése, vagy gyűlölet, megvetés, harag rejtőzött-e a konvencionális gesztusok mögött. (Pl. mikor mézes-mázos mosollyal mondjuk: ó, részemről a szerenese vagy „kedvesem, de örülök, hogy látom” és magunkban ezt képzeljük: „pukkadj meg, dicszó, a nevednapján”).

A tradicionális keleti meghajlások, leborulások, a homlok érintése a kézrel stb. a szertartásos kínai udvarlásságot jellemzőek vagy az európai udvari etikett, pukkedli („Hofknixsz”) s a nem is olyan régen még érvényben lévő merev társasági formák nem sok teret engedtek az egyéniségnek a köszönésben. (Bár az európai, sőt még a spanyol etikett is mindig több őszinteséget tartalmazott, mint pl. a kínai udvarlásságot, melynek lebilinesítő szólásmódjai nem is voltak arra szánva, hogy valaki másnak tekintse őket, mint kötelező üres szövegeket, mellyel Csu-csui úr és Wu-pej-fu úr lyukat beszéltek az egymás gyomrába.) Hasonló a helyzet a hivatalos, előírt üdvözléseknel. Éppígy kevésbé az egyes emberre, mint inkább az egyes országok és társadalmi osztályok szokásaira jellemző a bemutatkozás vagy a belépés és köszönés formája a szalóban vagy egyebütt a társaságban. (Kézet fogunk-e mindenkivel vagy csak meghajolunk, kezét csókolunk-e a hölgyeknek, kalapot emelünk-e a férfiak előtt is, vagy csak a nők előtt stb.) De azért itt is rengeteg jellemző nüanszt lehet megfigyelni.

A határozott embert és a határozatlan. A meleg embert és a rezerváltat. A puha embert pl., aki úgy adja oda a kezét, mintha rongyból volna és nem szorit vissza. A férfias kézszorítást (gyakran nőknél is). Van, aki erőlyesen ránt egyet a partner kezén. Van, aki odaadja az egész kezét, van tartózkodó,

exkluzív kézfogas is; van, aki önkéntlenül bezárja a tenyerét, szinte fél a kezét odaadni, van, aki csak az ujjai végével fog kezelt. Aztán: ki hogyan nyújtja kézsókra a kezét: gépiesen, közvetlenül, egyeseknek kegyesen, leereszkedően, másoknak kintűntetően. Vagy: ki hogyan csókol kezelt. Ki hogyan hajlít meg, hogyan biccenti meg a fejét. Mindez persze sokkalta jellemzőbb, ha nem kell vigyáznunk arra, hogy a társasági formákat betartsuk.

Egész skálája van a fejbólintásnak (nyugodt, komoly meghajtása vagy alig észrevehető megbiccentése, vagy élénk, mosolygós bólogatása a fejnek stb.) Éppígy a szemjártéknak, a száj kifejezésének. Vagy hogy miként emelkedünk fel, hogy valakit üdvözöljünk. Mi a kezek játéka. Hogyan fogjuk, hogyan emeljük meg a kalapunkat. Látnak néha egész groteszk köszönéseket, mikor pl. valaki nem a kalapot veszi le a fejéről, hanem a fejével bujik ki a kalapból.

És aztán: hogy mi minden lehet egy köszönésben. Betoppán hozzánk valaki, akit nagyon szeretünk és már régesrég nem láttunk. Hirtelen szembetaláljuk magunkat valakivel egy idegen városban. Vagy: hosszú idő múltán találkozunk valakivel, akivel nagyon sok keserűség kötött össze. És a kókegterriának is végtelen tere nyílik a köszönésben. Sokszor forró izgalmak, szenvedélyek, sőt egész életek és sorsok hűződnak meg egy üdvözlő mozdulat vagy tekintet mögött.

Ime, hány fajta arca van a köszönő embernek!

Ámulnak, bámulnak és keresik a csodát

Az emberek ezrei kérdezik egymástól, hogyan lehetséges az, hogy a Világkönyvtár egy-egy kötetét ragyogó kiállításban Budapesten 48 fillérért adhatják, hiszen egy-egy ilyen könyv hónapokkal ezelőtt még 2 pengőbe került.

A kiadó válasza:

Nincs titok. Ennek a hallatlan olcsóságnak az a magyarázata, hogy a Világkönyvtár olyan magas példányszámban jelenik meg, hogy azt laikus el sem tudja képzelni. A második magyarázata az, hogy a hasznokat alig annyi, mint amennyit a pék egy zsemlyénéél keres.

Éjjel-nappal dolgozunk és négy hetet vesz igénybe, amíg egy-egy kötet elkészül.

Tehát azoknak, akik eddig nem tudták, hogy miért ilyen hallatlanul olcsó a csodaszép kiállítású Világkönyvtár, most megmagyaráztuk.

kéntelenül
kezét oda-
fog kezét.
zásokra a
gyeseknek
nak ki-
köl kezét.
centi meg
ellemzőbb,
gy a tár-

nak (nyu-
lig észre-
mosoly-
y a szem-
agy hogy
kít üdvö-
n fogjuk,
Látunk
t, mikor
a fejéről,
ból.

ehet egy
valaki,
égesre-
djuk ma-
városban.
unk vala-
g kötött
elen tere
ró izgal-
letek és
lő moz-

köszönő

**k és
i**

gymás-
Világ-
gó ki-
ért ad-
könyv
engőbe

a olesó-
Világ-
yszám-
el sem
gyará-
anyai,
lyénéi

hetet
et el-

n tud-
olesó
vytár.

BÁB

TIGRIS HANGOK
A RÁDIÓBAN

RÁDIÓMŰSOR

ÁPRILIS 14-20-IG

BUDAPEST I

9.00: Hírek.

9.30—10.30: Református istentisztelet a Kálvintéri templomból. Prédikál Muraközy Gyula lelkész.

11—12.15: Egyházi ének és szentbeszéd a királyi udvari és várplébánia templomból. A szentbeszédet mise közben, evaangélium után Honti Jenő dr érseki gimnáziumi tanár mondja. A passiót a Központi Pappnevelő Intézet énekkara adja elő. Koudela Géza dr pápai kamarás, egyházzenei igazgató vezetésével.

12.20: Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

12.30: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Fridl Frigyes. Közreműködik Nagy Margit (ének).

1. Rossini: Semiramis, nyitány;
2. Verdi: Othello, Ave Maria (ének);
3. Verdi: Aida, balett;
4. Puccini: Pillangókisasszony, ária (ének);
5. Goldmark: Sába királynője, bevonulási induió;
6. Wagner: Lohengrin, a) Előjáték; b) Elza álma (ének);
7. Wagner: Erdősongás;
8. Wagner: Rienzi, nyitány.

Szünetben: „Rádiókrónika.” (Társadalmi Embervédelmi Bizottság). Elmondja Papp Jenő.

2.00: Hanglemezek.

3.00: 1. „Malacok egészséges tartása.” Marcsis Árpád dr állategészségügyi főtanácsos előadása; 2. Takarmányozási példák. (A földművelésügyi minisztérium rádióelőadásorozata.)

3.50: Csorba Dezső és cigányzenekara. Közben

4.30: Kemenes Illés dr, az Országos Közoktatási Tanács elnökének előadása.

5.00: A cigányzenekar muzsikájának folytatása.

5.30: „Az élő Prohászka.” Sik Sándor dr egyetemi tanár előadása.

6.00: Bertha István szalózenekara. 1. Szkrjabin: Prelude; 2. Bach—Gounod: Ave Maria; 3. Kodály Zoltán: Adagio; 4. Spohr L.: Andante cantabile; 5. Gounod: Judex; 6. Franck Caesar: Részlet „A megdicsőültek” (Les beuختitudes) c. oratóriumából; 7. Kókai

Rezső: Intermezzo; 8. Rachmaninov: Elégia; 9. Kerntler Jenő dr: Magány; 10. Csajkovszkij: Pregoiera; 11. Bizet: Róma szvitből III. tétel.

7.15: „Miket művel a rádió.” Huszár Károly (Pufi) csevegése.

7.45: Vitéz leveldi Kozma Miklós m. kir. belügyminiszter beszéde. (Viaszfelvétel.)

8.05: Közvetítés a Király Színházból „A montmartrei ibolya.” Operett három felvonásban. Szövegét írta Brammer Gyula és Grünwald Alfréd. Fordította és a verseket írta Szenes Andor. Zenéjét szerezte és vezényli Kálmán Imre. Rendező Sziklai Jenő.

Személyek: Raoul Delacroix, festő — Szűcs László; Henry Murger, költő — Szilassy László; Florimand Hervé, zeneszerző — Körössy Zoltán; Ninon — Orosz Vilma; Pippo de Frascati tábornok, miniszter — Z. Molnár László; Violetta Cavallani, uccai énekes — Sz. Patkós Irma; Parigi, nevelőapja — Derék János; Rothschild báró — Pártos Dezső; Piszkaecsek, végrehajtó — Rátkay Márton; Camille Blum, régiségkereskedő — Kompóti Gyula; Színigazgató — Peti Sándor; Armand — Ekecs János; Leblanc, miniszteri titkár — Szalma Sándor; Jean, portás — Czobor Ernő; Lolotte, táncosnő — Kápolnay Herta; Bébé, kifutóleány — Szilas Kátó; Margot, komorna — Hován Mária; Baptiste — Stikut János; Ügyelő — Keleti Lajos.

Az I. felvonás után kb.:

10.25: Sporteredmények.

A II. felvonás után kb. 10.30: Hírek.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

12.40—1.55: Pertis Jenő és cigányzenekara muzsikál.

Bisztriczky Tibor
(Bp. II.-ről) (M. F. I. felv.)

7.20

DÉCIBÁB

2.30—2.50-ig és 3.10—3.45-ig: Mándits-szalóznénekar. 1. Lehár: A három grácia, egyveleg; 2. Garami Béla: Elégia; 3. Polgár Tibor: Nápolyi szerenádj; 4. Dohnányi: Andante rubato alla zingaresca; 5. Poldini Ede: Babatánc.

Közben 3 óraker: Vitéz leveldi Kozma Miklós m. kir. belügyminiszter beszéde.

6.40: A rádió vers-antológiája sorozatban Erdélyi József és Remenyik Sándor verseiből szaval Kowách Ernő.

7.20: Bisztriczky Tibor hegedül (zongorakísérettel). 1. Horváth Attila: G-dur szonáta; 2. Bartók: Szonatina; 3. Kodály: Adagio; 4. Veracini: Ária; 5. Wieniawski: Scherzo; Tarantella.

8.05: Sport- és löversenyeredmények.

8.20—9.00: Hanglemezek.

1. Ábrahám Pál: To day I feel so happy, foxtrott; 2. Ramona, keringő (Al George-zénekar); 3. Tenaro Catalina, pasodoble (Martinez-zénekar); 4. Petersburski Anuska, tangó (ének Franco Franchi); 5. Lanel-Cazaux Okay, rumba-biguine (Nesop-zénekar); 6. Eschlin Abendstimmung hullt uns ein, slowfox (Jahn-zénekar); 7. Cowler Elfried, foxtrott (Carlo Battistizénekar); 8. Ready for the river, blues (Zaide Jackson); 9. Caro-Stubbs Boldo, tangó (Stubbs-zénekar); 10. Kemény-Harmath Ritka madár a szerelem, keringő (Rózsa Annie); 11. Silbermann: Don Bognon, onestep (ének: Leo Jeantrelle); 12. Qui craint le grand méchant loup, foxtrott (ének: Magni Moreni).

9.05: Hírek.

Grosz Vilma játssza a „Montmartrei iholya” e. operett főszerepét, amelyet ma este 8.05-kor közvetítenek

(Labori felv.)

9.30—10.30: Rác József és cigányzenekara muzsikál.

Rövidhullámú műsor:

a HAS 3 hívójeles adón 19.52 méteres hullámhosszon, d. u. 3 órától 4 óráig.

3.00: vitéz leveldi Kozma Miklós belügyminiszter beszéde. (Viaszfelvétel).

3.10: A Mándits-szalóznénekar. 1. Polgár Tibor: Nápolyi szerenádj; 2. Dohnányi: Andante rubato alla zingaresca; 3. Poldini Ede: Babatánc.

3.45: Előadás.

a HAT 4 hívójeles adón 32.88 méteres hullámhosszon: vasárnapról hétfőre virradó éjjel 12 órától 1 óráig.

Éjféli 12.00 óraker: Vitéz leveldi Kozma Miklós belügyminiszter beszéde. (Viaszfelvétel).

12.10: Operettrészletek. Előadja Honthy Hanna, Szedő Miklós dr és a Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Nagypál Béla.

12.45: Előadás.

Utána: Hímmusz.

A közvetítőállomások e heti műsora:
Nyiregyháza 267.4 m, Magyaróvár 227.1 m, Miskolc 208.6 m, Pécs 204.2 m

VASÁR NAP, ÁPRILIS 14:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

HÉTFŐ, ÁPRILIS 15:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

KEDD, ÁPRILIS 16:

Reggel 6.45-től d. u. 6.50-ig: Azonos Budapest I. műsorával.

D. u. 7.05-től 7.40-ig: Azonos Budapest II. műsorával.

8.00-től azonos Budapest I. műsorával.

SZERDA, ÁPRILIS 17:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

CSÜTÖRTÖK, ÁPRILIS 18:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

PÉNTEK, ÁPRILIS 19:

Egész nap azonos Budapest I. műsorával.

SZOMBAT, ÁPRILIS 20:

Reggel 6.45-től d. u. kb. 5.45-ig azonos Bp. I. műsorával.

D. u. 5.50-től 6.30-ig azonos Bp. II. műsorával.

Utána azonos Bp. I. műsorával.

Baráth Géza
(Hajdu reprodukció)

12.05

Basilides Mária mai nemzetközi népdalestjéről

Basilides Mária rádióhangversenyei a művészi élvezeten felül mindig tanulságokat is adnak a hallgatónak. A legutóbbi stúdióbeli dalestjén régi magyar históriás énekekkel dalestjén régi magyar históriás énekekkel ismertetett meg a művésznő, ma este 7 óra és ezen kelta, olasz, orosz, német, francia és magyar népdalokat mutat be eredeti nyelven és feldolgozásban.

Most, amikor a zeneköltők, az egyre intenzívebb toklöre-tanulmányok alapján, leginkább a népdalokból merítik témáikat, a népi zene és általában a népművészet különösen „divatban” van. Rendkívül érdekes lesz így egymás mellett hallani a leghivatottabb előadásban Basilides Mária gyönyörű hangján a különböző típusú népdalokat.

Az ősi kelta dalok egészen sajátos hangszíneket varázsolnak, az olaszok Itália ragyogó egét tükrözik, az oroszok a szláv melankóliát és gazdag táncritmusokat adnak, a német népdalok (Brahms művészi feldolgozásában) a német „Lied” ősei, míg a francia népdalokból született a sanzon. Végül néhány magyar népdal zárja be a ciklust Dohnányi Ernő kevésbé ismert, még kéziratban levő feldolgozásában.

Pompás műélvezetben és szórakoztatásban lesz ma este részünk. Basilides Mária rádiószereplése kapcsán.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek. 1. Savino—Rose : Marionettek indulója (Sculthorpe-zenekar) ; 2. Blaauw : Zenélő óra, intermezzo (Beres Alfréd zenekara) ; 3. Ziehrer : Bécsi polgárok, keringő (Fesca Jenő és szalózzene-kara) ; 4. German : Morris dance, népies tánc (Athénæum-zenekar) ; 5. Berniaux : Repülő-induló (Bérard és a Perfectaphone-zenekar).

10.00 : Hírek.

10.20 : „Régi magyar írások : Szenczi Molnár Albert a „legjobb jóról.” (Felolvasás).

10.45 : „A hajgondozás.” (Felolvasás).

11.10 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Baráth Géza és cigányzenekara. Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.30 : Országos Postászenekar. Vezényel ifj. Roubal Vilmos. 1. Nicolai : A windsori víg nők, nyitány ; 2. Strauss Richárd : Rózsalovag, keringő ; 3. Schack Manka : Az erdőben, szvit ; 4. Strauss János : Tavaszi hangok, keringő ; 5. Verdi : Traviata, ábránd ; 6. Losonczy Dezső : Leánykérő falun.

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : A rádió diákfélőrája. „Tör és méreg az állatvilágban.” Méhes Gyula dr egyetemi magántanár előadása.

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : „Kerti virágok tavaszi ébredése.” Csapodi Vera dr előadása.

5.30 : Kalmár Rezső—Balázs László szalóntősenek műsora. 1. Puccini : Részletek a „Bohémélet” c. operából ; 2. Robrecht : Keringő-egyveleg ; 3. Lazzaro—Salver : Ne játsz a tűzzel, tangó ; 4. Popy : Keleti szvit ; 5. Polgár Tibor : Gondola-dal.

6. Grieg: Tavasszal; 7. Hűvös Iván: Madarasi vajda, dalkeringő. Közben

6.00: Német nyelvoktatás. (Szentgyörgyi Ede dr.)

6.25: A szalónötös műsorának folytatása.

6.55: Bulla Elma és Páger Antal előadestje. Közreműködik Nagy György.

7.50: Basilides Mária népdalestje. Zongorán kíséri Polgár Tibor.

1. Kelta népdalok: a) Sirató (Caoineadh);

b) Altató (Suantraidhe); c) A takács lánya (The Weaver's daughter). 2. Olasz népdalok:

a) Alfató; b) Mosónó dala; c) A tengeren.

3. Orosz népdalok: a) Menekülők éneke;

b) A nyírfá; c) Altató; d) Az ablakon

áttal. 4. Német népdalok: a) Csendes éjben

(Brahms feldolgozása); b) Rózsaszája van

a babámnak; c) Testvérkém. 5. Francia

népdalok: a) Bájos alvó, ébredesz; b)

Lányom, akarsz-e szép főkötőt; c) A hold-

világnál. 6. Magyar népdalok: a) Újfaluba

hazám földjén (Dohnányi Ernő feldolgozása);

b) Azok, azok, azt gondolom... c) Az én

ókróm a Virág; d) Ó, mely sok hal terem

a Balatonban.

8.35: „Délnémetek a húsvéti labdarúgó tornán.” Magyar Károly előadása.

8.55: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Rajter Lajos.

Közreműködik Károlyi Gyula (zongora).

1. Schubert: D-dur nyitány;

2. Chopin: C-moll zongoraverseny;

3. Haydn: II. szimfónia, D-dur

(londoni).

10.10: Hírek, időjárásjelentés.

10.30: Pertis Pali és cigányzenekara muzsikál.

11.15: A Mándits-jazz-zenekar műsora Orbán Sándor énekszámával. 1. W.

Hudson: Foxtrott; 2. D. Bee:

Néger szerenád, slowfox; 3. Bányai

Aladár—Nádor József: A szívünk

ha fáj, keringő (ének); 4. Bixio—

Salver: A szemed, tangó (ének); 5.

Saphir Gy.: O bella donna, tangó;

6. Damith Endre: Komédia, foxtrott;

7. Zerkovitz Béla: E dal egy

Magyar Károly, a kiváló sportszakértő beszél ma este 8.35-kor a húsvéti futballmérkőzések történetéről, valamint a délnémet futballsport nagy előretöréséről a közelmúltban

(Veres felv.)

forró vallomás, keringő; 8. Eise-
mann—Szilágyi: Könnyű azt mon-
dani, keringő (ének); 9. Haich B.:
Burleszk, foxtrott; 10. Buday—
Harmath: Niagara, foxtrott; 11.
Kacsóh: Rákóczi megtérése (ének);
12. Fényes—Harmath: Csuda cse-
des, foxtrott.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.50—7.45: Hanglemezek.

1. Rossini: Tankréd, nyitány (Atheneum-

Szimfónikus zenekar); 2. Mozart: Figaro

házassága, ária (Eisinger Irén); 3. Bach

J. S.: Preludium és fuga, e-moll (orgonán:

Gogniat); 4. Lortzing: Az orvvadász, ária

(Schützendorf Leo); 5. Chopin: Nocturne

(hegedűn: Kniestädt Georg); 6. Puccini:

Tosca, ária (Renée Mahé); J. Grieg: Peer

Gynt — I. szvit: a) Reggeli hangulat; b)

Aase halála; c) Anitra tánca; d) A hegyi

szellem birodalmában (berlini állami Opera

zenekara, vez. Schuricht); 8. Gounod:

Faust — Valentin halála (Schöffler Paul);

9. Csajkovszkij: VI. (patétikus) szimfónia

(berlini filharmónikusok, vez. Meyrovitz)

7.55: „Falú és nemzet.” Szilágyi László dr előadása. Felolvassa Mohácsy Lajos.

8.30—9.30: Aradi Farkas Sándor és cigányzenekara muzsikál.

9.35: Hírek.

BUDAPEST I.

6.45 : Torna.

Utána : Hanglemezek.

1. Eilenberg G.: Bersaglieri induló (fúvószenekar); 2. Aletter: Rendez vous, rokokó intermezzo (Ferdý Kaufmann zenekara); 3. Waldteufel: Espana, keringő (szalónzenekar); 4. German: Merry-maker's dance no. 3. (Athenaeumzenekar); 5. Delbecq: Induló (katonazenekar).

10.00 : Hírek.

10.20 : „Vidám kísérletek husvétii tojásokkal.“ (Felolvasás.)

10.45 : „Kézimunkák a lakásban.“ (Felolvasás.)

11.15 : Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00 : Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05 : Zipernovszky Fülöpke hegedül, Lux József énekel (zongorakísérettel). 1. a) Goldmark: Ária; b) Francoeur: Siciliano és Rigaudon (Zipernovszky); 2. a) Leoncavallo: Bajazzók, prólóg; b) Offenbach: Hoffmann meséi, ária (Lux); 3. a) b) Ries: La Capricciosa (Zipernovszky); 4. a) Leoncavallo: Matinata; b) Tosti: Vorrei morire; c) Kreutzer: Dal „A granadai éji szállás“ c. operából (Lux); 5. a) Dohnányi: Andante; b) M. de Faola: Spanyol tánc (Zipernovszky). 6. a) Fráter Loránd: Fekete hajából; b) Dienzl: Liliomszál (Lux); c) Sztójanovits: Ninon, bordal.

Közben kb.

12.30 : Hírek.

1.20 : Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.30 : Magyar szalónötös. 1. G. Michali: Paola la Torrera, nyitány; 2. Lehár: Frasquita, dal; 3. Järnefelt: Preludium; 4. Mendelssohn: Gondoladal és Tavasz dal; 5. Turry: Valse intermezzo; 6. a) Kreisler: Szép rozsmaring; b) Burmester: Szerenád; 7. Lincke: Születésnap szerenád; 8. Gastaldon: Tiltott dal; 9. Massenet: Elégia;

10. Strauss János: Amit a bécsi-erdő mesél, keringő.

2.40 : Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10 : Asszonyok tanácsadója. (Arányi Mária előadása.)

4.45 : Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00 : A „Száz könyv“ sorozatban Schöpflin Aladár beszél Mikszáth „Jó palócok“ c. művéről.

5.20 : Rácz Béla és cigányzenekara. zenekara.

6.20 : „A magyar repülés ezévi újdonságai.“ Magyar Sándor előadása.

6.50 : Maleczky Oszkár énekel (zongorakísérettel). 1. a) Brahms: Hu szerelem; b) F. Weingartner: Gondolok a kék tengerre; c) Rachmaninov: Tavasz; 2. Wagner: Hans Sachs befejező részlete „A nürnbergi mesterdalnokok“-ból; 3. a) Gajary István: Kivándoroltam; b) Lányi Viktor: Lopott ló; c) Tarnay Alajos: Mi dobog; d) Szabados Béla: Te a tavaszt szereted; e) Fráter Loránd: Száz szál gyertya.

7.30 : „A szív néhány csodálatos érdekességéről.“ Hasenfeld Artur dr egyetemi tanár előadása.

8.00 : Hanglemezek. 1. Perczy: Hindú esküvő (Kniestädt-zenekar); 2. Revel: May I, dal (Kartun-zenekar); 3. Terr—Abramoff: a) Régi keringő; b) Kaukázusi melódia (Terr Abramoff zenekara); 4. Schumacher:

Zipernovszky Fülöpke
(Komáromi felv.)Lux József
(Tardai felv.)

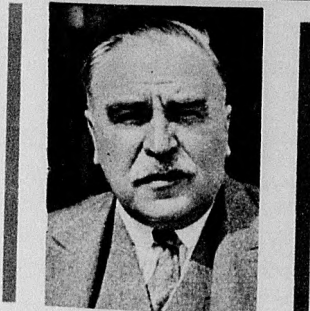
DÉCIBÁB

Arab mese (Schindler-zenekar); 5. Bienenido: Anda Ridios, spanyol zene (Alma Espanola-zenekar); 6. Sing a little jingle (zenekar); 7. Water boy, dal (Emory University Glee Club); 8. Swing low, sweet chariot, néger dal (Emory University Glee Club); 9. Buxeuil: On étaît deux, filmzene.

8.30: Claudel-est. Rendező Horváth Árpád. Bevezetőt mond Gyergyai Albert. 1. „Violaine” (részlet). Személyek: Pierre de Craon — Timár József; Violaine — T. Mátray Erzi; Mara — Várady Aranka; Aubin — Dévényi György; 2. „Isten bányája” (részlet). Személyek: Badilon, Kürthy György; Sygne — Várady Aranka; Költemények — a) Szent lecke; b) A negyedik stáció; — elmondja Várady Aranka; c) A tizenkettedik stáció; d) Segítő Szűz Mária, elmondja T. Mátray Erzi. (A fordításokat Gyergyai Albert végezte.)

9.25: Hírek.

9.45: Franck Césár: „Les Beatitudes” (Anyolc boldogság) című oratóriuma II. részének közvetítése a Városi Színházból. Közreműködik a Székesfővárosi Énekkar és a Coeur Philharmonique de Paris 62 tagú kórusa, a Budapesti Hangverseny Zenekar, Marie Terese Dovergne, Báthy Anna (szoprán), Basilides Mária (alt), Szentmihályi Tibor (tenor), Tibor Zoltán (bariton), Kálmán Oszkár (basszus). Vezényel Lévy Ernst.

7.30

Hasenfeld Arthur dr.
egyetemi tanár (Amatőr felv.)

11.15: Időjárásjelentés.

Majd: „Die Akademischen Weltmeisterschaften in Budapest.” Neubauer Konstantin előadása. (A főiskolai világbajnokságok Budapesten.)

11.30: Az Eröss—Takács jazz-zenekar műsora Kalmár Pál énekszámával. 1. D. Savino: Foxtrott; 2. Sándor—Szenes: Már megettem a kenyerem javát, dal (ének); 3. Bartos—Illiczky: Valakit a szívem visszavár, tangó (ének); 4. Sally: Ne nézzén úgy rám, tangódal (ének); 5. Schoebel: Foxtrott; 6. Buday—Innocent: Nyári dal (ének); 7. Kemény—Harmath: Ritka madár a szerelem, keringő (ének)

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.05: „Vákáncsosok és tirpákok.” Diószeghy Miklós dr előadása.

6.25—7.00: Dömötör Lajos fuvolázik, zongorán kíséri Kósa György. 1. Moliq: D-moll versenymű; 2. Cyrill Scott: Pastoral; 3. Doppler Ferenc: Erdei madárka (harmóniumkísérettel).

7.05: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági főlórája.

8—9.30: Bach-est közvetítése a Deák téri evangélikus templomból. Közreműködik a Lutheránia-vegyeskar, a Fásori Evangélikus Énekkar, Peschko Zoltán és Kapi-Králík Jenő (orgona). 1. F-dur toccata (Kapi-Králík Jenő); 2. a) Hittel, alázattal; b) Jöjj, síri csend; c) Szent, szent Jehovánk. Előadja az egyesített vegyeskar, vezényel Kapi-Králík Jenő; 3. a) Két korálelőjáték: Készítsd magad kedves lélek; Bizony meglészen az idő; b) Toccata és fuga, d-moll (Peschko Zoltán); 4. a) Alázattal szivedben; b) Oh fő, vérző sebekkel; c) A kereszt. Előadja a vegyeskar, vezényel Peschko Zoltán; 5. Korálelőjátékok: a) Jézus, életemnek; b) Ki dolgát csak Istenre hagyja; c) Ki dolgát csak Istenre hagyja (II.) (Kapi-Králík Jenő); 6. a) Feltámadott; b) Dicsérem az Urat, Vegyeskar, orgonakísérettel, vezényel Peschko Zoltán.

9.40: Hírek, időjárásjelentés.

K. Füzessery Mária

(Veres felb.)

6.25

Rádiósztárok, a reklám szolgálatában

Amerikában a rádió tudvalevőleg elsősorban a kereskedelmi reklám szolgálatában áll és az egyes rádióhírességek neve szorosan összekapcsolódik annak a gyárnak, vagy vállalatnak a nevével, amelynek gyártmányait előadásuk, vagy énekük során hirdetik.

A sok amerikai rádióhíresség sorában különböző sztárok is akadnak a Bing Crosby-k és Rudy Vallée-ken kívül. Így például az „énekelő csodának” nevezett Mary Small tizenkét éves leánya, aki egy játékszer-gyárnak csinál reklámot. A gyereksztár sok ezer dollárt keres és különböző revütársulatok még kecsgetetőbb ajánlatokkal ostromolják a szüleit, de sajnos, 1800 dolláros heti gázsijával meg kell elégednie, mert öt éves szerződés köti.

Helene Calire egy kozmetikai gyárnak a sztárlia. Gyönyörű szép nő, akinek a fényképe mindennap megjelenik a lapokban. Szavalóművész. Roppant közkedvelt rádiósztár.

Rosalie Green-t is fel kell említeni, aki máról-holnapra került a rádióhoz. Tanfőnök volt és egy szappangyáros véletlenül meghallotta az énekét, mikor kislánya miatt megjelent az iskolában. Azonnal leszerződte és vagyont keres rádiószereplésével.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Sousa: A kapitány, induló (fúvószenekar); 2. Jessel: Rózsák nászmenete, intermezzo (Blue Hungarian-zenekar); 3. Stolz: Wien, du Märchen aus 1001 Nacht, keringő (Géczy Barnabás és zenekara); 4. Mandolinata, spanyol tánc (Pedro Ferrari); 5. Kutsch: Lore, indulódal (zenekar, refrénekekkel).

10.00: Hírek.

10.20: „Húsvét a harctéren.” Irta és felolvassa Halász Gyula.

10.45: „Húsvéti versek.” (Felolvasás).

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.05: A Mária Terézia 1. honvédelgyalozezred zenekara. Vezényel Figedy-Fichtner Sándor. „Kelet a zenében.” 1. Mozart: Török induló; 2. Popy: Hindu karaván; 3. Kettelbey: a) Egyiptom varázsföldjén; b) Egy kínai pagodában; 4. Nordon: Bangkoki ünnepély; 5. Basque: Japán farsang; 6. Gauwin: a) Boszporusz; b) A szerályban; 7. Yoshitomo: Japán szvit; 8. Volkman: Szolimán, török induló.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.30: Eugen Stepat balalajka-zenekara.

1. Tamarjev: Mazurka (zenekar);

2. Siskin: Orosz emlékek, egyveleg

(zene, ének); 3. Katona-sírnál,

népdal (zenekar, kórus); 4. Rik:

Milyen szomorú köröskörül, cigány-

román (Pokorszki); 5. Két ukráj-

nai népdal (ének, zene); 6. Kaukázusi

táncok és népdalok (zene, ének);

7. Stepat: a) Krimi éjszakák, ke-

ringő-román (zenekar); b) Cigány-

dal (zene, ének); 8. Szofusz: Mien-

denhol veled vagyok, román; 9.

Katonadalok (ének, zene).

2.40: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak.

4.10: A rádió diákfórája: „A Vati-

kán barlangjai”.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés,

hírek.

5.00: Zenekari hangverseny. Vezényel Rajter Lajos. 1. Boccherini: D-dur nyitány; 2. Dittersdorf: C-dur szimfónia; 3. Siklós: Esterházy vigasságok; 4. Major Ervin: Andante all'Ungherese; 5. Gilson: Kis szvit.

6.10: Jeszenszky Sándor dr előadása a budapesti Nemzetközi Vásárról.

6.25: K. Füzesséry Mária zongorázik. 1. Dohnányi: Passacaglia; 2. Brahms: a) Intermezzo; b) Eszmöly scherzo.

6.55: Munkásfőlora.

7.25: Radics Lajos és cigányzenekara.

8.25: A rádió külügyi negyedórája.

8.45: Az Operaház előadásának ismeretése (I. és II. felvonás).

8.50: Az Operaház előadásának közvetítése. Wagner Richárd: „Parsifal” c. ünnepi játéka II. és III. felvonása. Kereszty István fordításainak részleteit felhasználva fordította Lányi Viktor.

A II. felvonás után kb.

9.50: Hírek, időjárásjelentés, löversenyeredmények.

Az előadás után kb.

11.30: Veres Lajos és cigányzenekara muzsikál.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

6.25: Az Operaház előadásának ismeretése.

6.30: Az Operaház előadásának közvetítése. Wagner Richárd: „Parsifal” c. ünnepi játéka I. felvonása. Kereszty István fordításainak részleteit felhasználva fordította Lányi Viktor.

Az I. felvonás után kb.

8.30: Hírek.

8.50—10.05: Budapesti Koncert Szalózenekar. 1. Süpé: Könnyű lovasság, nyitány; 2. Marton Jenő: A szép Faludi-völgyben, keringő; 3. Hruby: Bécsi operetttrészetek; 4. Popy: Keleti szvit; 5. Lénárt F.: Serenade amoureuse; 6. Buchner: Gavott; 7. Ketelbey: Harangszó a mezőn; 8. Illinger—Ujváry József: Induló.

10.10: Időjárásjelentés.

PARSIFAL

— Az első felvonást d. u. 6.30-kor közvetítik Bp. II-ről, aztán folytatólag 8.50-kor Bp. I-ről a II. és III. felvonást —

Szimbolikus előjáték után az **első felvonásban** Monsalvat hegyénél, a Grál-vár közelében vagyunk. Amfortas, a Klingsor varázsló által megsebesített király gyógyulás reményében meg akar fürödni a tóban. Gurnemanz ezt reménytelennek mondja és azt állítja, hogy inkább annak a jóslatnak kell teljesezni, amely szerint egy böles balgaszent fogja Amfordast megváltani a szenvedéseitől. Vad kiabálás hallatszik: a szent területen valaki holtrasebzett egy hatyút. A tettest elfogják, egy fiút, Parsifal szeméjében. Lakomára vonulnak a Grál-várba.

Második felvonás. Rövid előjáték után az első jelenet Klingsor varázsvárába vezet. A varázsló felismerte már, hogy Parsifal a Grál-lovagok megmentésére rendelt balgaszent. Klingsor észreveszi, hogy Parsifal az ő várához közeledik, megmássza annak falát és az örökkel és lovagokkal harcol. Most Klingsor vára a mélybe süllyed, helyébe varázskert emelkedik egzotikus, buja, érzéki élvezetre ingerlő színpompával. Minden oldalról előrohannak és tolkodnak a legszebb leányok, mialatt Parsifal bámulva néz. Az ifjú szent végre elkergeti a leányokat. Az Kundry, Klingsor elátkozott szolgálója gyönyörű nő alakjában szerelmét kínálja neki. Az első szerelmi csók bölesé teszi Parsifalt, megvilágosodik előtte, hogy Amfortas megmentésére hívatott. Kundry megbántva megátkozza Parsifalt, hogy tétován bolyongjon a világban. Klingsor is segítségére siet szolgálójának. A szent dárdát Parsifalra hajtja, de az a balga Szent feje felett lebegve megáll. Parsifal megragadja, a kereszt jelét veti vele. Ebben a pillanatban minden elsüllyed, pusztasággá válik és Parsifal elsiet útjára.

A harmadik felvonás előjátékában látjuk, hogy Kundry átka beteljesedett. Parsifal pusztaságban bolyong.

A megöregedett Gurnemanz nagypéntek reggel kilép a konyhájából és megtalálja a vezeklő ruhában levő, ájult Kundryt. Parsifal közeledik, felismerik egymást. Gurnemanz elmondja, hogy Parsifal kiűzése óta Amfortas nem látja el többé a tisztét, a lovagok nem részesülnek az Úrvacsorában. Parsifal önmagát vádolja, hogy ő az oka mindennek és Gurnemann Grál leendő királyává keni őt fel. Parsifal most megkereszteli Kundryt. Mindhárman a Grál-várba mennek. Parsifal megérinti Amfortast a szent dárdával, a seb bezárul, Amfortas meggyógyult. Parsifal felemeli a Grál-kelyhet. Kundry életelenül a földterogy.

sa: A
ar); 2.
inter-
tekar);
n aus
Barna-
linata,
i); 5.
tekar,

rtta és

vasás),
alat.
vetemi

nvéd-
el Fi-
a ze-
duló;
K. Ke-
djén;
rdon:
sque:
a)
7.
Volk-

s víz-

kar.
kar);
veleg
írnál,
Rik:
gány-
kraj-
uká-
nek);
ke-
gány-
Min-
; 9.

arak.
Wati-
ntés,

AB

5.35

Budanovits Mária
(Vajda M. Pál felv.)

6.40

Rékal Miklós
(Amatőr felv.)

5.05

Bíró Sári
(Bp. II-ről) (Tóth Margit felv.)

48

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Ganne: Induló (párizsi szimfonikus zenekar); 2. Ketelbey: Perzsavásár, intermezso (berlini filharmónikusok, vez. Schleger); 3. Strauss József: Falusi fecskék, keringő (berlini filharmónikusok, vez. Viebig); 4. Leisz: Rokoko menüett (mandolin-zenekar); 5. Heliner—Krier: Elmulik az álom, induló (katonazenekar).

10.00: Hírek.

10.20: „Egyiptom szerepe a világpolitikában.” (Felolvasás.) Irla Rácz Kálmán.

10.45: „Egészségügyi kalendárium.” Az Országos Közegészségügyi Intézet közleménye. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszólgát.

12.00: Időjárásjelentés.

12.05—1.35: Szervánszky-szalónzenekar. 1. Geo Linat: A virágzó erdő, nyitány; 2. Ország Tivadar: Románc; 3. Micheli: Kis szvit; 4. Offenbach: Barcarola; 5. Planquette: A cornevillei harangok, ábránd; 6. Bece: Legenda; 7. Kígyósi Árpád: Hajdan és most; 8. Sattler Andor: Suzanne; 9. Járay István: Meditation; 10. Puccini: Manon Lescaut, ábránd. Közben kb.

12.30: Hírek.

1.15: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.45—2.20: Hanglemezek. 1. Palestrina: Kyrie — Marcell pápa miséjéből (vegyeskar, vez. Bo vet); 2. E-moll miséből — Gloria (müncheni kórus, vez. Perberich); 3. Bach J. S.—Gounod: Ave Maria (Éva Liebenberg); 4. Perosi: Requiem — Libera (kölni férfikar, vez. Trunck); 5. Mitter: Nagyszombati antiphon ötszólamra (Paderboni katedrális énekkara, vez. Schanerte); 6. Bach J. S.: Adagio az orgonatóccatából (gordonkán: Grauden, zongorán: Freudberg); 7. Beethoven: Gyászinduló (berlini filharmónikusok, vez. Meyrovitz).

2.40: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10: „Husvételi receptek”. Vizváry Mariska előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „A magyar bor piacai”. Hazay Árpád dr. miniszteri titkár előadása.

5.35: Budanovits Mária énekel (zongorakísérettel). 1. Händel: Xerxes — Largo; 2. Grieg: a) Fiatalasszony ravatalánál; b) Őszi hangulat; c) Erdei bolyongos; 3. Saint-Saens: Sámson és Delila, ária; 4. Bizet: Carmen, habanera; 5. Meyerbeer: A próféta, ária.

6.10: „A régebbi passiókompozíció útja Bach koráig”. Bartha Dénes dr. előadása. Felolvassa Fáy Béla.

6.40: Rékai Miklós hárfázik. 1. Händel: Courante; 2. Heller: Album-lap; 3. Daquin: A kakuk; 4. Pierné: Impromptu-caprice; 5. Hasselmans: Gitana; 6. Poenitz: A zenélő óra.

7.15: Színműelőadás a Studióban. „Császár és komédiás”. Dráma négy felvonásban. Irta Hevesi Sándor. Rendező Kiss Ferenc. Személyek: Diocletian császár — Gál Gyula; Valeria, leánya — Márkus Margit; Claudius Euthenius, udvari főtitkár — Rubinyi Tibor; Aemilius Victor, főkamrás — Onódy Ákos; Alexander Lisimachus, udvari orvos — Sugár Lajos; Crispus, rab-szolga — Kürthy József; Pollio, százados — Fehér Gyula; Genesisus, színész — Kiss Ferenc; Heléna, színésznő — Lázár Mária; Livia, színésznő — Vághy Panni; Sabina — Szepessy Edith; Színésznők — Szendrő, Kovács; I. kamarás — Szelezky; II. kamarás — Metszössy; Színész — Sennyei; Valéria dajkája — Gárdos Kornélia; Cere-móniamester — Kertész Lajos.

9.25: Hírek, időjárásjelentés, ügétő-versenyeredmények.

9.45: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Rajter Lajos. 1. Bach—Cui: Két koráleljáték; 2. Mozart: Mór gyászzené (Maurésische Trauermusik); 3. Liszt: Offertórium a „Koronázási mi-

Ifj. Toronyi Gyula (Bp. II.-ről) (M. F. I. jel.)

sé"-ből (hegedűszóló); 4. Brahms: Tragikus nyitány; 5. Beethoven: V. szimfónia, c-moll.

11.00: Melles-vonósnégyes. Tagjai: Melles Béla (I. hegedű), Banda Márton (II. hegedű), Gáti István (mélyhegedű) és Hütter Pál (gordonka). 1. Gróf Esterházy Ferenc: Vonósnégyes. 2. Beethoven: Vonósnégyes.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.05—5.45: Biró Sári zongorázik. 1. Respighi: Siciliana; 2. Beethoven: Cisz-moll szonáta (Holdvilág); 3. Casella: Valse diatonique; Carillon; Bolero; 4. Kodály: Maros-széki táncok.

6.45: A „Száz könyv” sorozatban Szerb Antal dr. Mécpherson „Ossián”-ját ismerteti.

7.10—8.25: Losonczi-Schweitzer Oszkár szalózenekara. 1. Mendelssohn: Athália, nyitány; 2. V. Dyck: Fervente priere; 3. Ketelbey: Kolostorkertben, intermezzo; 4. Losonczi-Schweitzer Oszkár: Ária; 5. Caludi: Poeme sentimentale; 6. Kodály: Adagio; 7. Logodi Frigyes: Róma, részlet az „Utinapló”-ból; 8. D'Albert: A holt szemek operaábránd; 9. Becce: Finale grandioso.

8.30: Hírek.

8.55—9.35: Ifj. Toronyi Gyula énekel (zongorakísérettel).

Mátrai László dr.
(Bp. II.-ről) (Hunnia felv.)

Renaissance és a mai századunk

Ma délután 5 óra 5 perckor érdekesnek ígérkező előadást tart a mikrofon előtt Mátrai László dr a mai nyugati kultúrát útnakindító szellemi forradalomról, amely az újkor küszöbén játszódott le. A renaissance kora volt ez és az előadó a következőkben nyilatkozik arról, hogy mit fog elmondani róla a rádióhallgatóság számára:

— Mint minden gyakorta használt szó, a „renaissance” is megkopott a mindennapos használatban és lassan elfelejtjük eredeti, igazgatóan érdekes és bennünket, XX. századi embereket is egészen közelről érdeklő jelentését. Eleven, forrongó korszakot jelent e szó, az emberiség történetében előforduló legnagyobb erőfeszítést, aminek újszólván egész újkori kultúránkat — minden hibájával és erényével együtt — köszönhetjük. E nagy kor soha el nem évülő aktuálitását tárja fel az előadás, megrajzolván a renaissance-gondolkodás három hőségét — Cusanus német bíborosnak, Giordano Bruno olasz szerzetesnek és Bacon angol lordkancellárnak — szellemi portréját, hogy végül levonja a tanulságokat a válságos XX. század embere számára.

BUDAPEST I.

8.30: Hírek.

9.00—9.55: Református istentisztelet a Kálvin téri templomból. Prédikál Ravasz László dr püspök.

10.00—11.10: Egyházi ének és szentbeszéd az Egyetemi templomból. Szentbeszédet mond Tóth Tihamér dr. Énekelnek a Központi Papnevelő Intézet növendékei, Koudela Géza dr pápai kamarás vezetésével.

11.15—12.15: Evangélikus istentisztelet a Deák téri templomból. Prédikál Raffay Sándor dr püspök. Énekel a Lutheránia vegyeskar, Kapi-Králik Jenő vezényletével. Orgonál Zalánfy Aladár.

12.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

12.30: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Fridl Frigyes. 1. Beethoven: Gyászinduló az „Eroica” szimfóniából; 2. Schubert: H-moll szimfónia; 3. Strauss: Richard: Halál és megdicsőülés, szimfónikus költemény; 4. Wagner: Gyászinduló az „Istenek alkonyá”-ból.

2.00: Kósa György Bach-műveket zongorázik. 1. Toccata és fuga, d-moll; 2. Preludium és fuga, b-moll; 3. Francia szvit, G-dur; 4. Preludium és fuga, es-moll.

3.30: Bertha István szalózenekara. 1. Bach E.: Hamlet, nyitány; 2. Beretyás Hugó: Ave Maria; 3. Händel: Largo; 4. a) Rossini: Stabat Mater—Cujus anima; b) Haydn: Kórusrész a „Krisztus hét szava” oratóriumából; 5. Lavotta Rezső: Legenda; 6. Wagner: Tannhäuser — a) Dal az esthajnali csillaghoz; b) Zarándokok kara; 7. Jensen: Álmodozás.

4.35: Hírek, sportközlemények.

5.00: Lamentáció a Kőbányai plébániatemplomból. 1. Victoria: Popule meus (vegyeskar); 2. Elmélkedés. Elmondja Koudela Géza dr pápai kamarás; 3. Kersch F.: Tristis est anima mea (vegyeskar);

4. I. sírhalom. Énekl. Laurisin Lajos.
5. Deák-Bárdos György: Eli! Eli!
(vegyeskar); 6. II. sírhalom. Énekl.
Nosedáné Bodor Karola; 7. Har-
mat Artur: Stabat Mater (vegyes-
kar, orgonakísérettel); 8. III. sí-
ralom. Énekl. Pusztai Sándor. 9.
Miserere mei Deus; Allegri. Öt-,
négy- és hétszólamú vegyeskar és
Gregorian choralis. Orgonál. Jano-
sits Antal. Karnagy vitéz Kelemen
Ferenc.

6.25: Kerpely Jenő gondonkázik, zongorán kíséri Polgár Tibor. 1. Cas-
sado: Szonáta (rég. spanyol stí-
lusban); 2. D'Indy: Choral varié;
3. Popper: Áhítat.
Közben kb.

6.50: „Ecce homo”. Ravasz László
dr püspök előadása.

7.30: A „Máthé-passió” ismertetése.

7.40: Bach „Máthé-passió”-jának köz-
vetítése a Zeneművészeti Főiskola
nagyterméből. Előadja a Budapesti
Ének- és Zenekar Egyesület. Vezényel
Lichtenberg Emil. Közreműködik:
Báthy Anna (szoprán),
Basilides Mária (alt), Rösler Endre
(tenor), Tibor Zoltán (bariton), Kál-
mán Oszkár (basszus) és a Buda-
pesti Hangverseny Zenekar.
Utána a rádió további műsört
nem ad.

BUDAPEST II.

5.05: „A renaissance és a XX. szá-
zad”. Mátrai László dr előadása.

5.40—6.50: Debreceni trió (Galánffy—
Buza—Erdész). 1. Beethoven: Ész-
dur hármás, op. 70.; 2. D'Indy:
B-dur hármás, op. 29.

7.50—9.00: Zenekari hangverseny. Vezényel
Rajter Lajos. 1. Gluck: Alceste, nyitány;
2. Corelli: Adagio (vonós zenekarra);
3. Juferov: Gyászfantázia (Phantasie funebre);
4. Muszorgszkij: Kovancsina, elő-
zene; 5. Schubert: IV. szimfónia
(Tragikus), c-moll.
9.05: Hírek.

Juferov Szergej
(Doub, Dresden felv.)

Egy kiváló orosz
zeneszerzőről

Juferov Szergej (Serge de Joufferoff), akinek
„Fantasie funebre” című szerzeményét közve-
titik este 7.50-kor Budapest II.-ről, az orosz
zene egyik jellegzetes alakja.

Különösen kitűnik a zenei aláfestésben és
egyformán kiváló az érzelmek leírásában és a
természet képeinek lefestésében. „Lirai költe-
mények” című zenekari darabja valóságos zenei
festmény.

Juferov, akinek több művét már bemutatta
a magyar rádió, az orosz zenészerzők ama csoport-
jához tartozik, amely azonnal az „Ötök”
csoportja után következett. A moszkvai konzervató-
rium elvégzése után Glazunovval tanult,
akitől elsajátította az orosz hangszerelés finom-
ságait. Nagy sikert aratott „Jolanda” című
operája, amelynek szövegét „René király
leánya” című darabból írták. 1916 óta Juferov
Franciországban él és több szerzeményét ott
is írta. Ujra leírta több darabját, amelyeket
megsemmisítettek a kommunisták. Juferov
darabjait nagy sikerrel játszották a nizzai
„Klasszikus hangversenyeken”, a montecarloi
hangversenyeken, a „Pro Arte” hangverseny-
eken és a Casino de la Jetéeben. Nagy sikert
arattak kamarazeneművei is.

A ma közvetített „Fantasie Funebre” Kondra-
tenko tábornok, az orosz-japán háború egyik
hőse emlékének van szentelve. Kondratenko
halála után a portarthuri erőd megadta magát
a japánoknak. A fantázia tartalma a következő:
„A hős testének felravatalozása. A koporsót
ágyútalpra helyezik. Néhánypercnyi mozgás,
amíg mindenki elfoglalja helyét a gyászmenet-
ben. A harangok zúgására elindul a gyászmenet.
A bánat hangjai, oroszos dallam, áthallatszik
a csapatok menetelésén. Apoteozis-crescendo,
belépnek a rézfúvók. Minden elcsendesedik a
sír mellett. Ágyúdörgés.” A végső akkordokban
az örökkévalóság reménye csendül fel.

Folbert Gusztáv ma délelőtt 10 óra 20 perекor felolvas

(Hunnia felv.)

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Hanglemezek. 1. Filippuci: Cigányinduló (Párizsi szimfonikusok); 2. Translateur: Virágok álma keringő (zenekar); 3. Watzek: A névtelen polka (Tempo-zenekar); 4. Fernande Warms: Rózsák, keringő (Warms-zenekar); 5. Yvain: A francia borok indulója (ének: Chardy).

Utána: Hanglemezek.

10.00: Hírek.

10.20: Folbert Gusztáv felolvasása.

10.45: „Mit nézzünk meg vasárnap?“ A Szépművészeti Múzeum husvétii tárgyú képeit ismerteti Farkas Zoltán. (Felolvasás.)

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból. Időjárásjelentés.

12.10—1.10: Szikla Adolf énekötöse. 1. Härtel: Köszöntekek; 2. Erkel: Elek dala a „Névtelen hősök“ c. operából (szóló: Hollay Béla); 3. Müller Károly: Szívem dala, szerenád; 4. Büchner Antal: Esti harang (szólórészt énekli: Bálint Béla); 5. Lányi Viktor: Szülőföldemen (Petőfi verse); 6. Szikla Adolf—Farkas Imre: Magyar tenger, keringő; 7. Gróf Zichy Géza:

Szerenád; 8. Fráter-nóták; 9. Felber Géza: Tantum ergo. Az énekötös tagjai: Hollay Béla, Hidasz Sándor, Bálint Béla, Hegedüs Armand, Gerenday Vilmos. Vezényel és zongorán kísér Szikla Adolf.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.20: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.25—2.35: Rendőrzenekar. Vezényel Szöllőssy Ferenc. Fuvós zenekar.

1. Marcia religiozo; 2. Kienzl: Részletek „A bibliás ember“ c. operából; 3. Ketelbey: A kolostorkertben; 4. Abt F.: Erdei áhítat; 5. Heiser: Sír a pusztában; 6. Schubert: Ave Maria; 7. Rossini: Stabat Mater; 8. Meyerbeer: Részletek a „Hügenották“ c. operából.

2.40: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.10: A „Rádióélet“ meseórája (Harsányi Gizi előadása).

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Első barázdák“. Makkaí Sándor elbeszélése. Felolvassa Kowách Ernő.

5.30: Földes Andor (zongora) és Koromzay Dénes (hegedű). Beethoven: A-dur (op. 12. No. 2.), G-dur (op. 96. No. 10.) és D-dur (op. 12. No. 1.) szonátáját adja elő.

6.30: „A Golgotha és a Szent sír Jeruzsálemben“. Heigl László dr előadása.

7.00: Harangszó az Egyetemi templomból.

7.10: Welner Géza orgonahangversenyének közvetítése a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből. 1. Pikéthý: Te Deum (preludium és fuga); 2. Bach: Preludium és fuga, a-moll; 3. Mullet: a) In Paradisum; b) Tu es Petru et portae inferi non

praevalebunt adversus te; 4. Liszt: Preludium és fuga, B, A, C, H, felett; 5. Bossi: Alleluja.
Közben kb.

7.40: „Amikor az Élet legyőzte a Halált”. Tóth Tihamér dr előadása.

8.30: Hírek.

8.50: Az Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Berg Ottó. Közreműködik Székelyhidy Ferenc dr (ének). 1. Liszt: Keresztvesztések indulója a „Szent Erzsébet legendá”-ból; 2. Wagner: Siegfried idill; 3. Mendelssohn: Ária az Éliás c. oratóriumból (ének); 4. Liszt: Amit a hegyen hallani, szimfónikus költemény; 5. Szabados Béla: A bolond — Fohász (ének); 6. Rim-szkij-Korszakov: Nagy orosz husvét (La Grande Paque Russe), nyitány.

10.10: Időjárásjelentés.

10.15: Kurina Simi és cigányzenekara muzsikál.

11.00: Virány László szalonzenekara. 1. Strauss János: Denevér, nyitány; 2. Elgar: Szerelmi üdvözlét; 3. Lehár: Víg özvegy, egyveleg; 4. Virány László: Farsang; 5. Drigo: Nocturno; 6. Nagypál Béla: Badacsonyi szünet; 7. Horreezky: Lírikus tangó; 8. P. Horváth Dezső: Japán babavásár, szvit; 9. Márkus Alfréd: Egyveleg.

12.05: Hírek.

BUDAPEST II.

5.50: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági félórája.

6.35—7.10: Hanglemezek. 1. Bach J. S.: Toccata és fuga d-moll (orgonán: Heitmann Fritz); 2. Mozart: Varázsfuvola, ária (Galena Rudolf); 3. Corelli: La folia, hegedűszóló (Kuhlenkampff Georg); 4. Schumann: Esti dal, gondonka-

Földes Andor
(Rozsnyói felv.)

Koromzay Deues
(M. E. I. felv.)

5.30

Wehner Géza

7.10

(M. E. I. felv.)

szóló (Julius Berger); 5. Beethoven: Die Himmel rühmen (kölni férfikar, vez. Trunk); 6. Rachmaninov: Prelude (zongorasóló).

7.15—8.40: Állástalan Zenészek Szimfónikus Zenekara. Vezényel Melles Béla. 1. Strauss: Cigánybáró, nyitány; 2. Gounod: A zamorai sarc, ábránd; 3. Ziehrer: Az idegenvezető, keringő; 4. Beck Ferenc: Mazurka; 5. Garami Béla: Legenda; 6. Pécsi József: Húzd rá Jancsi, dalegyveleg; 7. Kálmán: Részletek a „Csárdás királynő” c. operettből; 8. Donáth Jenő: Ép testben ép lélek, sportinduló.

8.45: Hírek.

NÓTÁK, DALOK, SLÁGEREK

HA SZIVEDBEN SOK A BÁNAT...

(Hallgató)

Anyos Laci verse és zenéje

Ha szivedben sok a bánat, — Ne meséld el
fünek-fának... — Mindegy, hogyha fáj, vagy
vérzik... — Ne szólj semmit, úgyse értik!

Egyik olyan, mint a másik... — Ha a szív
a szívtől válik... — Száz a bánat, egy a nóta!...
— Tövis nélkül nincsen rózsá!

(Rytmus kiadása, Budapest)

PUKKADJON MEG (Foxtrott)

Sebő Miklós verse és zenéje

Kétszer kettő sohase lesz három — Ezt rég
belátom én, — Ezzel szemben maga lesz a pá-
rom, — Már nem vitás e tény, — Szép lesz majd
az esküvő — Ott lesz sok pesti nő, — Sűgnak-
bűgnak s elmondják egymásnak: — Mért nem
menyasszony ő!

Egy-két hétig megindul a pletyka — És száll,
miként a szél: — Engem főzött, suttoja a Bertal!
— S engem! sziszeg A.Á.É. — Mindet el nem vehe-
tem, — Sajnos, nincsen ádorem, — Sőt, ha
volna, úgyis kárba veszne, mert csak egy kell
nekem.

Ref.: Pukkadjon meg az is, aki nem hiszi,
hogy szeretem magát! — Mukkadjon meg maga
is és mondja ki a szerelem szavát. — Ne várja
meg, míg elfogy a türelem, — „Ezzel a kis da-
lосkával üzenem”, hogy — Pukkadjon az is,
aki nem hiszi, — Hogy szeretem magát!

(Rytmus kiadása, Budapest)

LESZ MÉG TAVASZ, LESZ MÉG RÓZSA...

(Hallgató)

Kallós Dezső verse és zenéje

Elmúlt a nyár, ősz van újra, — Elhervadt
már minden rózsá. — Én Istenem, mit vé-
tettem, — Hogy elhagyott, kit szerettem?

Lesz még tavasz, lesz még rózsá, — Ujra virul
még a rózsá. — Mindenkinek akad párja, — Csak
én leszek nagyon árva.

(Megjelent a „Magyar Muzikaszó” 3. számában)

Yradier: La Paloma (A galamb)
Ifetényi—Barát: Mi asszonyok
tudunk csak sirmi... Vértes—
Ilinczky: Légy vidám. Bura—
Dr Melháné: Ugy beszélük...
Dr Járóssy—Vig: Szőgedi vásár...
Ráday—Füleky: Mért visz min-
den csók közelebb... Ál a malom...

7 népszerű kóta 60 fillérért a
MAGYAR MUZIKASZÓ
kötetjében

60 fillér helyeg ellenében portó-
mentesen küld a kiadóhivatal
Budapest, VII, Dohány uca 68.

HOZZÁD...

Szekszárdi Molnár István verse, Hajduska Tibor
zenéje

Egy szó, mint mondtam, szeretlek téged, —
Hogy miért?... Ne kérdezd és te is megér-
ted, — Hogy ez az egyetlen, amit hiába próbál-
nék megmagyarázni, — Szférák zenéjén füledbe
harsonázni, — Szeretlek, szeretlek és kell, hogy
te is ezt érezzed, — Ha rámgondolsz és önmaga-
dat a szememben nézed...

Vagy talán nem tetszik az, hogy szeretlek
téged? — Szenvedek, kínlódom, egyedül min-
dig csak érted. — Te mást szeretsz, mert mint
mondtad azon este: — Nem szeretlek!...
Vagy akkor szíved is így érezte? — Kérésed
nem teljesítettem, mert mélyen erősen be-
leheltem — Szemed tavának sokszínű fényét...
És mindent, ami szerelem.

Emléked magamhoz ölelem és most játszom
vele, — Mint ahogy a lepke a virággal, úgy tavasz
fele... — S én örülök, de halkan sírok és könnye-
zem, — Mert félek, nevetve ejtéd ki ezért a
nevem?... — Eltűnt az űr és én most messze
égve vágótló látom, — Hogy szeretsz, mert
szeretlek és csókodat kívánom.

A SZERELEM SÖTÉT VEREM...

(Angol Waltz)

Récsey Gyula verse, Waller Wellmann zenéje

Mi tagadás, Maga csodás, akár az álom, —
Oly jó, oly izgató, mikor meglátom. — A
szerelem, beismerem, különös érzés, — Kettesben
egy diszkrét kis együttlét: mesés.

Pár szó csupán, furcsa talán, azért megkér-
dem: — Drága, várna-e rám, van-e reményem?
— Hallgatni kár, úgy várom már a vallomását, —
Mámorba ringatnám, úgy imádnám Magát!

Ref.: A szerelem... a szerelem... sötét
verem, — Bármily sötét, adja kezét, s jöjjön
velem, — Mert higgye el, szeretni kell, szeretni
jó... — Akármit mond, Magácska pont nekem
való! — Ma délután lefoglatnám az idejét —
Csak csókolnám, simogatnám kis kezét... —
Hogy mi lesz még? — Tudja az ég... — Csak
bizza rám, mikor elég... — Ugy szeretem,
adja nekem a kis szívét.

(Szerző engedélyével)

**MÉRT SZERETEM
ÚGY?...**

A SZEZON LEGSZEBB DALA
RYTMUS KIADÁS

ÉN ILYEN RÁDIÓDALSZÖVEGEKET SZERETEK

Lovász Károly verskarikatúrái

„Ülök a rádió mellett
S ilyesmiket énekelnek :“

ANDALGÓ

Túl a Tiszán cserebogár szálldogál,
A kapuban barna kislány álldogál,
Áll a kisjány fellábon és két lábon,
A legnagyobb marha mégis
Én vagyok a világon.

LASSU CSÁRDÁS

Túrós csusza, halászlé,
Haragszik a kanászné,
Nem szereti az urát,
Nem főz néki vacsorát.
Nem főz néki töpörtyűvel,
Túróval és sok tejföllel
Se halászlét, se csuszát,
Az angyalát!

REZGŐ CSÁRDÁS

Atyámbátyám pipaszára
Kukoricaszár,
Ez egyszersmind furulyája,
Mit fujni muszáj.
És míg szlvja a pipáját,
Átöleli a babáját.
Csizmaszárát megriszálja,
Pipaszárát kipiszkálja.
Pipaszár, csizmaszár, kukoricaszár!
A babámat mégis szeretni muszáj!

KERINGŐ

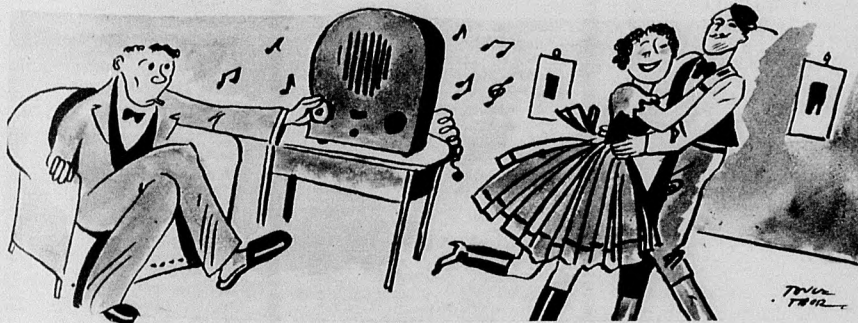
Te vagy az álmok álma,
Te bűvös lenge lény,
Te vagy a grönlandi bálna
A vágyak tengerén.
Te vagy, óh, Donna Bella,
Maga a citadella
A Gellért tetején.
Te, meg én.

TANGÓ

Szardellapaszta, mi önt aggasztja,
Bájos szinyorina.
Legyek lovagja én éjjelente,
Kit magához hina.
Utazzunk nyomba el Olaszthonba,
Tehát Lisszabonba.
Van ott egy Grand Hotel és ott egy bórfotel.
Jöjj tehát karomba.

RUMBA

Hullalala, hullalala,
Babám egy kannibál,
Hullalala, hullalala,
Ki rám kandikál,
Hullalala, hullalala,
A szája cápaszáj,
Hullalala, hullalala,
Tudom, hogy megzabál,
Mert a babám egy kannibál
S örökké a világ nem áll.
Hullalala, hullalala,
Babám egy kannibál
Nó, Ó. És ez a fő.

DÉCIBÁB

KÜLFÖLDI MŰSOR

ÁPRILIS 14-20-IG

ÁLLOMÁSOK,

AHOGY A SKÁLÁN JELENTKEZNEK 2000 MÉTERTŐL 200 MÉTERIG

KW.	Méter	KW.	Méter	KW.	Méter
RADIO PARIS	75 1796	KIEV	100 416	SKÓT ADÓ	60 296
KÖNIGSWH.	60 1571	MÜNCHEN	100 405	BARI	20 283
DAVENTRY	35 1500	KATOWICE	12 396	KASSA	3 270
MOTALA	30 1354	LEIPZIG	120 382	HÖRBY	10 265
WARSAWA	120 1304	LWOW	22 377	TORINO	7 263
LUXEMBOURG	150 1191	SKÓT ADÓ	60 373	LONDON NAT.	50 261
BUDAPEST II.	60 1186	MILANO	50 369	M. OSTRAVA	11 259
LJUBLJANA	3 834	BERLIN	100 357	MONTE CENERI	15 257
BUDAPEST I.	120 559	STRASBOURG	60 349	FRANKFURT	17 251
STUTTGART	100 523	LONDON REG.	50 342	TRIEST	10 246
MADONA	20 515	GRAZ	7 339	GLEIWITZ	5 244
WIEN	120 507	HAMBURG	100 332	RIGA	15 239
FIRENZE	20 492	BRNO	36 325	MAGYARÓVÁR	6 227
PRAHA	120 470	BRESLAU	60 316	BUCURESTI	12 213
LANGENBERG	60 456	POSTE PARISIEN	60 313	MISKOLC	1 208
NORTH. REG.	50 450	GRENOBLE	20 310	PECS	1 205
SV. ROMAND	50 443	HUIZEN	20 302	BORDEAUX	3 201
STOCKHOLM	55 426	POZSONY	14 299	MONTPELLIER	5 200
RÓMA	75 421	NORTH NAT.	50 296	FÉCAMP	8 200
		HELSBERG	75 291		

RÖVIDÍTÉSEK MAGYARÁZATA

Alk. ó. = Alkalmi óra. Alk. szle. = Alkalmi szemle. Ábr. = Ábránd. Arf. = Árfolyamok. B. = Előadás. Egyv. = Egyveleg. Felolv. = Felolvasás. Gr. = Gramofón. Gy. ó. = Gyermekóra. Hgv. = Hangverseny. H. = Hírek. I. jel. = Időjelzés. I. jár. = Időjárás. Ind. = Induló. Kat. z. = Katonazene. Könyv. z. = Könyvi zene. Kőzv. = Közvetített. Női ó. = Női óra. Rzkar. = Rádiózenekar. Szimf. z. = Szimfonikus zene. Szór. z. = Szórakoztató zene. Tán. z. = Táncczene

ÁPRILIS 14 VASÁRNAP

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

22.30: Luxembourg, Radio Paris és Breslau. 22.40: Strasbourg. 23.00: Deutschland-sender.

OPERETT

20.00: Frankfurt.

OPERA

20.45: Róma. 24.00: Frankfurt.

ANGOL REGIONAL, 342.1 m. Szór. z. baritonadalokkal. 21.10: Bach: Fuvola, hegedű- és zongoraverseny. 4
BEOGRAD, 437.3 m. 19: Lemezek. 20: Szerb est. 22.20: Szállodai z. 22.50-23.30: Lemezek.

BERLIN, 356.7 m. 19: Weils és Caspar: Az apró teremtés. 20: Lemezek. 20.15: München. 22.30-24: Köln.
BRESLAU, 315.8 m. 19: München. 22.30-1: Tán. z.
BRNO, 325.4 m. 16: Mor.

Ostrava, 17.50: Német műsor. 18.50: Praha. 19.05: Kassa. 19.45: Praha. 20.40: Schrammelzene. 21.15: Rádió ének- és zkar. 22: Praha. 22.30-23: Hanousek-szallónnegyes.

BUCURESTI, 364.5 m. 17: Marcu-zkar. 18: H. 18.15: A zene folyt. 19: Felolv. 19.20: Spanyol z. lemezek. 20.05: Szindarab. 21: Sport. 21.10: Metaxa Margit énekel. 21.30: Rzkar. 22.10: H. 22.35: Lemezek.

DEUTSCHLANDSENDER, 1571 m. 19: München. 19.45: Sport. 19.55: Hgv.-ism. 20: Bach: János passió. 23-0.30: Joost-táncczar.

DROITWICH, 1500 m. 19.15: Bariton és zongoraszóló. 22: Hárfafőtös.

FRANKFURT, 251 m. 19: Rádiójáték. 20: Nedbal: Lengyelvér, operett. 22.45: Könyv. és tánc z. 24-2: Puccini: Tosca, opera lemezek.

HAMBURG, 331 m. 18: Pergolese: Stabat Mater. 20: Jelenetek különböző nemzetek operáiból. 22.30: Köln.
KASSA-KOSICE, 259.1 m. 16: Mor. Ostrava. 17.30: Pozsony. 19: Praha. 19.05: Rzkar. 19.45: Praha. 20.20: Brno. 21.15: Praha. 22:

Praha. 22.20: Pozsony. 22.45: Brno.

KÖLN, 455.9 m. 18.45: Bach: 155. kantaté. 20.10: Rzkar: Deseit zongoraművész. 21: Nicolai: A számozott hazatérése, operakeresztmetszet. 22.30: Szór. z. német tánc z.

KÖNIGSBERG, 291 m. 19: München. 20.15: Hamburg. 22.20: Kőzjáték. 22.35-24: Köln.

LEIPZIG, 382.2 m. 18: Schütz: Lukács-passió. 20.10: A szimfonikusok hgye. 22.45-21: Stuttgart.

LUXEMBOURG, 1304 m. 19: Tán. z. 20: Reklámhgv. 21.15: Vegyes z. 22.30: Tán. z. 23: Könyv. z.

MILANO, 368.3 m. 19.15: Lemezek. 20.45: A génuai ifjúság rádióestje. 22: Szimfű.

MOR. OSTRAVA, 269.1 m. 16: Vidám délután. 17: Tán. z. 17.45: Lemez. 17.50: Praha. 19.05: Falusi fűvőzene. 19.45: Praha. 20.40: Brno. 21.15: Brno. 22: Praha. 22.30: Brno.

MÜNCHEN, 405.4 m. 19: Reimesch: Tirol szava. 20.15: Rzkar. 22.30: Köln. POSTE PARISIEN, 312.8 m. 19.50: Villabella- és Bourdin-lemezek. 20.15: Vigjáték. 21: Mireille és barátai, tarka est.

22: Rzkar. 22.30—24: Köny-
nyű lemezek.
POZSONY-BRATISLAVA,
298.3 m. 16: Mor. Ostrava.
17.30: Hivczdoslav-Ország
Pál: Herodes és Herodias,
drámarészlet. 17.55: Magyar
műsor. Burger Lajos méltá-
tása. Burger: Dalok. Sze-
relmi varázs, kantáté női-
karra és zenekarra. 19.05:
Kassa. 19.45: Praha. 20.40:
Mekkei zárándoklat (leme-
zekkel). 21.15: Brno.

PRAHA, 470.2 m. 16: Mor.
Ostrava. 17.45: Lemez.
17.50: Német műsor. 19.05:
Kassa. 19.45: Tarka óra.
20.40: Brno. 21.15: Brno.
22.20: Lemezek. 22.30:
Brno.

RADIO-PARIS, 1648 m. 19:
Gügnol-színű. 20: Tegnap
és mai dalok. 22.30: Der-
vaux-zkar, könnyű és tánc z.
ROMA, 420.8 m. 18.30: Le-
mezek. 20.45: Rulli: I vago-
bondi delle stelle, opera.

STOCKHOLM, 426.1 m. 19.30:
Színű. 21.05: Radisse Na-
talia zongorázik. 21.45: Wag-
ner: Parsifal. A III. felv.

STRASBOURG, 349.2 m.
18.45: Női éneknégyes.
19.45: Lemezek. 20.30: Női
éneknégyes és a Raugel-kar
hgy. zkaral. 22.40: Tánc z.
TÜTTGART, 522.6 m. 18.15:
Busch Vilmos est. 19: Mün-
chen. 22.30: Könyű és
tánc z. 24: Frankfurt.

VARSZAWA, 1339 m. 18:
Amerikai népdalok. 20: Rá-
diózkar vibráfonszólóval. 21:
Vidám est. 22.15: Színű. z.
23: Utána szalózene.

WIEN, 506.8 m. 8.55: Szór.
lemez. 9.45: Istentisztelet.
11: Ríport. 11.45: Bécsi
szimfonikusok. Nemzet-
Fiedler zongoraművészsel.
12.55: Könyű bécsi zene.
15.35: A bécsi papnövendé-
kek Gregorián-kara. Nagy-
heti énekek. Csak Grätz:
15.40: A két vidám stájer-
legény. 16.10: Nankingi ké-
pek. 16.35: Az álom kulisszái
mögött. 17: Dallemezék.
17.35: Schumann: A-moll
vonósnegyes. 19.10: Rzkar.
Strauss János és József mű-
veiből. 20.15: L'arrangee.
Hasemann lányai, négyfelv.
vigjáték a népelethől. 22.10:
H. 22.20: Az Ausztria—
Csehszlovákia labdarúgó-

mérkőzés és a Bécs—Prága
városközi mérkőzés hírei.
22.30: Gyenge Anna énekel.
Scarlati: Violette. Monte-
verdi: Lasciate mi morire.
Cinara: Tavasz dal. Lon-
gas: Sevillana. Puccini: Pil-
langókisasszony, belépő. Bo-
hémélet, Musette-keringő.
Schubert: Két dal. Strauss
János: A denevér, csárdás.
23.10: H. 23.30—1: Beetho-
ven: Ünnepi mise, lemeze-
ken.

APRILIS 15

HÉTFŐ

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

21.15: Brno. 22.10: London
Regional. 22.20: Luxembourg.
22.30: Radio Paris. 23.00:
Deutschlandsender. 23.15:
Droitwich. 23.55: Wien.

OPERA

21.30: Strasbourg.

ANGOL REGIONAL, 342.1 m.
19.15: Tánc z. 20: Askenase
István zongorázik. Soler:
Két szonáta. Schubert: Szon-
áta. 20.30: Színű. 22.10:
Tánclemezek. 22.30: Fox-
tánczene.

BEOGRAD, 437.3 m. 16.20:
Enekkar. 16.50: Könyű z.
20: Opera.

BERLIN, 356.7 m. 19: A ber-
lini operák jövőheti műsorá-
ról lemezekkel. 20.10: Ün-
nepi hgy. a berlini rzkar tíz-
éves fennállása alkalmából.
21.30: Hangképek. 22: H.
22.30: Régi néptáncok és
dalok. 22.50: Alnémet bohó-
zat. 23.30—1: Kis rzkar.

BRESLAU, 315.8 m. 19:
Stuttgart. 20.40: Rzkar.
21.30: Rzkar. 22.25—24:
Lipcese.

BRNO, 325.4 m. 15.50:
Kassa. 16.55: Brno. 17.25:
Praha. 17.45: Német műsor.
18.50: Praha. 20: A filhar-
mónikus Beseda hgye. 21.15:
Tánc z. 22: Praha.

BUCURESTI, 364.5 m. 17:
Zeneforténeti előadás Wag-
nerről, lemezekkel. 19: Fel-
olv. 19.20: Olasz operaleme-

zek. 19.45: Felolv. 20: E.
20.10: Zongoranégyes. 20.40:
Mihailescu Doina Nora hár-
fázik. 21.10: Felolv. 21.25:
Folescu Gh. énekel. 21.45: H.
22.15: Vendégfői z.

DEUTSCHLANDSENDER.

1571 m. 19: Dalok és jelen-
tek Lortzing körül. 20.10:
Lipcese. 21.30: Vigjáték. 23—
0.30: Joost-tánczkar.

DROITWICH, 1500 m. 19.05:
Bach: IV. Hegedű- és zong-
goraszonáta. 20: Fuvola-
szóló. 20.30: Varieté. 22.05:
Rzkar Gaucheron esellőművész-
szel. 23.15: Tánc z.

FRANKFURT, 251 m. 19:
Stuttgart. 21: A menüettől a
foxtrottig. 22.20: Szoprán-
dalok. 23: Köln. 24—2:
Stuttgart.

HAMBURG, 331 m. 19: Stutt-
gart. 20.10: Strauss R.
Imigyen szóla a Zaratustra.
20.50: Zongoraszonáta.
21.15: Hangjáték. 22.25:
Közzene. 23: Rzkar.

KASSA-KOSICE, 259.1 m.
15.55: Rzkar. 17.55: Poz-
sony. 18.40: Lemezek. 19:
Praha. 19.30: Mor. Ostrava.
20.30: Stepanek J. hegedül.
20.50: Hangjáték. 21.40:
Pozsony. 22: Praha. 22.15:
Pozsony.

KÖLN, 455.9 m. 19: Szór. le-
mezek. 20.10: Ifjúsági ének
és játék. 20.45: Dalegyveleg.
22: H. 22.40: Szór. lemezek.
23: Vidám zenés est dalokkal
KÖNIGSBERG, 291 m. 19:
Közjáték. 19.30: Husvét
dalok. 20.10: Rzkar. 21: E.
21.30: Kálpinen-dalok. 23—
24: Hárfafőtös.

LEIPZIG, 382.2 m. 19: Vidám
dalok és táncok. 20.10: Vi-
dám képek. 22.20: Drezdai
filharmonikusok.

LUXEMBURG, 1304 m. 19.30:
Könyű lemezek. 20.10: Rá-
diózkar. 20.30: Rzkar. 20.45:
Rzkar. 21.10: Damia-est.
21.40: Pradier zongoramű-
vész. 22.20: Jazz.

MILANO, 368.3 m. 19: H.
20.45: E. 22: A Triestzi
vonósnegyes.

MOR. OSTRAVA, 269.1 m.
15.55: Kassa. 16.50: Praha.
17.35: Foerster: Éneklő éj-
szaka, nyolc dal. 18.15: Né-
met műsor. 18.50: Praha.
19.10: Lemez. 19.30: Fűvös-
rendőrkár. 20.15: Praha.
20.30: Kassa. 20.50—22.30:
Praha.

**A Délibáb tangószöveg-pályázatá-
nak beküldési határideje:
április 30-án, déli 12 óra.**

Pályázati feltételek a Délibáb ez évi 10. és 11. számában

DÉLIBÁB

MÜNCHEN, 405.4 m. 19: Vonósnyegyes. 22: H. 22.30: Stuhlfauth-négyes, rádió-énekkar és Schoeder orgonaművész. 23.30: Berlin.

POSTE PARISIEN, 312.8 m. 19.35: Spanyol tánclemez. 19.50: Breton dalok lemezen. 21.05: Jazz. 21.50: Lemezek. 22: A bécsi kerítő újjászületése. 22.30—

POZSONY-BRATISLAVA, 298.2 m. 15.55: Kassa. 17.10: Saskó Hilda énekel. 17.50: Földes Sándor írói estje magyarul. 19.30: Mor. Ostrava. 20.30: Kassa. 21.40: Fibich: Balladák. 22: Praha. 22.30: Lemezek.

PRAHA, 470.2 m. 15.55: Kassa. 17.20: Lemez. 17.35: Lemez. 17.40: Bruna hegedűművész. 18.15: Német műsor. 18.50: Lemez. 19.30: Mor. Ostrava. 20.30: Kassa. 21.40: Stepan-Kurz Ilona zongorázik. 22.15: Lemezek.

RADIO-PARIS, 1648 m. 19.10: E. 19.30: E. 19.40: Richepin: Hagyjatok nevetni. 20: Riport és Normand. René király, Gabriel-Marie operája. 21.15: H. 22.30: Tánca z.

ROMA, 420.8 m. 19: H. Lemezek. 20.25: Csak Bari: Görög est. 20.45: Reklámzene. 22: Abel-trió és a Római mandolinnyegyes.

STOCKHOLM, 426.1 m. 18.30: Karének. 20: Svéd operából. Rádióének- és zenekar szolistákkal. 22—23: Vidám est.

STRASBOURG, 349.2 m. 18.45: Szaxofon-ének- és zongoraszólo. 19.45: Lemezek. 20.30: Lemezek. 20.45: Martini: Cselló és zskari verseny. 21.30: Saint-Saëns: A sárga hercegnő, vígopera.

STÜTTGART, 522.6 m. 19: Gézy Barnabás zskara. 20.15: Ambrosius: Faust, szimfonikus költemény. 22.30: Kávéházi zene. 24: Éjjeli hgv.

WARSAWA, 1339 m. 18.45: Mendelssohn: Dalok szöveg nélkül. 20: A nemzetközi Wieniawski-hegedűverseny győztesének búcsúhgye. 21: Zongora-verseny. 22.15: Szalónzene.

WIEN, 506.8 m. 12.20: Könyvnyű z. 14: Bach: A-moll hegedűverseny. 14.20: H. 15.20: A női szellemi munkások nyomora. 15.40: A repülő lelkiatya. 16.05: H. 16.10: Filmlemez. 17: A szép dallam. 17.20: A Michelberg és Rohrwald. 17.40: Fürt Julia zongorázik. 18.10: A tavasz Bürgenlandban. 18.35: E. 19: H. 19.20: Szindarabok bírálata. 19.35: Bemondás szerint. 19.55: Film és közönség. 20.10: Pace és Dolf. A zöld Stájerország. hangképek Franck zenéjével. Közvetítés Grác-

ból. 21.30: H. 21.40: Tröster Teréz zongorázik. 22.20: A stressai értekezlet eredményel. közvetítés Genf-ből. 22.40: Klein József zeneszerző emlékestje. Rzkar. Klein: Könnyű művek. 23.35: H. 23.55—1: Kralljazz.

APRILIS 16

KEDD

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

22.30: London Regional, Luxembourg és Radio Paris. 22.35: Breslau és Wien. 23.00: Deutschlandsender. 23.15: Droitwich.

ANGOL REGIONAL, 342.1 m.

19.30: Szalóntrío. 21.15: Varieté. 22.10: Tánclemez. 22.30: Stone-tánczkar.

BEOGRAD, 437.3 m. 19: Lemezek. 20: Héber énekkar. 20.40: Filharmónikusok.

BERLIN, 356.7 m. 19: Zongora. 19.20: Dalok. 20.10: Kis rzkar. 22.40: München. 24: Operalemez.

BRESLAU, 315.8 m. 19: Ostoia Iza Chopin-műveket játszik. 20.10: Tánczkar. 21: Hangjáték. 22.25: E. 22.35—24: Tánca z.

BRNO, 325.4 m. 15.55: Pozsony. 16.45: Praha. 17.05: Stedrony J. hegedül. 17.30: H. 17.50: Német műsor. 18.40: Lemezek. 19.30: Operettek. 20.25: Mandolin-és gitárzene. 20.50—22.45: Praha.

BUCURESTI, 364.5 m. 17: Lemezek. 18: H. 18.15: Lemezek. 19: Felolvasás. 19.35: Massenet: Manon, opera.

DEUTSCHLANDSENDER, 1571 m. 19: Lemezek. 20.15: Oegin Sigríd énekel. 21: Boroszló. 23—0.30: Joost-tánczkar.

DROITWICH, 1500 m. 19.20: Lemezek. 20: Szimű. 22.20: Szalónzene. 23.15: Stone-tánczkar.

FRANKFURT, 251 m. 19: Saarbrücken város zskara. 20.15: Tánca z. 21.15: Hangképek. 23: München. 24—2: Lemezek.

HAMBURG, 331 m. 19: Könyvnyű és tánc z. 20.10: Hgv. zkar. 21.10: Vigjáték. 23: Rzkar.

KASSA-KOSICE, 250.1 m. 15.55: Pozsony. 17.05: Raff: Csellóverseny. 17.25: Pozsony. 17.55: Lent ez. 18.40: Lemezek. 19: Praha. 19.18: Brno. 20.25: Zathurecky Ede hegedül. 20.50: Praha. 22.15: Pozsony.

KÖLN, 455.9 m. 17: Kamara-

zenekar szopránénekekkel. 19.30: Lemezek. 20: H. 20.10: Német népdalok. 21.30: Graener: Trió. 22: H. 22.45: Shakespeare humoráról angolul.

KÖNIGSBERG, 281 m. 18.25: Deutschlandsender. 20.15: Rádióénekkar. 21: A danzigi színház zskara. 22.40: Régi idők dalai.

LEIPZIG, 382.2 m. 19: Hamburg. 20.10: Drezdai filharmónikusok. 22.30: München.

LUXEMBURG, 1304 m. 19.30: Tengerészdalok. 20.10: Harmonika. 20.30: Belga könyvnyű zene. 21.10: Rzkar Tagliafiero Magda zongoraművészével. 22.30: Tánclemez.

MILANO, 368.3 m. 19: H. Lemezek. 20.45: E. 21.45: Misztériumjáték.

MOR. OSTRAVA, 269.1 m. 16.45: Praha. 17.20: Lemez. 17.30: Praha. 17.45: Harmonika. 18.15: Praha. 19.10: Brno. 19.45: Rzkar. 22: Praha.

MÜNCHEN, 405.4 m. 19.20: Német táncok. 19.40: Dalok. 20.10: Goethe: Az ós Faust. 22.30: Szór. z.

POSTE PARISIEN, 312.8 m. 20.25: Hgv. 22.30—23: Könyvnyű lemez.

POZSONY-BRATISLAVA, 298.3 m. 15.55: Rzkar. 17.05: Paulini G. hegedül. 17.55: Magyar műsor. 19.25: Szalónzenekar. 20.25: Zongora-játék. 20.50: Praha. 22.30: Lemezek.

PRAHA, 470.2 m. 15.55: Pozsony. 17.05: Lemez. 17.45: Zsidó egyházi énekkar szóloval. 18.15: Német műsor. 18.25: Dalok. 18.50: Lemez. 19.10: Dalegyüttes hgv. 19.30: Brno. 20.25: Herold: Hegedű- és zongoraszólo. 21.20: Beethoven: Esz-dúr zongora és zenekari verseny. 22.15: Lemezek.

RADIO-PARIS, 1648 m. 19.30: E. 20: E. 20.45: Operaáriák. 22.30: Tánca z.

ROMA, 420.8 m. 19: H. Lemezek. 20.10: Csak Bari: Götrög est. 20.45: Peragallo: Zongora-négyes. 21: Szimű. 21.30: Az olasz énekesnők csoportja.

STOCKHOLM, 426.1 m. 17.50: Szór. z. 22—23: Lemezek.

STRASBOURG, 349.2 m. 18.30: Rzkar. 19.45: Lemezek. 20.30: Színházi est.

STÜTTGART, 522.6 m. 19: Hamburg. 20.15: Tarka óra. 21: Boroszló. 22.30: Rzkar. 23: München. 24: Frankfurt.

WARSAWA, 1339 m. 18.45: Szalónlemez. 19.45: Klarinét. 20: Szimf. z. 21: Hgv. 22: Egyházi dalok. 22.45: Kis rzkar.

WIEN, 506.8 m. 12: Rzkar. 14: Steinemeyer Meta operalemezei. 14.20: H. 15.20: Sütés-főzés. 15.40: Gyer-

ánékkal
20: H.
népdalok,
Trió, 22:
peare hu-

m. 18.25:
20.15:
A danzigi
30: Régi

9: Ham-
iai filhar-
München.
m. 19.30:
10: Har-
ga köny-
zkar. Tá-
ngoranü-
áncleme-

: H. Le-
21.45:

69.1 m.
Lemez.
5: Har-
a. 19.10:
ar. 22:

19.20:
E Dalok,
s Faust.

12.8 m.
30—23:

VA,
17.05:
17.55:
5: Sza-
ngora-
22.30:

55: Po-
17.45:
r szoló-
műsor.
Lemez.
hgvy.
terold.
aszvit.
Sz-dur
erseny.

3 m.
20.45:
áne z.
H. Le-
Bari:
agallo:
ímű.
kesnök

17.50:
mezek.
m.
Lente-
st.

19:
óra.
zkar.
kfart.
2.45:
Klari-
Hgy.
2.45:

zkar.
pera-
5.20:
gyer-

mekkar. 16.05: H. 16.10:
Oratórium-lemezek. 16.40:
Kézimunka. 17.05: Pella Ru-
dolfi szerzeményei. 18: Leg-
jobb énekesmadaraink. 18.25:
E. 18.50: Új dolgok az égen.
19: H. 19.30: A zskar vonós
együttése és régi Deutsch-
meister fúvózenekar párbaja
20.55: Husvétii nagytakarítás
21.05: H. 21.15: Osztrák
Európa-ghy. A filharmóni-
kusok Walter Bruno vezény-
letével. Schumann: I. szin-
fónia. Ravel: Couperin sírja.
Brahms: II. szimfónia.
22.40: Az osztrák zenenap.
22.45: Laszky Béla dalai
Schaffers Gréte szoprán elő-
adásában. 23.15: H. 23.35—
1: Gaudriol-jazz.

ÁPRILIS 17

SZERDA

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

22.00: Stockholm. 22.10:
London Regional. 22.20: Lu-
xembourg. 23.00: Droitwich
és Frankfurt.

OPERETT

21.00: Miláno.

OPERA

20.00: Radio Paris.

ANGOL REGIONAL, 342.1 m.
19.30: Szalóntrió. 20.15:
Férfikar, tengeri balladák.
20.45: Szimű. 22: H. 22.10:
Kyte-tánczkar.
BEOGRAD, 437.3 m. 19:
Bécs. 22: Lemezek. 23-ig.
BERLIN, 356.7 m. 19: Riport.
19.20: Lengyel dalok. 20.45:
Rzkar. Talmányi Emil közre-
működésével. 22.30: Operett-
részletek és könnyű művek.
24: Tarka est.

BRESLAU, 315.8 m. 19:
Tánczkar. 19.30: E. 20.15:
Berlin. 21: Königsberg. 22.30
—24: Berlin.

BRNO, 325.4 m. 13.55: Praha.
17.30: Lemez. 17.40: Praha.
17.50: Német műsor. 18.30:
Mor. Ostrava. 18.50: Praha.
21.15: Az olmtői Zserotin-
dalegylet. 22: Praha.

BUCURESTI, 364.5 m. 17:
Rzkar. 18: Feloly. 18.20: A
zene folyt. 19: Bécs. 22: H.
DEUTSCHLANDSENDER,
1571 m. 20.15: Berlin. 20.45:
A berlini filharmónikusok.
23—24: Hamburg.

DROITWICH, 1500 m. 19.30:
Tánc z. 20.15: Köhler Irén
zongoraművészuével.
Tarka est. 23: Kyte-tánc z.
FRANKFURT, 251 m. 19:
Zkar. 20.15: Berlin. 20.45:
Vidám est. 22.20: Hangké-
pek. 23: Tánc z. 23—2:
Stuttgart.

HAMBURG, 331 m. 19: Beck-
mann Richard zongorázik.
19.30: Deutschlandsender.
20.15: Berlin. 20.45: Broc-
kes: Händel, német passió.
22.25: Közzenc. 23—24: A
tavaszról szóló zeneművek.
KASSA-KOSICE, 259.1 m.
16.45: Pozsony. 17.55:
Hangképek. 18.30: Lemez.
19: Praha. 20.45: Brno.
21.15: A 32. gy. e. z. kara. 22:
Praha. 22.15: Pozsony.

KÖLN, 455.9 m. 19: Induló-
lemezek. 19.30: Deutsch-
landsender. 20.15: Berlin.
20.45: Nagy rzkar. Weis-
mann Gyula zongoraművész-
szel. 22: H. 22.30: Szór.
lemezek. 23: Vonósnyegyes.
KÖNIGSBERG, 291 m. 19.10:
E. 19.30: Deutschlandsender.
20.15: Berlin. 20.45: Könyű
fúvózene. 22.45: Berlin.

LEIPZIG, 382.2 m. 19: Mün-
chen. 19.30: Deutschland-
sender. 20.15: Berlin. 21.45:
Nagymama kedvelt dalai.
22.20: Bach-művek orgonán.
23: Berlin.

LUXEMBURG, 1304 m.
19.30: Operettlemezek.
20.10: Rzkar. 20.40: Lu-
xemburgi szerzők könnyű
művei. 21.15: Könyű leme-
zek. 21.30: Guyard, a párizsi
opera énekesének estje. Majd
keringőlemezek. 22.20: Jazz.

MILANO, 368.3 m. 19: H. Le-
mezek. 21: Giordano: Fed-
ora, háromfelv. operett a
Scalából. Főszereplők Giu-
seppina Cobelli, Auréliano
Pertile.

MOR. OSTRAVA, 269.1 m.
13.35: Praha. 17.50: Lemez.
18.50: Praha. 20.45: Brno.
21.15: Praha. 21.30: Haydn:
VI. szimfónia. 22: Praha.

MÜNCHEN, 405.4 m. 19:
Müncheni szimfónikusok.
20.15: Berlin. 20.45: Liszt:
Parasztkantáté. 23: Ham-
burg.

POSTE PARISIEN, 312.8 m.
19.28: Dallemezek. 20.15:
Tarka félóra. 21.05: Kabaré-
dalok. 21.35: Lemezek. 22:
Kubai zkar. 22.30—23:
Könyű lemezek.

POZSONY-BRATISLAVA,
298.3 m. 17.05: Fúvósötös.
17.55: Kassa. 18.50: Praha.
20.30: Kassa. 20.45: Bruch:
G-moll hegedű- és zenekari
verseny. 21.30: Keringők.
22.30: Lemezek.

PRAHA, 470.2 m. 12.25:
Kassa. 17.50: Lemezek.
18.15: Német műsor. Lemez.
19.25: Jazz. 20.45: Brno.
21.15: Mozart: G-dur he-
gedű- és brácsakettős. 21.30:
Pardini Mária Amália orgo-
názik. 22: H. 22.15: Leme-
zek.

RADIO-PARIS, 1648 m.
19.05: E. 19.20: E. 19.30:
E. 20: Verdi: Traviata a
Nagy Operából.

ROMA, 420.8 m. 19: H. Le-
mezek. 20.25: Csak Bari:
Görög est. 21: Mozart: Rek-
viem.

STOCKHOLM, 426.1 m. 20:
Szimfónikusok. 21.25: Wan-
ne hegedűművész. 22: Tanc
zene.

STRASBOURG, 349.2 m.
18.45: Hgy. 20.30: Egyházi
zene.

STUTTGART, 522.6 m. 19:
Manén hegedűművész és
Giese zongoraművész apro-
darabokat ad. elő. 20.15:
Berlin. 20.45: Frankfurt.
22.30: Berlin. 24: Éjjeli hgy.

WARSAWA, 1339 m. 18.45:
Lemezek. 19.30: Egyházi
énekek. 20: Operarészletek.
21: Chopin-művek. 21.40:
Zaremski: Zongoraötös.
22.35: Szalónzkar. 23.30:
Egyházi énekek

WIEN, 506.8 m. 12: Rzkar.
14: Rosé-trió lemezeken.
14.20: If. 15.20: Gyermek-
játék. 15.40: Husvétii gon-
dolatok az Ifjúságnak. 16: H.
16.05: Komoly és vidám
lemezek. 17: Öegypitomi
mesék. 17.25: Helmer Ödön
mint művész és tanító. 17.45:
H. 18: Schullern Henrik
műveiből. 18.25: Husvétii
szokások. 18.45: H. 19.05:
Bach: Máté-passió, vezényli
Furtwängler, közreműkö-
nek Peltenburg Mia szoprán,
Szánthó Enid alt, Patzák
Gyula tenor, Wacke Rudolf
basszus, Manowarda Jozsef
basszus, Ehlers Alizs csem-
baló, Schütz Ferenc orgona.
A zenebarátok társaságának
dalegyetele, a bécsi fiúének-
kar és a bécsi szimfónikusok.
22.10: H. 22.20: Rzkar.
23.20: If. 23.50—1: Osztrák
vidékek zenéje lemezeken.

ÁPRILIS 18

CSÜTÖRTÖK

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

22.10: London Regional.
23.15: Droitwich.

OPERA

20.20: Stuttgarti.

ANGOL REGIONAL, 342.1 m.
20.30: Jelenet. 19.50: Tarka
zenésst. 20.45: Vonósnyegyes
Mac Evan: E-moll négyes.
22: H. 22.10:—24: Tánc z.

BEOGRAD, 437.3 m. 18.30:
Lemez. 20: Zágráb. 22.20
—23: Szállodai z.

BERLIN, 356.7 m. 18.50:
Elhalt művészek emlékezete
lemezeken. 20.40: Rzkar.
22.30: Hegedű- és z. kari ver-
seny. 24: Thomas: Márk-
passió.

DELIBÁB

BRESLAU, 315.8 m. 19: Népdalok és idézetek. 19.30: Vidám zene gitárra és mandolinra. 20.10: Hangjáték. 21.30: Leányénekek. 22.30—23: Orgonajáték.

BRNO, 325.4 m. 16.65: Praha. 17.30: Lemezek. 17.50: Német műsor. 18.30: Lemez. 18.50: Praha. 19.55: Husvétli játékok. 20.25: Praha. 21.05: A Rzkar hgve. 22—23: Praha.

BUCURESTI, 364.5 m. 17: Corologos-jazz. Közben 18: H. 19: Fe olv. 19.20: Kolozs-türelmelek. 19.45: Felolv. 20.05: Szímf. hg. 22: H.

DEUTSCHLANDSENDER, 1571 m. 19: Lipese. 20: Ifjúsági dalok. 20.45: Tarka képek. 23—0.15: London.

DROITWICHL, 1500 m. 19.20: Lemezek. 20: Színmű zenével. 22.15: Szalonfűtős, közben baritonénekek. 23.15: Tanc z.

FRANKFURT, 251 m. 19: Lipese. 20.15: Rzkar. 21.15: Rosbaud zongora- és Straub kürtművész. 22: H. 22.20: E. 22.30: Schütz: Mátépassió. 23—24: Bach-művek orgonán.

HAMBURG, 331 m. 19: Lipese. 20.20: Mozart: G-dúr zongoratrió. 20.35: Dráma. 21.25: A vágyról szóló dalok. 22.25: Közzene. 23: Vonóskar. 24: Új fűvőzene-művek.

KASSA-KOSICE, 259.1 m. 15.55: Mor. Ostrava. 16.35: Brno. 16.55: Praha. 17.30: Tamburazene. 19: Praha. 19.55: Pozsony. 20.30: Lemezek. 20.45: Praha. 21.05: Brno. 22: Praha. 22.15: Pozsony. 22.30: Praha.

KÖLN, 455.9 m. 19: Kamarazene. 20.10: Passiózene. 21: Wupertali hangképek. 22.30: Orgonaverseny.

KÖNIGSBERG, 291 m. 19.10: Közjáték. 19.30: Hegedű- és zongoraszonáta. 20.15: Hangjáték. 21.30: Passiódalok. 23: Két fuvolaszonáta.

LEIPZIG, 382.2 m. 19: Mandolinéngyes, szájharmonika és harmonika. 20.10: Passió Kröll zenéjével. 21.20: Zongora.

LUXEMBURG, 1304 m. 19.30: Könnyű lemezek. 20.10: Vogel Anna Strauss, Beethoven- és Wagner-művekből énekel. 20.45: Rzkar. 21.15: Rzkar. 21.45: Egyházi énekek. 22.30: Vegyes hg.

MILANO, 368.3 m. 19: H. Lemezek. 20.45: E. 21.45: Stendhal római sétatái. 22: Orgonaverseny.

MOR. OSTRAVA, 269.1 m. 15.55: Rzkar. 16.35: Brno. 16.55: Praha. 17.20: Rotters A. zongoraversenye. 17.50: Német műsor. Wolf egyházi dalai. Drpl Lidia előadása. 18.50: Praha. 19.55: Brno. 20.25: Veracini: G-moll he-

gedű- és zongoraszonáta. 20.45: Praha. 21.05: Brno. 22: Praha.

MÜNCHEN, 405.4 m. 19.10: Frank-zkar. 20.10: Régi német népdalok a passióról. 20.30: Rzkar és kamaranénekar. 23: Schwarz-zenekar.

POSTE PARISIEN, 312.8 m. 19.30: Lel-éneknégyes. 20.20: Massenet: Mária Magdolna.

POZSONY-BRATISLAVA, 298.3 m. 16.30: Brno. Lemezek. 17.55: Az érsekújvári iparosok passiójátéka magyarul. 18.50: Praha. 20.30: Forsyth: G-moll dráca- és zongoraverseny. 21.05: Brno. 22: Praha.

PRÁHA, 470.2 m. 15.55: Mor. Ostrava. 16.35: Brno. 16.55: Cmiral: Husvétli ünnep, szoprán- és baritonénekek, gyermekkar. 17.20: Horák: Nagyszombat estjén, opera. 17.50: Német műsor. Lemez. 19.10: Fűvőzene. 20.25: Pospisil tenorista. 21.05: Brno. 22.15: Lemezek.

RADIO-PARIS, 1648 m. 19.40: E. 20: About: A hegyek királya. 20.30: E. 20.45: Zkar. Tomasi zongoraművész. 22.30: Vegyes zene.

ROMA, 420.8 m. 19: H. Lemezek. Bari: Görög est. 20.45: Szímf. hg.

STOCKHOLM, 426.1 m. 19.30: Goldberg Simon hegedű. Krauss Lili zongorázik. 20.25: E. 20.45: Ször. z. 22—23: Lindberg-Torlind Kerstin énekel, Witkowski V. zongorázik.

STRASBOURG, 349.2 m. 18.30: Rzkar. 19.45: Lemezek. 20.45: Hangjáték.

STUTTGART, 522.6 m. 19: Lipese. 20.20: Manén: Nero és Akté, opera. 22.30: Abánd lemezek. 23: Hamburg. 24: Ejjeli hg.

VARSZAWA, 1339 m. 18: Egyházi énekek. 19.35: Zongora. 20.30: A filharmonikusok hgve. 23.05: Szalonlemezek. 23.45: Egyházi énekek.

WIEN, 506.8 m. 12: A bécsi nők szímf. z. kara. 14: Schlusnus-lemezek. 14.20: H. 15: Arak. 15.20: Győzelmes élet. 15.40: Mese a husvétli nyúl-ról énekel. 16.05: H. 16.10: Mozart: Requiem. 16.55: A táj szimfóniája. 17.15: Dité Lajos orgonázik Weutz Mária alt énekel. 17.55: H. 18: Göt Megváltó-képek Auszt-riából. Krisztus a keresztfán. 18.25: Az állami színházak hete. 18.35: Häckel Ernő: Német passiójátékok Magyarországon. 19: H. 19.10: A feltámadási gondolat a Onad-ragesimo anno-ban. A munkásság társadalmi és gazdasági feltámadása. 19.50: Szent ércnevekről. 20.15: Loewe: Philipp apostoli, énekoratórium férfi hangokra. 20.55: Ehlers Aliz esem-

balóművész és a szimfónikusok hgve. 22: H. 22.10: Rzkar. 23.45—0.35: Haydn: C-dúr és d-moll vonósnégyes.

ÁPRILIS 19

PÉNTEK

ANGOL REGIONAL, 342.1 m. 20: Londoni szimfónikusok. 21.30: Könnyű zene.

BEOGRAD, 437.3 m. 19: Lemezek. 20: Praha. 22.20—23: Parsifal-lemezek.

BERLIN, 356.7 m. Az állomás 19-kor Lipését közvetíti. 21.30-kor híreket ad. Más időpontban nem működik.

BRESLAU, 315.8 m. 16: Egyházi hg. 19: Lipese.

BRNO, 325.4 m. 17: Huszita istentisztelet. 18.05: Lemez. 18.15: Német műsor. 18.50—19: Lipese.

BUCURESTI, 364.5 m. 17: Rzkar. 18: H. 18.15: A zene folyt. 19: Felolv. 19.20: Dallemezek. 19.55: Hagy-ism. 20.15: A filharmonikusok hgve. 20.45: A hg. ism. 21: Mahler: A Föld dala. 21.50: H. 22.15: Lemezek.

DEUTSCHLANDSENDER, 1571 m. 19: Lipese. Az itt megjelölt időponton kívül az állomás nem működik.

DROITWICHL, 1500 m. 18: Csellószerű. 19.30: Bach: János-passió.

FRANKFURT, 251 m. 19: Lipese. 21.30: H. 22—23.10: Wagner: Parsifal, részletek a III. felv.

HAMBURG, 331 m. 19: Lipese. 22.30: Nagypénteki zene.

KASSA-KOSICE, 259.1 m. 15.45: Praha. 17: Zathureczky Ede hegedű. 17.40: Zongora. 18.30: Lemezek. 19: Praha. 19.10: Pozsony. 19.45: Praha. 22.25: Pozsony.

KÖLN, 455.9 m. 19: Lipese. 22.30—24: Parsifal-lemezek.

KÖNIGSBERG, 291 m. 18: Deutschlandsender. 19—21.30: Lipese.

LEIPZIG, 382.2 m. 19: A lipesei szimfónikus zkar.

LUXEMBURG, 1304 m. 19.30: Operettlemezek. 20.10: Rádiózkar. 20.50: A Szent Cecilia énekar egyházi hgve. 21.25: Vegyes zene. 21.40: Mozart: G-dúr vonóséngyes. 22.15: Vonóskari verseny.

MILANO, 368.3 m. 19.55: Lemezek. 20.45: Reklámzene. 22: Vigjáték. 23: H.

MOR. OSTRAVA, 269.1 m. 6—16.50: Praha. 16.50: Brno. 17.55: Német műsor. 18.50—22.45: Praha.

MÜNCHEN, 405.4 m. 19—21.30: Lipese.

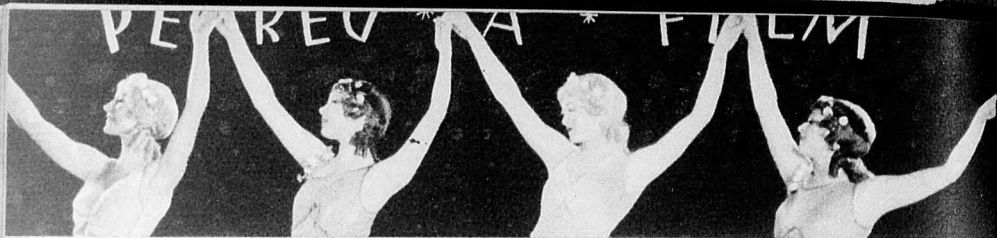
POSTE PARISIEN, 312.8 m. 19.23: Görög lemezek. 19.43: Egyházi énekek. 20.20: Dráma három részben. 21.05: Szímf. zene. 22.30—23: Könnyű zene.

zímfo-
22.10 :
aydn :
égyes.
EK
2.1 n .
csok.
: Le-
.20—
Jomás
vetiti.
Más
códik.
Egy-
aszita
mez.
50—
17 :
zene
9.20 :
Igy-
niku-
ism.
dala.
ezek.
z itt
ül az
18 :
sch :
19 :
22—
ifal,
Lip-
zene.
m.
thu-
40 :
zek.
ony.
Po-
esse.
zek.
18 :
19—
lip-
30 :
Rá-
Ge-
gye.
40 :
yes.
Le-
ene.
m.
50 :
sor.
9—
m.
43 :
ra-
05 :
23 :

Maureen O'Sullivan
Metro foló

*Pereg
a film*

Rovatvezető: **SZINETÁR GYÖRGY**

A kritikus közönség

Az elmúlt hét elég gyenge filmanyagot hozott. A beérkezett kritikákból megállapíthatjuk, hogy a közönség mindössze két film iránt érdeklődött. Ez a két film viszont csakugyan minden tekintetben megérdemelte a figyelmet. Alább adjuk a két film kritikáját.

A hindu lándzsás (Royal Apolló)

Eddig az ilyen indiai filmnek legizgalmasabb jelenete az volt, amikor az angol katonáknak ledobta a vár faláról az ellenséget. Ez a jelenet a Hindu lándzsásból sem hiányzik, viszont ebben a filmben több is van ennél. Elsősorban három kitűnő színész, akik között Franchot Tone a legkitűnőbb. Óriási előnye a filmnek, hogy nem értéktelen szerelmi konfliktusok elszíntelenedett rózsafüzérei, hanem a bajtársi ragaszkodás kötélerős acélszállai fogják össze a cselekményt. És végre egy film, amelynek feliratai egészségesen adták vissza az angol dialogusokat és azt a levegőt, amelyet a film hangulata megkíván.

Fenyvesi Imre,
Prater u. 21.

Ahol tilos a szerelem (Radius)

Gyönyörű kosztümök, gyönyörű felvételek. Irodalmi film, amelynek mélységeit és nagy jeleneteit valószínűleg a cenzura tiltotta ki a filmből, mert a felvetett drámai probléma nem mélyül el úgy, ahogy azt a dolgok lényege megkívánná. De még így is nagyhatású az „Ahol tilos a szerelem” és megérdemli, hogy az év irodalmi igényű filmjei között az elsőkkel együtt említsük. A film ereje Norma Shearer és Fredrich March. Charles Laughtonnak éppen nagy jelenetei hiányoznak és így ő kicsit zavarosan és értelmetlenül bolyong a filmben.

Majtényi Margit,
Bécsi uca 3.

Anna Marie Sörensen svéd filmszínésznő Budapesten dolgozik. A „Négy és fél muskétás” című új Szőke Szakáll film női főszerepét játssza. Anna Marie Sörensen Szőke Szakáll, Kardos László rendező és Somló Endre segédrendező

hatjuk,
kugyan
áját.

vételek.
és nagy
totta ki
robléma
lgok lé-
nagyha-
megér-
filmjei
A film
March.
jelenetei
és ér-

Margit,
cca 3.

BAB

Alan Harvey, miután haza-
vándorolt Amerikába,
visszaszerződött az
ához és még ebben a hé-
tében megkezdli működé-
sét Berlinben

(Fotó Uja)

ZILAHY IRÉN BUDAPESTEN PÁRIZSRÓL BESZÉL

A Horthy Miklós út egyik csendes mellék utcájából nyílik a Himfy uca. Itt lakik a hetes számú villában Zilahy Irén, ha Pesten van.

Zilahy Irén a külföldi színpadokon és filmgyárakban dolgozó magyar színésznők között a legelső helyet foglalja el. Európai hírű karrierje csaknem három hét alatt, valósággal a szemünk előtt érett meg. Zilahy Irén karrierjét tehetségén kívül elsősorban szorgalmának köszönheti. A szőke szubrett ugyanis nem elégedett meg azokkal a sikerekkel, amelyeket a pesti színpadokon aratott. Művészi ambíciói sokkal messzebb vitték. A legnagyobb titokban, senkinek sem szólva, nyelvek tanulásába kezdett. Tudta, hogy magyar színésznő csak nyelvtudással érvényesülhet külföldön, mert a magyar filmgyártás akkor még aránylag elég kezdetleges stádiumban volt. Közben szor-

galmasan fejlesztette énektudását is és egy szép napon próbafelvételt készítettett magáról. A felvételek kitűnően sikerültek és Zilahy Irén csakhamar megállapodást kötött egy prágai filmgyárral, amely elkészítette német és francia verzióban első filmjét, a „Paprikát.” A filmnek külföldön óriási sikere volt (hozzánk sajnos nem jutott el) és Zilahy most már válogathatott a jobbnál jobb szerződési ajánlatokban. A Paprika után még egy filmet készített Prágában, amelynek sikere eredményezte a párizsi szerződést. Itt egymásután készítették el vele a Zsákbamacskát, majd az „Ihre tollste Nacht” című filmet. Közben előbb elkészült filmjei már futottak is az elsőhetes mozikban. És a francia publikum két hét alatt a szívébe zárta a fiatal, temperamentumos magyar színésznőt. Ami Pesten nem sikerült neki teljes mértékben, azt Párizsban elérte. Film-

A főhercegnő gazdagon megrakodva tér haza a vásáresernőkhől

SZÉL

is és egy
lett magá-
erültek és
ást kötött
készítette
filmjét, a
ön óriási
tott el) és
a jobbnál
A Paprika
Prágában,
a párizsi
ték el vele
re tollste
elkészült
mozikban.
a szívébe
s magyar
rült neki
erte. Film-

Zilahy Irén és
J. Alerme a
„Tovaris” két
főszereplője

jeit heteken keresztül játsszák a legnagyobb mozik, nevét és arcképét méteres plakátok hirdetik. Legújabb filmje a „Tovaris”, amelyet Jaques Deval, az ismert francia író saját finanszírozásában és rendezésében hozott ki, most készült el és francia szakkörökben döntő sikert aratott. Ezzel a filmjével Zilahy végleg befutott, mint francia filmszínésznő. A filmgyár elnöke és Deval boldogan gratuláltak a bemutató után a legújabb párizsi filmszínésznőnek.

Zilahy Irén most néhány hónapos párizsi tartózkodás után hazajött pár rövid hétre pihenni.

De még a pihenésre szánt időt is munkával, megbeszélésekkel tölti. Ugyanis itthon tartózkodása alatt teljesen átalakította világát.

Meglátogattuk Zilahy Irént, hogy beszélgessünk vele Párizsról, párizsi élményeiről és filmkarrierjéről.

— Most már boldog vagyok — mondotta

**A szállodából megszökő főhercegi pár
megmenti a szent zászlót**

Zilahy Irén. — azt hiszem, majdnem mindent elértem abból, amit egy magyar színésznő külföldön elérhet. Mindenki szeret és kényeztet. A filmgyár saját autóját bocsátotta rendelkezésemre, ami ott nagy szó, mert ezt a luxust a filmgyár csak egészen nagy sztárokkal szemben engedti meg magának. A kollégáim aranyosak és úgy érzem magam közöttük, mintha a régi pesti társulat lenne mellettem. Azt hiszem, hogy nagyon hosszú ideig nem fogok operetthen fellépni, hanem ha lehet, megmaradok a filmmel. Ennek van a legnagyobb jövője. Az operett, mint műfaj, Párizsban már majdnem kiment a divatból.

Legújabb filmszerepemre, a Tovarisz főhercegnőjére nagyon büszke vagyok. A színdarab Párizsban már túl van az 500-ik előadáson. Pesten Titkos Ilona és Darvas Lili, Párizsban Elvira Popescu játsszák azt a szerepet, amelynek filmfelvételére Jaques Deval engem választott. Négy vagy öt hét múlva megyek vissza Párizsba és megkezdem új filmemet. Vigjáték. Címe még nincs.

Fényképeket, kritikákat és miniatűr plakátokat mutat most Zilahy Irén. Gyönyörű gyűjtemény.

Büszke lehet rá.

Jelenet a „Tovarisz”-ból

A közelmúltban olyan hírek terjedtek el a városban, hogy Ágai Irén és Székely István válni készülnek.

Azóta már megjelent néhány cáfolat a budapesti lapokban és mi most fényképekben is megeafoljuk ezt a válási hírt. Egyébként döntse el a közönség, hogy két ilyen boldog nyugalommal kártyázgató ember készülhet-e egyáltalán válásra?

Tehát Ágai Irén és Székely István juszt sem válnak.

(Fischer fotók.)

F
Ho
a b
szí
köv
pél
ism
hog
kat
azo
tan
Ca
eg
ne
va

F
kül
tesz
vesz
Pow
azt
sike

Id
egys
a c
gan
tól
mik
váro
Syl
egy
abl

K
nyal
a n
kora
kinc
kapt
besz

Ma
sen
kor

Öt
lyén
megh
kivár
megy
nel t

DÉ

Nagy sztárok

Hiába állítják azt, hogy Hollywoodban nem hisznek a babonákban, hogy ott a színészek és rendezők nem követik színházi kollégáik példáját, sok világszerte ismert sztárról kiderült, hogy különféle talizmánokat hordanak magukkal és azoknak bűvérőt tulajdonítanak.

Carole Lombard-nak van egy zafír gyűrűje, amelynek babonás jelentősége van a szöke filmhős nő életében.

E gyűrűt, amely nélkül egyetlen lépést sem tesz, még éjszakára sem veszi le, amióta William Powell meglepte vele és azt kívánta, hogy hozzon sikert neki.

Ida Lupino egy kis nippet visel láneon,

egyszer a nyakán, máskor a csuklóján. Egyik kolléganőjétől, **Elsie Ferguson**-tól kapta azon a napon, mikor megérkezett a filmvárosba Angliából.

Sylvia Sidney talizmánja egy ezüstdollár, amelyet abban az évben vertek, mikor született.

Kis aranyláncra fűzve, a nyakán viseli talizmánját a népszerű sztár. Gyerekkora óta őrzi mint értékes kincset, hiszen anyjától kapta akkor, mikor még beszélni sem tudott.

Marlene Dietrich-ről kevesen tudják, hogy gyermekkorát játékbabája a talizmánja.

Öltözője legfeltűnőbb helyén tartja és mindennap meghajlik előtte, jónapot kíván neki és ha este elmegy, „Auf wiedersehen”-nel búcsúzik tőle.

DÉCIBÁB

kis babonái

Clara Gable-nak van talán a legmulatságosabb kabalája.

Legelső filmjében egy különösen csíkozott kékfehér nyakkendőt viselt. Azóta minden szereplése előtt hordja ezt a nyakkendőt, mert az „szerencsét és sikert” hoz neki.

Greta Garbo-nak mexikói opállal díszített gyűrűje van,

amelynek bűvös erejében százszázalékosan hisz. Érdekes történet fűződik ehhez a talizmánjához. Két fivér volt szerelmes belé, de mindkettőt kikosarazta. Ekkor adták ezt neki, mint közös ajándékot azzal, hogy amíg hordja, baj nem érheti az életben.

Robert Montgomery egy kis kazettát őríz.

Ebben tartogatta az arcfestékeit, mikor filmszerződéssel a zsebében megérkezett New-Yorkból Hollywoodba.

Bing Crosby gyűlöli az ékszereket és gúnyos megjegyzéseket tesz a különféle talizmánokra,

ellenben egy narancsszínű szvettert őríz a gardrójában, nagy titokban. Ebben a ruhadarabban szerepelt ugyanis először, mikor Paul Whitman, a jazzkirály le szerződtette. Tehát ő is kabalás.

Cecil B. de Mille, a világhírű rendező nagy filmjei forgatása közben egy jelvényt visel a gomblyukájában, amelyet a pápától kapott a „királyok királya” című film elkészítéséért.

Amint látjuk, akármit is beszélnek a hollywoodiak, a filmvárosban mégis kabalások az emeberek. C. A. C.

(Metro foto)

Segnap...

tro (fotó)

nap...

ES MA!

(Paramount fotó)

15

SZEREP

15

ÉLMÉNY

KABOS
JUBILÁL

Mégis csak jó volt valamire ez a sokat szidott magyar filmgyártás és a magyar mozilátogató közönség ha másért esetleg nem is, de azért kétségtelenül hálás lehet a pesti pro-

Kabos Gyula az „Új rokon”, a „Köszönöm, hogy elgázolt” és „Lila akác” című filmek egyes szerepében

ducereknek és rendezőknek, mert felfedezte Kabos Gyulát, a filmszínészt.

Kabos Gyulát egy fél évvel ezelőtt Hollywoodba hívták. Ez a meghívás beszédesebb, őszintébb és tárgyilagosabb minden kritikánál. Hollywood örök sztárkutató mikroszkópján át nemcsak meglátta és észrevette, hanem meg is irigyelte tőlünk ezt a művészt, akit mi idehaza titokban, csendben, a szívünk legmélyén már régen a magyar Chaplinnek hívunk.

74

És Kabos Gyula most elérkezett első, meghatározó filmjubiläumához.

A magyar hangosfilmgyártás néhány esztendeje alatt ez az első filmjubiläum.

Kabos Gyula most játssza tizenötödik hangosfilm szerepét a pesti publikum előtt.

És ha valamikor valaki megírja majd a magyar hangosfilm küzdelmes hőskorát, kétségtelenül külön fejezetben kell, hogy foglaljuk az „Hypolit” melegszívű speditőrijével, a „Meseautó” izgatott cégvezetőjével, az „Iglói diákok” jó öreg tót kocsmárosával,

a „Köszönöm, hogy elgázolt” fölényes inasával, az „Új rokon” főpincéjével, a „Lila akác” artista ügynökével, a „Repülő arany” újságfróijával, az „Éjjel a patikában” gyógy-

DÉCIBAB

szerésével, a „Piri mindent tud“ színészével, az „Emmy“, a „Márciusi mese“, vagy az „Ez a villa eladó“ elragadó főszereplőjével.

Tizenöt szerepet játszott eddig Kabos Gyula, a filmszínész és tizenöt élménnyel, nagy emlékekkel lett gazdagabb a publikum.

És ha végignézzük ennek a tizenöt magyar filmnek szereplistáját, megdöbbentő erővel elevenedik meg előttünk Kabos Gyula nagyszerű művészete, gazdag, színes egyénisége, amely minden helyzetben és néha még a legkeményebb humor pillanatában is valami mélyről szakadt melegséggel vonja be szerepét.

Most, mikor első filmjubiläumához ér, igazán megérdemli, hogy lehúzzuk róla a „pal-

lini, hanem elvitathatatlanul magasan, mindig kabosi. Olyan nagy művésze ő a magyar filmgyártásnak, hogy teljesítményei elbírálásáról is csak tőle, magától vehetünk jelzőt képességei jellemzésére.

Kabos Gyula, művészi egyéniségéhez méltó szerepben jutott el ehhez a jöleső jubileumhoz. És Kabosnak minden szerepe úgynevezett tipikus Kabos-szerep. Legalább is akkor

És az „Ez a villa eladó“
című új filmjében

Az „Iglói diákok“
korezmáros szerepében

A „Meseautó“-ban
Gombaszögi Ellával

lenbergi“ és „chaplíni“ jelzőt és megállapítjuk, hogy Kabos Gyula művészi teljesítménye sohasem pallenbergi és sohasem chap-

az, amikor már a közönség elé kerül, mert Kabos minden szerepét újra írja, átalakítja emberi és művészi erőt visz bele. Talán ebben rejlik nagy sikereinek titka. Kabos Gyula ma a magyar filmgyártás egyik legfőbb erőssége, hiszen jól tudjuk, hogy minden magyar filmnek sikere volt, amelyben volt egy „nagy Kabos-szerep“.

Joan Crawford az „Eső” című drámában. Ezt a filmet sajnós nálunk nem fogják bemutatni
(Foto United Artists)

Hölzel András — Gaál Franciska partnere a Péter című filmben — karriert csinált. Valószínűleg Bécsbe viszik
(Fotó Faludi)

T
A
R
K
A

TARKA
HIRADÓ

H
I
R
A
D
Ó

Claudette Colbert pudlítja a hollywoodi állatbarátok egyesülete aranyérmének tulajdonosa lett
(Foto Paramount)

Esther Ralston, Johnny Weismüller legszorgalmasabb tanítványa megnyerte a hollywoodi sztárok úszóversenyét
(Foto Metro)

Ezen pest,

Kelen
gő
gá
Bors
go
Kelen
rá
ve
Bors
ke
sz
má
a
ta
Kelen
m
ur
Bors
vé
Kelen
pü
az
pr
Bors
ta
Kelen
m
ol
po
já
m
ah
ki
hő
es
is
la
ka
Jo
re
se
po
Bors
ho
Kelen
ön
Bors
en
vő

DÉ

KALAPÜZLET

Irla: LŐRINCZ MIKLÓS

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV., Bécsi uca 1, szerezhető meg. Copyright 1930. by dr. Alexander Marton, Budapest

SZEMÉLYEK: Kelemenné. Dr. Bors. Szeeska, Szeeskáné

Szín: Női kalapüzlet

Kelemenné (az üzlet tulajdonosnője a függöny szétnyílásakor a kalapokat vizsgálgatja.)

Bors (bejön): Csókolom a kezeit, nagyságos asszony!

Kelemenné: Á, van szerencsém... Ilyen korán... Ön igazán pontos ember, kedves doktor úr.

Bors: Pardon, Professzor... Csak a rend kedvéért... A pszichoanalitika professzora... Mert, ugyebár, ha az ember már Párizsban professzor volt, igyekszik a professzori címet Pesten is megtartani.

Kelemenné: Jaj, bocsánatot kérek... de remélem nem sértettem meg professzor urat?

Bors: Szó sincs róla... Nem hiúsági kérdés nálam... Mondom, csak a rend kedvéért fogom kérni.

Kelemenné: Szóval, akkor professzor úr e pillanattól kezdve, hogy úgy mondjam, az én kalapszalómon pszichoanalitikus professzora.

Bors: Igy, ahogy azt nyilvánítani méltóztatott.

Kelemenné: A hirdetés a mai napokban már meg is jelent. (Ujságot vesz elő és felolvassza.) „Vegyem kalapot lélektani alapon. Hölgyeink közül csak kevesen tudják, hogy Párizsban az elegáns hölgy ma már csak olyan kalapszalóban vásárol, ahol pszichoanalitikus professzor analizálja ki a lelkét, mert a női kalap ma már a női lélek tükré, a kalapnak tehát nemcsak a hölgy arcához, hanem a lelkéhez is jól kell állnia. Amilyen a hölgy kalapja, olyan a lelke. Választékos izlésű kalap választékos lélekre vall. Vásároljon tehát kalapot Kelemennénél, ahol híres párizsi pszichoanalitikus professzor segítségével választhatja ki azt a kalapot, ami az ön lelkéhez jól áll.”

Bors: Elég jó. Csak azt kellett volna írni, hogy a leghíresebb párizsi professzor.

Kelemenné: Mondja, kedves professzor úr, ön tényleg olyan kiváló pszichoanalitikus?

Bors: Csak dícsérni tudom magam... Ha én belénezek egy női lélekbe, ott kő-kőven nem marad!...

Kelemenné: El vagyok ragadtatva, professzor úr. És remélem, hogy ami Párizsban sikerült, az Pesten is tetszeni fog... Gondolja professzor úr, hogy az üzlet fel fog lendülni?

Professzor: Kérem, Párizsban ez az újítás tökéletesen bevált... A hölgyek minden pénzüket kalapra költik... Az én véleményem szerint... Vagy mondjuk, az én szerény véleményem szerint, itt olyan lendülés lesz, hogy rossz lesz nézni... Van itt kilincs az ajtón?

Kelemenné: Természetesen.

Bors: Azt a vevők egymásnak fogják adni...

Egyik vevő jön, a másik megy. Sőt kérem lesz olyan, aki el se megy... Itt fogja elviselni a kalapot.

Kelemenné: Ön valóban elragadó ember!... Nős ember, professzor úr?

Bors (némán lekopogja).

Kelemenné: És csinos asszony a felesége?

Bors: Mondom, hogy nőten vagyok, kérem.

Kelemenné (telkinálkozóan): Én viszont elvált asszony vagyok.

Bors: Ennél maradunk.

Kelemenné: Sajnos, már két éve... Hosszú két év volt és nehéz. Tudja, én gondolkodás nélkül férjhez mennék ma már, ha megfelelő férfiút találnék.

Bors: Hol van ma megfelelő férfi, kérem!

Kelemenné: Tudja, idegesít ez az állapot.

Bors: Nem kellett volna elválnia, asszonyom.

Kelemenné: Én nem váltam el tőle.

Bors: Hja úgy, ő vált el kegyedtől.

Kelemenné: Nem... Megszökött, a pimasz! (Kinéz.) Úgy látom, vevő jön. Most megmutathatja professzor úr, hogy mit tud.

Bors: Majd meg tetszik látni. A lendülés rögtön kezdetét veszi.

Szeeskáné (bejön): Jó napot.

Kelemenné: Csókolom a kezeit... Mivel lehetek szolgálatára? Remek színben van, nagyságos asszony!...

Szeeskáné: Olvastam kérem a hirdetésüket...

És nagyon megtetszett nekem. Én egy mai nő vagyok... Modern vagyok és haladok... Nekem kellene kérem egy ilyen lélektani kalap.

Kelemenné: Nagyságos asszonyom, a professzor úr egyenesen azért jött haza Párizsból, hogy az ön rendelkezésére álljon.

Szeckáné: Á, Párizsból? ... (Bors felé.)
Parlez vous français? M. le Professeur?

Bors: Ein wenig, gnädige Frau! ... Aber bitte, vielleicht magyarul... Ich denke, hogy így jobban meg fogjuk egymást érteni.

Szeckáné: Nagyon örvendek. Szeckáné vagyok...

Bors: Dr. Bors... Örvendek... és állok rendelkezésére... Tessék helyet foglalni. (Kelemennéhez.) Nagyságos asszony pedig lesz szíves magunkra hagyni egy kicsit, mert kérem, egy ilyen léleknek a kielemzése, félek, nem lesz valami kellemes látvány.

Kelemenné: Bocsánatot kérek, de a nagyságos asszonyt átadom a professzor úrnak. (El.)

Bors: Szóval, nagyságos asszony egy ilyen lélektani kalapot óhajt vásárolni.

Szeckáné: Igen.

Bors: Erre a fejre?

Szeckáné: Igen kérem. A saját fejemről van szó.

Bors: Hát egy kicsit meg van nehezítve a dolog... Unnepnap is ezt tetszik hordani?

Szeckáné: Hogyne, kérem.

Bors: Azt hittem, csak hétköznap. De majd megkíséreljük a lehetetlent.

Szeckáné: Azt akarom, kérem, hogy az első ilyen kianalizált kalapot én viseljem Pes-

A LEGPRAKTIKUSABB TELEFÓN

Los Angelesben hozták forgalomba nemrégén a legpraktikusabb telefonkészülékeket. Az eddigi készülékeknek az a hátránya, hogy a beszélő egyik kezét lefoglalják és így nem tud írni. A losangelesi újfajta telefonkészülékeken a hallgató egy kar végén van, amely a fülhöz simul. Csöngetés után a hallgatót nem kell leemelni, hanem csak egy gombot lenyomni, a hívott fél a telefonhoz hajol és így jól hallja a beszédet. Közben mind a két kezét használhatja és tetszés szerint, kényelmesen írhat.

Számtalan ilyen és hasonló érdekes cikket közöl Tolnai Világlapja minden számában. Ez a népszerű hetilap olyan sokoldalú, hogy a család minden tagja talál benne a maga számára valami érdekes és lebilincselő dolgot.

Tolnai Világlapja egy-egy száma 20 fillérbe kerül. Előfizetési ára egy negyedévre 2 pengő 50 fillér. Kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány u. 12.

ten. Én szeretek kérem lépést tartani a korral...

Bors: Úgy látom, kegyed már nem mai lépéstartó.

Szeckáné: Mit gondol, professzor úr, milyen szín állhat nekem a legjobban?

Bors: Így az első pillanatban úgy látom, az ön lelkéhez a fekete szín áll jól... De mielőtt kimondanám az utolsó szót ebben a végzetes ügyben, egy kicsit boncolgatom kell a nagyságos asszony kedves lelkét.

Szeckáné: Jaj, professzor úr, nem fog ez fájni?

Bors: Nem fog kérem...

Szeckáné: Kaphatnék esetleg egy injekciót?

Bors: Tölem nem... Én kérem pszichoaanalitikus vagyok... s a lélekelemzésnél nem használhatok injekciót!

Szeckáné: Levetkőzöm?

Bors: Isten ments!

Szeckáné: Hát semmit a világon? Ilyet én még nem is hallottam!... Hogy lehet az, hogy egy boncoláshoz le se kell vetkőzni? Lefeküdni?...

Bors: Azt se kell, kérem.

Szeckáné: Allva fog boncolni?... Ilyet még életemben nem hallottam. Ez valami párizsi metódus lehet. Hát tessék kezdeni, professzor úr. És lehetőleg gyorsan tessék végezni velem, mert a férjem rögtön értem jön és szeretném, ha akkor a lelkem ki lenne boncolva.

Bors: Kérem, én rajta leszek, hogy minél gyorsabban átessünk a dolgon.

Szeckáné: Felboncolják a lelkem... Professzor úr, én olyan izgatott vagyok...

Bors: Itt nincs ok semmiféle izgalomra... Nagyon kérem asszonyom, a kérdéseimre nyíltan és őszintén válaszoljon.

Szeckáné: Csak nehogy olyat kérdezzen, amire esetleg egy tisztességes úriasszony nem válaszolhat.

Bors: Olyat én nem kérdezek, amire egy esetleg tisztességes úriasszony nem válaszolhatna... Tehát ön ügyebár, férjénél van?

Szeckáné: Nála vagyok, kérem.

Bors: Szereti nagyságos asszony a férjét?

Szeckáné: Professzor úr, maga udvarolni akar nekem.

Bors: Dehogy akarok, asszonyom... Én a kérdéseimmel csak be akarok világítani az ön lelkébe. Tehát szereti-e ön a férjét?

Szeckáné: Aránylag.

Bors: Milyen idő volt az esküvőjükön?... Nyilván esett az eső...

Szeckáné: Felhősszakadás volt.

Bors: Röhögött-e az anyakönyvvézető, mikor önöket összeadta?

Szeckáné: Mosoly volt az arcán... de az később az ajkára fagyott.

Bors: Milyen főzeléket ettek az esküvői ebéden?

Szeckáné: Erre nem emlékszem.

Bors: Hát mi az ön kedvenc főzeléke?

Szeckáné: Nyáron, vagy télen?

Bors: Nyáron.

Szeckáné: Spenót.

Bors: Na végre... Milyen nehéz egy ilyen lélekelemzés... A spenót. Az ön lelkéhez tehát a zöldszínű kalap áll jól... Tessék ez a kis zöldszínű kalap, ezzel a zöld tollal... ezt nagyságos asszony most felveszi erre a fejére... És az egész város röhögni fog, olyan jól fog állni kegyetnek. (Felteszi Szeckáné fejére a kalapot, alaposan rányomja.) Remek!... Nagyságos asszony kapott egy kalapot... Beszületszavamra, ez kegyednek olyan jól áll, mint Budának a Gellérthegy.

Szeckáné: Igazán, olyan jól nézek ki benne?

Bors: Asszonyom, ön ebben a kalapban tisztára egy Gaálfranci.

Szeckáné: Gondolja, hogy tetszeni fogok ebben a kalapban?

Bors: Asszonyom, ön úgy fog hódítani, mint Napoleon... Waterlooánál...

Szeckáné: Van itt tükör valahol?

Bors: Van, de ne tessék belenézni. Használni ez úgyse használ.

Szeckáné (a tükör elé áll, nézegeti magát, majd Bors felé fordul): Professzor úr kérem, ez a kalap nekem nem tetszik.

Bors (megdöbbenve): Nem tetszik?... Mi az, hogy nem tetszik? Hát hogy jön kegyed ahhoz, hogy önnek ez a kalap ne tetszők? Hát ki itt a professzor? Nagysád, vagy én?...

Szeckáné: Nem jól áll az arcomhoz.

Bors: Hát azon ne csodálkozzék... Nem csak az arcáról van szó... Arról szó sem lehet... De a lelkéhez... Én lenyúltam az ön lelke legfenekére, onnan kibálsztam a spenótot, kérem és erre most kegyed jön, hogy nem tetszik a kalap!... Kérem, én visszamegyek Párizsba, ha itt a hölgyek ilyenek!

Szeckáné: Kérem; láthátszok indul a vonat... Akármít csinál professzor úr, nekem ez a kalap nem tetszik...

Bors: Na jó. Hát rendben van! Tépje le azt a kalapot a fejéről, nagysád. És most mondja meg nekem, mi jut önnek eszébe, ha kimondom ezt a szót, hogy: tyúk!

Szeckáné: A Lákonyiné?

Bors: Hagyjuk ezeket a személyeskedéseket. Jusson eszébe valami más a tyúkról.

Szeckáné: Tükörtojás.

Bors: Na, tetszik látni. A tükör itt van, a tojást kivettem az ön lelkéből... a tojás sárga... az ön lelkéhez legjobban a sárga szín áll... Itt van ez a sárga kalap. Ezt direkt a kegyed fejére találták ki. (Rányomja a kalapot.)

Szeckáné (tükör előtt): Professzor úr nekem ez sem tetszik.

Bors: Hát ez hallatlan!... Ilyen az én praxisomban még nem fordult elő... Bejön ide valaki egy ilyen lélekkel és még változtatni mer... Ilyen lélekkel kérem ki sem megy az ember az uccára.

Szeckáné: Nekem kérem a kalap nem tetszik.

Bors (az asszony fején félreecsapja a ka-

PANTHEON UJDONSÁGOK

Stefan Zweig:

A LÉLEK ORVOSAI

Mesner, Mary Baker Eddy, Freud
Három remekbeszabott tanulmány.
Az életrajzregény legszebb gyöngyei.
Ára füzve P 3.80, kötve P 5.—

E. Pinchon:

VIVA VILLA

A legendás mexikói hős regényes élete.
Kalandok, harcok, szerelmek és kegyetlenkedések sorozata, színesebb minden fantáziaszülte regénynél.

Ára füzve P 1.50, kötve P 2.40

Biró Zoltán:

FÉNYEK ÉS ÁRNYAK

Megrázó háborús regény, amelyet szerzője „A következő világháború halálraítélteinek” ajánl mementóul.
Ára füzve P 1.90, kötve P 2.90

Fenti művek megrendelhetőek lapunk kladóhivatalában Budapest, VII, Dohány u. 12. A vételár és 20 fillér portó előzetes beküldése mellett bérmentve szállítjuk. Utánvételt 75 fillérrel drágább.

lapot, de természetesen úgy, hogy a csapás inkább az asszony fejét éri, mint a kalapot): Na és most hogy tetszik?

Szeckáné: Így se tetszik!

Bors (újra fejbévágja): És így?

Szeckáné: Így se tetszik.

Bors (fejbévágja): És most, maga bestia?

Szeckáné: Kérem, nem tetszik!

Bors (egyre üti a fejét): És most, te dög? Nesze!... Nesze!... A lelked mindenit!... Nesze, te bestia!...

Szeckáné: Jaj, professzor úr!...

Bors: Na, most majd mingyárt tetszeni fog neked!... Nesze!... Nesze!...

Szeckáné: Jaj... Segítség!... Segítség!... (Ájultan egy székre esik.)

Kelemenné (besiet): Az Isten szerelmére professzor úr, mit csinált maga?

Bors: Kielemeztem a lelkét ennek a bestiának!

Kelemenné: Hamar, orvost hívni!

Szecka (bejön): Mi az, kérem?... A feleségem... Mit csináltak vele?

Kelemenné: Elájult.

Szecka: Biztosan felizgatták valamivel.

Kelemenné: Hamar, orvost!

Szecka: Nem engedem kérem... Nem szabad hozzányulni. A feleségem nagyon gyakran szokott az izgalomtól elájulni.

Kelemenné: De valamit csak kellene csinálni?

Szecka: Semmit a világon! Így kell őt hagyni.

Kelemenné: Hát jobban szokott lenni magától?

Szecka: Eddig még mindig jobban lett... De egyszer talán mégis csak sikerül!

(Függöny)

A JÁVAI ÁLOMHERCEGNŐ

IRTA: URAI DEZSŐ

A színház igazgatói irodájában együtt ült a vezérkar: a pénzember, az igazgató, a dramaturg, a rendező, a karmester és a primadonna. Nyomott hangulatban fészkelődtek székeiken, mert az operett délelőtti házi-főpróbája nem sok biztatót ígért. A szöveg sőtalanak, a zene színtelennek tetszett, a díszletezők — a legkipróbáltabb színházi jószágok — gyenge tizenöt házra becsülték az új darab vívőképességét.

Gondba borult arcok, ráncolt homlokok, lepitted szájak az egész vonalon. És sötét, feszengő hallgatás, mert a nagy tanácskozáson a szerzők is jelen voltak. Szegény fiúk érezték valamit a baljóslatú árnyékból, amelyet az „Éj hercegnője” előrevetett, egy darabig adták a fölényest, de azután végleg beléjük fagyott a szó, csak ijedt tekintetük rebent egy ellenséges arcról a másikra.

A komor csöndet a rendező törte meg. — Egy kis humort kellene beleírni a könyvbe — mondta meggyőződés nélkül. — Kalotai egy percentért vállalná.

A direktor bosszúsán intett: Kalotai humora eddig csinos vagyonába került, de megtanította, hogy viccek és karzatróhejek nem mentik meg a darabot.

— Elég volt Kalotaiból! Ha szerepelni akar, rendezzen magának szerzői esetet.

A pénzember bátorságra kapott.

— Nem értem kérem... — mondta némi éllel — az urak nem látták előre a darab hibáit? A dramaturg úr? A rendező úr? ... A dramaturg dacosan fölvetette az odadobott kesztyűt:

— Én megtettem a megjegyzéseimet, de akkor a darab már el volt fogadva.

— Rám mi tartozik? A rendezés... Ezenfelül legalább tíz notabemet adtam a táncoskomikusnak — pattogott a rendező. — Az egész humort végre is nem szállíthatom.

Most már a szerzői front is megmozdult.

— Az eredeti könyvben volt humor bőven — indulatoskodott a librettista. — Nem tehetek róla, ha felsőbb hatalmak a szubrett és a táncoskomikus összes jó jeleneit megnyirbálták és kifosztották.

— Ez a felsőbb hatalom persze, én vagyok, — robbant a vitába a primadonna.

A zeneszerző ijedten békíteni próbált, de a dadogásától a primadonnában még magasabbra csapott az indulat.

— Húztam, persze, hogy húztam — kiáltotta nekivörösödve — mert a szubrett-szerep aránytalanul jobb és nagyobb, mint az enyéem. Én pedig nem vagyok hajlandó kezdknek statisztálni.

Az előbbi nyomott hangulat hirtelen átsítergett robbanással fenyegető izgalomba. A telefüstölt, szűk szobában az indulat lett

úrrá és most már senki sem burkolta, topította a mondanivalóját: a sértett önértékek nyers és megbántott hangon próbálták magukhoz ragadni a vezető szöveget a karmester nélküli orchesterben.

A hangzavarba hirtelen bántó élességgel belevisitott a telefon csöngője. Az igazgató bosszúsán fölmarkolta a hallgatót, a másik kezével kurtán csendet intett. Öt percig csak mondatfördékek hallatszottak:

— Igen... érdekel... meg lehet próbálni... nem drága? Mikor? Egy hét múlva? Megfelel... jöjjön be... megcsináljuk...

A társaság feszülten figyelt, az elejtett szavakból ugyan nem lett okosabb, de annyit látott, hogy az igazgató arca percről-percre vesztett a mogorvaságából, sőt a beszélgetés végén már valami torz mosoly is megvillant a kisímult ábrázaton. Amikor letette a telefont, fölkel az asztal mellől és kiállt a szoba közepére, diadalmasan, az egykori bonvivant fölényességével.

— Megint ki segít majd rajtatok, tehetség-telenek? — hengegte. — A jó öreg színházi róka... én...

Varakozásteljes csönd.

Ebben a pillanatban szerződtettem Nil Imakut, a világhírű jávai táncosnót, aki most Bécsben vendégszerepel. Ma a legnagyobb attrakció... Egy maharadzsa kincseskamráját hordja magán... és — táncolni is tud.

— Remek — áradozott a rendező. — Beállítjuk a második fölvonásba. Artisztikus keretet kap...

— Nagyszerű gondolat — lelkesedett a librettista, aki így megszabadult Kalotaítól, a — taxihumoristától.

— Dirikém, angyal vagy — csicseregte megbékélten a primadonna, akinek örömet fokozta, hogy a jávai csoda a gyűlölt szubrett táncszámait fogja „verni”.

Csak a pénzember aggodalmaskodott.

— Nem lesz túldrága? — kérdezte nyöszörgve.

Az igazgató a fejét rázta.

Azt mondja az ügynök, hogy most lehet beszélni az impresszárióval, mert a nőnek a bécsi és athéni vendégszereplése között „lóg” egy üres hete. Elhalasztjuk a premiert a jövő hétre, jól befekszi a reklámba, ha azután siker lesz, majd megfőzzük a csokoládésodát, hogy tolja ki a görögországi angazsmánját.

Borúra derű: az újra felparázsló cigaretták csupa mosolygó szájban füstölögtek a kopott csillár felé, amely tisztas színpadi múlt után az igazgatói irodát díszítette.

A hetet alaposan kihasználták a színháznál. Bécsből telefonon megkapták a reklám-

Az előkelőség,

a jó megjelenés egyik követelménye a test jó illatosítása és ezt a „Lady” kölnivíz készítmények használatával érheti el. A leg-tökéletesebb eljárás, ha „Lady” kölnivízzel illatosítja magát. A „Lady” kölnivíz készítmények diszkrétok, csodálatosan tökéletes és tartós illatúak és megvan az a tulajdonságuk, hogy a bőr természetes illatával egyéni jellemző vonású egyesülnek.

A különösen kedvelt illat a

Chat Noir

Továbbá: Jockey Club, Perle de Paris, Parisienne, Fleure de Tabak, Rouge et Noir. A „Lady” kölnivíz leghelyesebb kiegészítője a „Lady puder”, amely csodálatosan puha, teljesen ártalmatlan és jól tapad.

A „Lady puder” minden divatszínben kapható.

anyagot és néhány nap múlva a közönség pontosan tudta, hogy a táncosoda Jávában született, a batumai rádza tánckarában töltötte gyermekéveit, később a menehrátí maharadzsa udvarába került, ahol bájaival elcsavarta a trónörökös fejét. A fekete oligarcha, amikor fölfedezte a fiatalok szerelmét, a gyönyörű lányt maga elé vezettette és „föladta neki a leckét” — vagy ragaszkodik az ébenfa trón örököséhez, ebben az esetben négy szimmetrikus darabra vágják és közszemlére teszik a négy elefántcsontkapuban, vagy lemond a „tizenkét papucs” birtokosáról és beéri egy gyöngynyakkéssel. Nil mély szerelmét tanusította, hogy előbb a trónörököshöz ragaszkodott és csak a vérpádon — igazán az utolsó pillanatban — nyult a gyöngyosor után, egy nappal később pedig vérző szívvel búcsút mondott a pálmák és kigyók hazájának. Azt is meg kellett tanulnia az „édes közönségnek”, hogy a collier tizezer fontot ér, külön e célra szerződtetett díjbírkózó őrzi, továbbá, hogy Nilnek ebben a pillanatban egy új francia herceg udvarol, aki feleségül akarja venni.

Ennyi reklám után érthető, hogy a közönség a legdivatosabb molesztároknak kijáró tömegben jelent meg a pályaudvaron. Az enyhén barnaarcú, feketehajú Nil Imaku az újságírók számára készentartott nyilatkozattal és a fotóriporterek részére beállított „jávai” mosollyal — harminckét remek, hófehér fog magnéziumverő villanása — libbent le a vagonból és megállt a Perronon szerényen, mint egy jólnevelt kislány.

— Milyen finom — hangzott mindenfelől. Utána totyakosan az impresszárió bocsátkozott alá, majd egy lányos arcú, szökefűrtü fiatal ember szökött le a kocsiból.

— A herceg — morajlott a tömeg.

Negyelíknék hatalmas termetű férfi jelent meg a kupé ajtajában.

— A testőr — zúgta a kórus.

A sort helyes kis komornaféle zárta be, akinek csak a fítos orra látszott ki a csomagokból, kalapdobozokból és különféle színi börtársolyokból.

Az imponáns felvonulással szemben a pesti színigazgató sem hagyta magát. Fölszerelte titkárát egy rózsacsokorral, maga mellé vette a szerződést közvetítő ügynököit, a rendezőt, a két szerzőt és úgy vonult az attrakció elé, mint egy színházi pápa. A drága prémekbe burkolt művészö megpillantásakor kiragadta a titkár kezéből a csokrot és előrelépett azzal a biztonsággal, amellyel aktív színész korában a „nagy jelenet”-et intonálta. Miután az anyanyelvén kívül csak németül tudott, ezen a nyelven üdvözölte a világhírű táncosnőt, aki viszont — nem lévén birtokában a der die das-nak — csodafogainak újabb fölvyillantásával és csicsergő „bon soir, mon cher directeur”-rel felelt az istenhozottra.

— Milyen gyöngéd, milyen finom — haldokolt a szerző. — Legalább száz ház...

A pályaudvari tömeg egymást taposva irakodott közelébe a „Tizenkét papucs” egykori arájának, de látni kívánta — ez már pesti alapaosság — a mesés gyöngyosort is. A színházi újságírók részleteket kértek a szerelemlről, amely csaknem a vérpádon fejeződött be, a fotóriporterek pedig annak a kívánságuknak adtak kifejezést, hogy fotografálhassák a gyöngyöket. A jávai táncosoda pár keresetlen szóval szolgált ifjúságának néhány ismeretlen mozzamatával, de a

gyöngyök fényképezését kedves mosollyal visszaautósította.

Az igazgató és a pesti ügynök fürdött a boldogságban, amely az ilyen reklám nyomán fakadt, a kövér impresszárió azonban únta az ácsorgást és szeretett volna már vacsorához ülni. Ugyanígy a herceg, aki nem vette le a cirógató pillantását a leány zománcosan csillogó arcoskájáról. Csak a hatalmas férfi állt mozdulatlanul a kavargásban és kemény kézzel fogta sárga marhabőrtáskáját. Egy szemfüles riporter ezalatt félrevonszolta a komornát és percek alatt kifaggatta. Ezen a réven aztán kiderült, hogy a jávai művésznő éjszakára nyers hallal fűdi be a testét, hat és fél kiló legdrágább ékszer tulajdonosa és hogy a testőre még a színpadra is követi.

Ennyivel egyelőre be kellett érni, annál is inkább, mert az impresszárió karonfogta Nilt és kivezette a pályaudvar elé, ahol autók várták a társaságot. A lelkes tömeg ide is utánuk tódult és harsányan éljenzte a folyton mosolygó művésznőt. A perren teljesen kiürült. Az a két elegáns férfi, aki barna utazóköpenyében a nagy villanyóra alól figyelte a zajos jelenetet, szintén elindult a kiárat felé. Markáns vonású, borotvált arcú úriemberek voltak, kifogástalan ruhában, kifogástalan poggyásszal. A perronon angolul beszélgettek, de az autóknál az egyik magyarul mondta be a szálloda címét. Valamivel válaszbabb volt a társánál

Nyuszi-világ

szétnyitható képeskönyv versekkel, 17x12 cm. nagyságban. Mindenféle bohóságok a nyuszi életéből. Ára 50 fillér, póstadij 40 fillér, utánvét 75 fillérral drágább.

Az itt felsorolt képeskönyvek megrendelhetők lapunk kiadóhivatalában, Budapest, VII. Dohány uca 12 és minden könyvkereskedésben.

Az engedetlen nyuszi

szétnyitható nagyalku képeskönyv, 29x22 cm. nagyságban, 12 fényezett képpel, vidám versekkel. Ára 2 pengő és 90 fillér, póstadij 40 fillér, utánvét 75 fillérral drágább.

és észrevehetően otthonosabban mozgott a pályaudvaron. Most is, hogy az autó bekenyeredett a Rákóczi-útra, kihajolt a kocsiból és boldogan nézett körül.

— Tizenkét év óta nem voltam idehaza — szölt a társához — nem is hiszed, hogy most mennyire örülök.

A társa közelhajolt hozzá.

— Tiszta vagy itthon? — kérdezte.

— Teljesen — bólintotta a másik.

A dunaparti hotel harmadik emeleti szobájában tovább lelkesedett.

— Nézd, Fred, ezt a kilátást!

Fred futó pillantást vetett a kivilágított citadellára, aztán ellépett az ablaktól.

— Elég volt a kilátásokból, Tom. Egész Európát végigutaztuk ezért a jávai macskáért és még mindig semmi. Vedd tudomásul, hogy a pénzünk kezd fogyni, pedig innen még Lisszabonba kell jutnunk.

— Lisszabonba? — álmétkodott Fred. —

Mi dolgunk nekünk Lisszabonban?

— Hol akarod a gyöngyosort értékesíteni? Valami zsbipiacon? Ilyen nagy halat csak El Puertó tud megsütni, már pedig ő Lisszabonban székel.

Bób fölnevetett.

— Még meg se kapartítottuk és te már eladod a zsákmányt.

— Természetesen, mert itt ráteszem a kezemet, ha török-szakad. Tőlem hat testőr őrizheti...

— Hogyan képzeld?

— Mit tudom én?! Tervet majd itt csinállok, de hogy most rajtaütök, arra esküdhetsz.

Nil és a társasága ezalatt szintén elhelyezkedett a szállodában. A táncosnő számára az első emeleten rezerváltak három szobát, a herceg — etikettből — a második emeletre költözött, a detektív a művésznővel szemben kapott szállást. Nil röpké pillantással birtokba vette a lakosztályt, aztán még bundával a vállán megkérte az impresszáriót, hogy hívassa az igazgatót. A szálló vezetője azonnal kéznél volt és kifogástalan meghajlással üdvözölte Nilt.

— Asszonyom meg van elégedve az apartamenttel?

— Pompás — csicseregte a táncosnő — de ugyebár, van safe-jük?

A direktor finom mosollyal, amelyből nem hiányzott az enyhe ironia, felelte:

— Csakúgy, mint a Claridge-hotelben, asszonyom.

— Akkor kérem, adja át a rekeszemet, mert elsősorban az ékszereimet szeretném biztonságba helyezni... Nem ért félre? — tette hozzá bocsánatkérően — itt is jó helyen vannak, de...

Az igazgató előrement az irodába, Nil a díjbirkózóval követte. A hatalmas termetű férfi súlyos acélládikát cipelt, amelyet elhelyezett a safe-ban. Amikor a tömör acélajtó éles csattanással rávágódott a rekeszre, Nil megkönnyebbülten fűlőshajtott.

A vacsorához Nil testhez tapadó gyönyörű acélkék estélyi ruhában jelent meg. Kevés,

de roppant értékű ékszer viselt: a fülében borsónagyságú briliáns, az újján tompafényű mogyorónyi gyöngy, a csuklóján súlyos jávai aranykarperec, egy smaragdszemű vastag kigyó. Piros rózsákkal díszített asztal várta — a herceg kedveskedett minden este a pompás virágokkal — a fehér damasztalon ezüst evőeszközök és metszett poharak csillogtak. A zsúfolt terem zsongva fölfigyelt a gyönyörű karcsú nőre, aki szemérmes mosollyal haladt el az asztalok között. A ragyogó jelenség láttára a férfiak kezében megállt a pohár, a nők elvakulva kápráztak a briliánsok ezerszínű tűzébe, a fekete hajú cigányprimás szemében valami titokzatos fény lobbant föl, mint időtlen idők-ből érkező rokon üdvözlét.

A herceg, aki Nil mellett haladt, kipirulva sügta a fülébe:

— Mindenki magát csodálja!

Gazdag menüt szolgáltak föl, a táncosnő azonban csak halat és gyümölcsöt fogyasztott. De a pezsgőből jócskán ivott, vörös borral keverve. A legközelebb ülő bankelnöknek nem vette le a szemét Nírről, sőt — nem is nagyon diszkrétan — lornyonon is fixirozta.

— Nem fiús — fordult kényeskedve az urához, aki szórakozottan babrált egy körtevel. — Egy csöppet sem fiú... —

— Miért legyen fiús? — fortyant föl a bankelnök — hiszen nő. Egy nő legyen nőies és ne fiús.

A vágás, amely a bankelnöknek nádszál karjainak, a selymen kirajzolódó bordáinak, hegyes vállainak és kebeltelen mellének szült, pontosan abban a pillanatban süjtött le, amelyben Nil átingerkedett a herceghez: — Tetszenek magának ezek a csupa csont nők?

A fiatal ember sóvár, de egyben szemrehányó pillantással válaszolt, amelyben ez izzott:

— Kivüled semmiféle nő nem érdekel, akár húsos, akár sovány, mert te vagy a teljessége a nőknek, érdemes arra, hogy a férfi elkarhózzék érted.

Ezt mondta a pillantása, bár ő maga hallgatott. Az egész étkezés alatt alig szólt, csak Nírt nézte, szinte lázasan fénylő szemmel. Valahányszor a nő beszélt, megrázkódott, amikor pedig a lány mosolyogva feléje nyújtotta a poharát, úgy odakoccantotta pezsgős kelyhét, hogy összetört.

— Paul — lehelte a művésznő — az én hazámban a tört üveg szerencsét jelent.

— Drága — lihegte Paul — hogy szeretem magát!

— Még sohasem mondta, hogy mit szeret rajtam...

— Az édességét, a kislányosságát, a finomságát...

— Oh Istenem — sütötte le a szemét Nil — milyen legyek? Olyan világból származom, amelyben az emberek jók és egyszerűek. Gyermekkoromban egész nap a kék öböl átlátszó vizében lubickoltam és tengeri csigákkal ékesítettem magamat. Nem volt más ékszerem.

Ha a dohányosok meg akarják akadályozni fogaik szinesedését, ezt csak úgy érik el, ha rendszeresen naponta kénytelenül ápolják ODOLO fogpéppel.

Kis tubus P. 70
Óriás tubus P. 1.

Paul önkéntelenül a briliánsokra nézett, amelyek sziporkáztak a villanyfényben. A lány elkapta a pillantást:

— Ne higgye, hogy ezeket a drágaságokat sokra becsülöm. A lábaimhoz rakták, elfogadtam őket.

Végigsimított a homlokán.

Úgy éltünk, mint a hegyek szellemei. Kókusz és papayagyümölcs bőven termett, a patakok tele voltak hallal. Más mi kellett...?

— Ha majd a feleségem lesz, így fogunk élni mi is. A francia tengerben is vannak azúrkék öblök... Normandiában nagy, ősi kastélyunk áll, százéves parkkal. Csupa virág és madárdal a vidék. Az édes anyám lakik ott, a legfinomabb öreg dáma, aki a roccocokorból maradt itt. Hogy fogja magát szeretni...

— Bizonyos ebben? — kérdezte féltéken a lány.

— Mi mindent imádkunk, a mi nemes és finom. És magánál nemesebb és finomabb teremtés nem élt ezen a földön, Nil...

A zsúfolt étterem — semmi sem tarthat örökké — lassan magára hagyta a jávai táncosnőt a herceggel és a távolabb ülő díjbirkózával, aki nem vette le a szemét Nírről. A pirosernyős asztali lámpák alatt, az ezüstök és poharak diszkrét csengésében, a fölhangzó cigánymuzsikában a pirosarany terem újra a maga megszokott életét élte. A halk duruzsolásban viszonyok szüvödtek, szerelmek hervadtak el, ötletek virágoztak ki, és tervek dőltek halomra. Tom, aki Freddel a fal mellett ült egy gobelin alatt, szivarjával a kavargásra mutatott:

— Olyan, mint egy nagy halastó, amelyben érdemes horgászni.

Fred elszántan nézett maga elé:

— Meg lesz...

— Itt akarsz szerencsét próbálni? — csodálkozott a másik.

— Dehogy — nevetett Fred — bár Kairóban egyszer egy ilyen teremről vittem magammal egy briliánsnyakéket.

— Rövidzárlat...?

— Yes... Két percre kialudt a villany. De ilyesmire nem lehet mindig számítani.

Ültek remekbe szabott szmokingjaikban, vakító ingmellel és a kifogástalan szalonemberek eleganciájával kavargatták a feketéjüket. Fred koronként átpillantott a táncosnőre.

— A macska adja a szerelmezt, az a suhanc pedig úgy ég, mint az ópiumos cigaretta.

— Remek nő...

— Még csak az kéne, hogy te is beleveszekedj. Bécsben már nagyon laposakat pislogtál a hölgyre. Nem szeretem az ilyesmit, az ember elveszti a biztonságát.

— Ostoba vagy Fred! A butónjait takasalom.

— Megérnek hatezer fontot, de a gyönyögyök mellett elbújhatnak. Drezdában távol állunk a dobogótól, alig láthatuk a gyöngysort, de én Bécsben, amikor beszöktem a művészsobába, majdnem megtapogathattam az egyes szemeket. Csodás példányok, én mondom neked.

— Nehéz lesz hozzájuk jutni — ingatta a fejét Bob.

A másik legyintett a kezével.

— Van egy ötletem, nem látszik rossznak. Londonban, Párizsban nem mertem kipróbálni, mert ott túl jól ismernek. Drezdában, Bécsben nem volt rá alkalom, mert az aranyhalacska koncertteremben ficáncolt, de itt, ahogy mondd színházban fog fellépni...

— Így olvastam a lapokban...

— Ez nekem való terrénem... Nézd, a herceg a fizetőt hívja...

Kiegyenlítették a számlájukat és átvonulnak a bárba, amely tompakék fényben derengett, mint egy mesebeli barlang. Kis dobo-

gón piros spencerbe bújt, magas süvegű fiúk fújták a szakszöveget és verték a csengős dobot. Fred holland pálinkát rendelt és friss szivara gyújtott.

— Csinos zúg — nézett körül — mindenestre barátságosabb hely, mint az edinburghli „szanatórium“, ahol megismerkedtünk.

— Talán volnál szíves másról beszélni — fortlyant fel Bob.

— Igazad van — nevetett Fred — én angol ember vagyok szívvel-lélekkel, de az angol börtönökről a legrosszabb a véleményem.

Ebben a pillanatban egy boy félrevonta a függönyt: a résben megjelent Nil és a herceg. Közvetlenül mögöttük benyomakodott a testőr is. A táncosnő a herceggel a zenekar közelében foglalt helyet, a birkózó távolabb állt le. Az élelmes karmester azonnal leintette a zenét, a következő pillanatban a zenekarból két hawaii gitár édes hangja csendült fel. Nil szemei kitágultak, karcsú teste kezdett ringani a melódia lepkeszárnyán. A karjai a levegőbe emelkedtek, finom vonalú keble zihált; minden porcikájával kísért a buja muzsikát. A bár szempillantás alatt elcsöndesedett, mindenki Nilt figyelte, aki szinte megfélemlkezve környezetéről, átengedte magát a muzsika varázsának. Viharos tapsra riadt föl és zavartan mosolygott.

— Táncrea kérem — mosolygott Fred és letette a szivarját.

— Az istenért, ne csinálj bolondságot — riadozott a társa. — Istenkísértés...

— Mióta istenkísértés egy tangó egy elegáns bárban? — kuncogott Fred. — Nem mondom, egy algiri matrózkoreszmában...

De itt? Fölkelt, átment Nil asztalához és megha-

Könyvalakú képeskönyvek keménykötésben, puha lapokkal

Egy képeskönyv 30 cm. magas, 16 cm. széles, 12 belső képpel. Ára darabonként 50 fillér, portó 20 fillér, utánvéttel 75 fillérrel drágább. Aki 2 darab képeskönyvet rendel egyszerre, annak bérmentve küldjük meg. Ha több könyvet rendel, akkor sem több az utánvételi díj. Az összeg helyegyen is beküldhető. **Megrendelhető lapunk kiadóhivatalában, Bpest, VII. Dohány u. 12**

KÁR, HOGY NEM PANASZKODIK!

Ha nem kapta meg a „DÉLIBÁB“-ot, nagyon kérjük, tudassa velünk néhány sorban, mert mi minden egyes esetben — ha heti előfizetőről van szó — felelősségre vonjuk a kézbesítőt, ha pedig havi, vagy negyedévi előfizetésről van szó, akkor felszólítjuk a postát. A posta pedig ebben az esetben heteken át figyelni akkor a lap beérkezését.

jolt a szép lány előtt. A táncosnő készségesen fölemelkedett és a parkett közepére lejtett. A táncolók félreálltak és gyönyörködve nézték a pompás párt. Tom ugrásra készen figyelte az aítót. Nehezen multak a percek, végre abbamaradt a zene és Fred a helyére vezette Nilt.

— Két kilót fogytam — lihegte Tom, amikor Fred megint visszatepedett a székére.
— Ennyivel tartoztam neki — a gyöngy-sorérrt — kacagott a társa. — Ne mondja, hogy semmi emléke nem maradt a pesti vendégszereplésből.

— Mire való volt ez a komédia? — duzzogott Tom.

— Nem volt komédia, öregem. Tudni akartam, hogy csiklandós-e a nyakán...

A herceg próbálta visszahozni a vacsora alatti témát.

— Normandiában is táncolnak a lányok és ott is verik a szallagos dobót, mint a maga hazájában, drága...

— Ne haragudjék, Paul, álmos vagyok — könyörgött a lány. — Lefekszem.

Felkelt, a másik asztal mellől azonnal felugrott a testőr. Kiléptek a hallba. Tom és Fred akkor már ott bújták az újságokat, de azért pontosan megfigyelték, hogy Nil a saft-be ment és onnan ékszeresek nélkül tért vissza.

— Misztér Archer szolgálata letelt — bökött Fred a testőr felé, aki elbúcsúzza Niltől, elhagyta a szállodát, hogy valahol kedvére megigye egy korsó sört és elszívjon néhány pipa dohányt.

— A szobájába most már nem érdemes besurranni — mondta Tom.

— Azt nem merném állítani — csettintett Fred. — Igazad volt, a nő briliánsok nélkül is megér némi kockázatot. De hát... ezt hagyjuk a szerelmes hercegre.

Másnap délelben Nil az impresszárió kíséretében megjelent a színháznál. Egyszerű kék kosztümöt viselt minden ékszer nélkül és kedves mosollyal ünnepeltette magát a kis kapuban összegyűlt ifjúsággal. Apró, maszatos fiúk gyűrött lapokat nyújtottak feléje és szinte a kezébe erőltették a ceruzacsonkokat.

— Autogramot... legyen szíves... madam.

Nil aláírt egy csomó kockás cédulát, azután kacagva bemenekült a színházba. Az igazgató a szerzők társaságában fogadta az illusztris vendéget és áradozva üdvözölte a „szentelt hajlék“-ban. Nil ezúttal is — nem értvén a hozzá intézett szavakat — csupa báj volt, mellette az impresszárió merő harázdta, rosszkedv és gyomorsav.

— Hogy akarják beállítani a számokat? — mordult az igazgatóra a kalmár szárazságával.

A direktor átszellemülten széttárta a karjait, mintha titokzatos szertartást celebrálna és szinte transzban suttogta:

— Ilyen még nem volt!

A librettista nem tudta türtöztetni magát és vehemensen előretört.

— A művész nő a legartisztikusabb keretet kapja — fuvólázta. — Három táncszámát beépítjük a darabba. Szerves egészet fognak alkotni az operettel.

Az igazgató a legnagyobb lelkesedéssel újra átvette a szót:

— A fiúk nagyon ügyesen kigondolták, tessék nyugodtan lenni. Röviden elmondom, majd méltóztassék tolmácsolni a művésznek. A második fölvonásunk a pokolban játszódik. Oriási Aufmachung, ezt Londonban sem csinálják szebben. Nem sajnáltuk a pénzt.

— Tessék a szcenáriumot közölni — vakantotta az impresszárió.

— Már ott tartok, kérem. Szóval, pokol, kérem, de gyönyörű pokol. Kicsit Bauhaus-stílus, kicsit expresszionista. A színen a Sántán az egész udvarával... Flitteres ördögök... remek görlok... Arról van szó a darabban, hogy a szuterénben, tehát a pokol alatt, ahol a tisztítófűz ég, szenved egy el-kárhozott nő, aki a földön egy szép, bűnös táncosnő volt.

Az impresszárió türelmetlen mozdultot tett.

— Egy percre, kérem — rohant a küzdelembe a szövegíró. — A pokol fejedelme látni kívánja a nőt és gyönyörködni akar a művészetében. Kiadja a parancsot, hogy

„Jöjjön a nő,
Aki az üstben fő!...“

A szövegíró valósággal lángolt.
— Most nagyszerűen előkészítjük az entrét. A zenekar fortisszímó bevág, a kar bele-mennydörög:

„Vegyétek ki az üstből őt,
Sőt,
Vegyétek ki az üstből őt,
A nőt!...“

Az igazgató ismét magához ragadta a szót.

Beretvás pasztilla fejfájás ellen

DÉLIBÁB

85

— A szín teljesen elsötétedik — harsogta, — azután megjelenik egy vörös szűrő sugár, amely előbb a Sátánra esik, majd bekúszik a szín közepére. Mire eléri a színpad közepét, két ördög között már ott áll a művész, akit a süllyesztőből hozunk fel.

— Lehet teljesen meztelenül? — kérdezte az impresszárió.

— Lehet kérem — szellemeskedett az igazgató, — de akkor nem szabad közönséget bocsátanunk a nézőtérre.

— Párizsban ruha nélkül dolgozott...

— Mi sem fogjuk bundába öltöztetni... Egy kis lepel és sok ékszer... így gondoltuk...

Az impresszárió angolra fordította a szót és elmondta Nilnek a tervet. A művész öltöztetéstől börtönt. Megállapodtak, hogy három táncot mutat be, egy fátyoltáncot, egy vallási táncot, eleven kígyókkal és egy fegyvertáncot, kezében éles paranggal. Az igazgató a kígyóknál egy keveset meghökent, a parangra nem volt megjegyzése, mert még csak nem is sejtette, hogy mi fán terem. Az impresszárió most az öltöző iránt érdeklődött és parancsszerűen rendelkezett.

SOHASE LEGYEN BETEG!

A legnagyobb szórakozás és igazi áldás betegeknek, otthonlőknek, üdülőknek, ha Tolnai Világlapja vagy Délbáb régebbi számaiból kiválasztott tiszta új példányokat rendel. Egy csomagban, mely négy és fél kilogram súlyú, körülbelül 38 példány Tolnai Világlapja van. Egyegy négy és fél kilogramos csomag ára 2 pengő 90 fillér. Ugyanilyen feltételek mellett küldjük a Délbáb színházi hetilap ragyogó tartalmú szép példáit is. A Délbábból körülbelül ötven példány megy négy és fél kilogramra. Megrendelheti külön ráfizetés nélkül Tolnai Világlapját és Délbábot keverve is. Ha egyszerre két ilyen csomagot rendel akármelyik lapból, akkor a kilenc kiló ára bérmentve 5 pengő és 20 fillér.

Megrendelhető D É L I B Á B kiadóhivatalában, Budapest, VII. ker., Dohány uca 12.

Minden újságárusnál is megkaphatja ugyanilyen feltételek mellett.

hogy a garderobot senki sem közelítheti meg, nem is ajánlatos, mert az ajtóban ott áll a testőr, aki a művésznőt a színpadra is föl kíséri. A színház tartozik gondoskodni arról, hogy a táncosnő közelébe senki se férközhessen, amikor jelenésre megy és amikor visszatér az öltözőbe.

— Bár az ékszerek lopás ellen biztosítva vannak — fejezte be az előadását, — a legszigorúbb rendszabályokra lesz szükség.

Az igazgató buzgón helyeselt.

— Van egy remek ötletem — mondta, — a testőr urat beöltöztetjük ördögnek és majd ő kíséri föl a művésznőt az öltözőből.

— Igen, ez jó — kegyeskedett helyeselni az impresszárió, — mert ez a pincedelőg amúgy sem tetszik nekem valami nagyon.

Másnapra zenekari próbát írtak ki és átvették a táncszámokat. Minden ment, mint a karikacsapás. A szerzők és a színházi emberek most már rózsafelhőkön várták a premiért, amelyet a hét végére tűztek ki. Addig is naponként öles plakátok harangozták be a nagy művészi eseményt és a lapok tele voltak a jávai táncosda regényes multjának és mesés értékű ékszereinek leírásával.

Elérkezett a nyilvános főpróba napja. A pénztárosnő boldogan újságot percenként a telefonba, hogy, bár a színház „pénzes” főpróbát tart, estére minden jegy elkelt. Délben Tom és Fred megjelent a színháznál. Beküldték a névjegyeiket, melyek szerint dr. Szeghy Sándor és James Bennet óhajt beszélni a direktorral. A boldogságban úszó színházi kalmár álsajnálkozással fogadta az urakat.

— Amennyiben jegyért méltóztattak fáradni — dörzsölte a kezét, — végtelenül sajnálom, de már nem állhatok rendelkezésre.

Szeghy doktor elhárító mozdulattal vágott a szavába:

— Minket más hozott ide, igazgató úr! Én a londoni „The World” biztosítóintézet budapesti jogtanácsosa vagyok, ez az angol úr az intézet detektívfelügyelője.

Az igazgató sugárzó arcát lassan befelhőzte az aggodalom.

— Nem tudom, kérem... — dadogta — hogy...

— Hiszen éppen ezt akarom elmondani — folytatta hűvösen Szeghy. — De előbb kérem a becsületszavát, hogy ez a beszélgetés köztünk marad. Különben, ez önnek elsőrangú érdeke.

Az igazgató hősi pózzal, de remegő bensővel nyújtotta a kezét.

— Az urak nyugodtak lehetnek...

— Az önnél föllépő művész ökszerei — szólt meg újra Szeghy doktor, — a „The World”-nál vannak biztosítva óriási összegre és ön megérti, hogy a biztosítóintézet mindent elkövet egy esetleges károsodás megelőzésére. Ebből a célból Bennet felügyelő a legnagyobb titokban mindenhol követi a művésznőt.

— Szenczációs — hulladozott a direktor, — ezt rögtön leadom kommunikéban.

özölíthet
tóban ott
npadra is
ndoskodni
senki se
és ami-

biztosítva
— a leg-
ükség.

ndta, —
és majd
51.

helyeselni
mcedolog
nyagon.

ki és át-
ent, mint

házi em-
k a pre-
ki. Addig

ozták be
pok tele

multjára
írásával.

apja. A
ercenként

„pénzes”
felt. Dél-
inházánál.

erint dr
hajt be-
han úszó

adta az

ttak fá-
égtelenül

rendelke-

l vágott

úr! Én

et buda-
ngol úr

n befel-

ogta —

ndani —
b kérem

és köz-
sörangú

5 benső-

zerei —
a „The

összer-
őntézet

Szeghy doktor fölsattant:
— Akkor ma este nincs főpróba! Nem érti,
hogyan halgatnia kell? A művésznőnek ugyan-
is sejtelnie sincs erről a rendszabályról, ha
megtudná, egész bizonyosan kikérne magá-
nak a megfigyelést, amelyet bizalmatlanság-
nak és személyes szabadsága megsértésének
minősítene. Viszont a kellő ellenőrzés hiánya
esetén a biztosítóintézet tiltakoznék az ék-
szerek nyilvános szereplése ellen.

— De hiszen a művésznőnek megvan a
maga testőre...

— Nagyon jól tudjuk. De miszter Archer-
nek csak két szeme van, ő nekünk nem gar-
rancia.

A direktor sápadni kezdett.
— Az Istenért, uraim — hörögte, — zsú-
folt házuk van. Parancsoljanak velem, én
mindent megteszek, csak ne gördítsenek
akadályokat az előadás elé.

Szeghy doktor Bennethez fordult és angol
nyelven néhány szót váltott vele. Az angol
kurtán, energikusan válaszolt.

— Mit mond? — reszkedett az igazgató.

— A felügyelő úrnak jó ötlete támadt —
tolmácsolta Szeghy. — Mi természetesen
tudjuk, hogy a művész nő szerepeltetése mi-
lyen módon történik és a felügyelő úr azt
kívánja, hogy a testőr mellett, mint második
őroög tartózkodhassék a művész nő közel-
ben.

— Hogyne, uraim, ezt lehet — kiáltotta
megkönyebbülten a direktor. — Ennek
nincs semmi akadálya.

— De a saját érdekében: a legnagyobb
diszkreciót! A művésznőnek nem szabad
sejtenie, hogy ellenőrzik.

Villanyberendezés

mely áll két Diesel-motor
rendszerű gépből, mindegyik
60 lóerős és egy teljesen
komplett villanyberendezés,
Európa egyik legelső cége
által szállítva, alig másfél
évig használva. A berendezés
100.000 pengőbe került és mi
19.500 pengőért adjuk el az
helyiség. A berendezés mű-
ködésben bármikor megte-
kinthető.

**A két motor külön is eladó
P 12.500-ért.**

Bővebbet lapunk
kiadóhivatalában Budapest,
VII, Dohány ucca 12 szám

Együnk Dreher kekszet!

— Nem vagyok bolond, hogy zavart csi-
náljak. A felügyelő urat majd egyenesen a
süllyesztőbe kísérjük.

— Hol öltözik?

— Oh, ez semmi! A mi modern ördögeink
szmokingban szerepelnek, csak teljes fej-
maszkot és fekete kesztyűt kapnak. A fej-
maszkot a felügyelő úr az én irodámban ölt-
heti fel.

Szeghy doktor mindezt híven elreferálta
az angolnak, aki kurtán biccentett:

— All right!

— Most még csak egyet — fejezte be a
tárgyalást Szeghy doktor. — A felügyelő úr
szeretné látni a színpadot. Veszély esetére
ismernie kell a terepet.

— Kérem. Ha parancsolják, azonnal leme-
netünk. Ma délelőtt máj nines próbánk.

Lesiettek a színpadra és körülnéztek. Majd
megköszönték a direktor előzékenységét és
távoztak. Az uccán Fred megállt a színházat
körülvéző kis park első bokrainál.

— Itt vársz a köpennyel. Az utat a sza-
badba már tudom. Nem lesz nehéz munka.

— Magam is azt hiszem — kuncogott Tom
— a szmokingos ördögöt direkt nekünk ta-
lálták ki.

Nil a herceg és a testőr kíséretében ér-
kezett a főpróbára. Az öltözöt a herceg
gyöngédsége virágdíszbe borította: minden
zuga tele volt pompás rózsákkal és szek-
fükkel.

— Álomszerű — lehelte Nil a legnagyobb
elragadtatással.

— Álomhercegnőhöz ilyen keret illik — ha-
jolt meg a herceg és áhitatosan ajkához
emelte a táncosnő kezét. — A maga szobája
mindig ilyen lesz.

— Most menjen, Paul és imádkozzék a
sikerért. Én is imádkozni akarok. Megszok-
tam minden szereplés előtt...

— Az édesanyám is mély vallásosságban
él — búcsúzott Paul. — Végtelenül boldog
lesz, ha ezt is megírom magáról.

Éles esengetés hallatszott, amely készü-
lődésre serkentett. Az öltöztetőnő cuppanó
kézesókkal üdvözölte a művésznőt és mun-
kába vette.

Az új operett főpróbája langyos érdeklődés
mellett indult. A zsúfolt ház mérsékelten
derült a szöveg vicein és lagymatagon tap-

solt a zeneszámok után. Mindenki türelmetlenül várta a jávai táncsoda szereplését és a — maharadzsa gyöngyeit. Végre elvergődtek a második fölönás közepéig. Az igazgató izgatottan rohant Nilért, aki egyetlen gyönyörű jávai battikkendőbe burkolva, karcos nyakán a kincseket érő füzérrel várt a jelenésére. Kivörösödve intett a táncosnőnek és a szorosan mellette álló testőrnek, hogy kövessék. Előrebotorkált a színpadi vasajtók, ott balra fordult és Nilnek kezét nyújtva, lesegítette őt a kopott lépcsőfokokon. Pókhálás, rosszul világított pincszerű helyiségbe értek, amelyben már ott várakozott a másik ördög. Főülről lehallatszott a zenekar dübörgése és a kórus üvöltése. A gépmester intésére mind a hárman ráálltak a szerkezetre, amely majd a magasba emeli őket. Nil megigazította magát a kendőt és idegesen megtapogatta a gyöngysort.

Csengő berregett, egyszer, kétszer, háromszor. A harmadik jelzésre a magasba indult a szerkezet. Nil hirtelen maga előtt látta a kütelkedte nézőteret, amelyben szentjánosbogárként csillogtak a zöldes fényű vészlámpák. A színpad is teljesen sötét volt, csak nehéz lélegzetek árulták el, hogy a deszkán emberek állnak.

Hirtelen vékony, narancsvörös sugár ve-

Téved, ha azt hiszi,

hogy csak akkor lehet elegáns, ha sok pénz ad ki ruhára. Az elegancia csak másodsorban pénzkérdés. Elsősorban a jó ízlés kérdése. A jó ízlés pedig nemcsak abban merül ki, hogy az a bizonyos ruhadarab, amelyet a hölgy csináltat, ízléses legyen. Hanem még ennél is fontosabb az, hogy a ruhadarab megfeleljen az illető egyéniségének, alakjának, társadalmi helyzetének és az alkalomnak. Nagy rutin kell ehhez s ezért becsüljük meg a hölgyek azt a divatlapot, amely mind e fontos kérdéseket tekintetbe veszi modeljei megtervezésénél. A Párisi Divat minden egyes számában több mint száz model van. A legelegánsabb ruháktól a legegyszerűbbig mindent megtalál ebben a pompás kiállítású divatlapban az olvasó. Gyönyörű fehérműek, gyermekruhák, művészi kézimunkák s meglepően tartalmas szövegrész és rendkívül értékes ingyen kézimunkaív egészítik ki a Párisi Divat minden számát.

A Párisi Divat minden hónapban egyszer jelenik meg. Egyes szám ára 60 fillér. Előfizetési ára egy negyedévre 1 pengő 80 fillér. Kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány uca 12—14.

tődött a színpad balsarkába, ahol a Sátán ült ébenfatrónon és egy pillanatra megállapodott a kövér apaszínészen. A sugár kezdett lassan kúszni a színpad közepe felé. A zenekar fortisszimó intonált, a nézőtéren kirohobant a taps, amely a világhírű vendéget üdvözölte. Ugyanebben a pillanatban velőtrázó sikoly hallatszott, amely úgy hasított keresztül a zenekar dübörgésén, mint a mozdony fűttyje. A nézőtér a sikolyban valami egzotikus entré látott, a színpad sem tudta mire vélni: nyilván hozzátartozik a táncosnő jelenéséhez. A fővilágosító nyugodtan állt a kapcsolótábla mellett és a vörös sugarat figyelte, amelyet a második emeleti pályából irányítottak. A fénycsáv ezalatt elérkezett a színpad közepére és rávilágított a művésznőre.

A jávai táncosnő arcrabukva, ájultan feködt a földön.

— Ezt nem csinálta a próbán — boszankodott a karmester és fölemelt botjával megállította a zenekart.

Feszült, várakozó csend állt be. Az ördögnek maszkirozott testőr lepillantott Nilre és rémülten látta, hogy a nyakáról eltűnt a gyöngysor. Vadul fölkapta a fejét és föfedezte, hogy a másik ördög nincs a táncosnő mellett. Elordította magát és a maszkot letépvé kirohant a színpadról. A színpad közt lapuló rendező halotthalványan adta ki a parancsot:

— Engedjék le a függőnyt!

A közönség csak most kezdett eszmélni, hogy valami nincs rendben. Zsibongva, földulva kérdegették egymástól, hogy mi történhetett, az inspekciós rendőrtiszt futva távozott a nézőtérrel, néhányan orvost kiabáltak, a függöny mögül a karmestert szőlőngatták, végre, mindent elnyomva fölarsant az operett leglármásabb száma. A nagy esilár kigyult és a függöny részében zihálva megjelent a rendező:

— Hölgyeim és uraim, a vendégművésznőt futó rosszullét lepte meg. Néhány pernyi türelmet kérünk.

Fred ezalatt elérte a kiskapú felé vezető folyosót, amely teljesen néptelen volt, mert az egész személyzet a színpadon tartózkodott. Futtában eldobta a maszkot és a kesztyűt és kiugrott az uccára. Tom a bokrok védelme alatt rádobta bundáját, a fejébe nyomta puha kalapját és elindult vele a sötét parkon keresztül. Egy perc múlva már egy arra haladó taxiba ugrottak és belevestek az éjszakába.

A kulisszák között ezalatt a tetőfokára hágott a fejtelenség. Senki sem tudta, hogy mi történt, csak a lihege visszatérő testőr kapkodó szavaiból értették meg végre, hogy a művésznőt a sötétség leple alatt megrabolták. Az inspekciós rendőrtiszt azonnal kirohant, hogy a színpadi ajtókat lezárassa, az ügyeletes detektívek munkába léptek. Az ájult táncosnőt bevitték az öltözőbe és lefektették a pamlagra. Az öltöző szempillantás alatt megtelt izgatott színházi néppel, akik között a feldúlt herceg alig tudott ma-

gának útát törni. Vértelen arccal borult a táncosnő fölé és reszketve suttogetta:

— Álomhercegnő... én álomhercegnőm...!

Az orvos egy pohár konyakot erőltetett a lány ajkai közé. A következő pillanatban Nil hirtelen fölült, szinte tébolyultan körülnézett, majd talpra szökött és a nyakát tapogatva elkezdett rikácsolni. A szemei kifordultak, a torkából artikulálatlan hangok szakadtak föl, hegyes körmeivel a haját tépte. A herceg remegve nézte a borzasztó kitörést. Gyöngéden csitítani próbálta a nőt, de Nil úgy lökte el magától, hogy a pamlagra esett. A direktor is megkísérelte, hogy lecsendesítse a dühöngőt, de őt is hátrataszította. Közben fokozódott a düne. Festett száján tajték buggyant föl, rikácsolt, ismeretlen nyelven vad kiáltásokat hallatott, majd sikoltva nekiugrott a kígyók kosarának és kimarkolta belőle az állatokat. Eszeveszett dühvel megforgatta a feje fölött a hullóket és a tömeg közé dobta. A fogatlan bestiák tompa puffanással estek a padlóra és villámgyorsan siklottak szét a szűk öltözőben. A tömeg örvongve menekült, a herceg a pamlagra ugrott. Nil, mint a fúria dobbant a szoba közepére. Az odakészített jelmez mellől fölkapta az éles parangot és belevágott a nagy tükörbe. Azután nekiesett a bútoroknak, tépte, zúzta őket az éles fegyverrel. Még mindig rikácsolva, a virágok felé fordult és csafatokká kaszabolta a rózsákat. Azután a jelmezeket marcangolta rongyokká.

A herceg félajultan bújt meg a nagy öltözőszekrény mögött. A parang most ott suhogott a közelében. Paul hirtelen belenézett az eltorzult arcba és fölkiáltott: ismeretlen vadember vicsořított rá.

— Álomhercegnő — gondolta megborzadva és az ajtónak ugrott. Irtózatossá sikollyal röppült utána a széles pallos, összetörve a villanylámpát. Rohant ki a színházból, földetlen fovel, vékony szmokingban, rohant megfélemlítve és kiábrándulva. Mögötte még egyre hangzott az üvöltés, mintha a dzsungel mélyéből jönne...

Éjjelkor már a párizsi expresszen ült. A kupé sarkába húzódva, még egyszer átélte

Csehszlovákiában olcsó szórakozásban lesz része,

ha Tolnai Világlapja, vagy a Délibáb régebbi számaiból kiválasztott tiszta új példányokat rendel. 2 kiló válogatott vegyes számú Tolnai Világlapját, vagy Délibábot 12 koronáért, 5 kilót pedig 25 koronáért küld portómentesen „Lipa“ Újságiroda, Bratislava Rózsa uca 8.

Számoljon a helyzettel

Ne szórja a filléereket!

Ma az egyetlen

6

filléres délutáni lap a

ÓRAVIG

Minden ízében magyar, eleven és megbízható.

Hírszolgálat a kiváló!

a szörnyű estélyt és visszagondolt az elmúlt hónapokra, az „álomhercegnő“-vel eltöltött időre.

— Vak voltam és süket — mormogta kihült szívvel, — ostoba közönsége, egy naiv komédiának.

Az ablakhoz lépett, a sötétből lámpások bukkantak elő.

— A határhoz értünk, — jelentette a kalauz.

A herceg megkönnyebbülten fölsóhajtott: megnyugvással töltötte el, hogy félórán belül már az országot is elhagyja, amelyben a démoni Nil összetépett minden aranyos ihuziót.

Ugyanazon a vonaton Tom és Fred szöktette a vakmerően elrabolt gyöngygyakéket.

— Alapjában sajnálom szegény kis táncosnőt — mosolygott Fred. — Olyan finom kis nő volt... Találjon vigaszt a hercegen...!

Símán átjutottak a határon és elégedetten dőttek le az ágyaikra.

Nil másnap lemondta a premiért és bejelentette a biztosítótársaságnak a lopást.

Mindenki megkapta a magáét: a herceg az izgalmát, a betörők a gyöngysort és nyakukban a rendőrséget, a táncosnő a biztostási díjat, csak a direktor állt itt összezúzva, megtörve, tönkretéve.

— Még mindig nem változott meg az örök törvény — gondolta elkeseredetten. — Ha a Húmalája tetejéről elrepül egy kő, az is a pesti színigazgató fejére esik.

DÉLIBÁB

Goldmark papucsban

Az unoka visszaemlékezései a nagyapáról

Magyarország nagy zeneszerzőjéről, Goldmark Károlyról tulajdonképpen még nem is jelent meg egy igazi nagy átfogó, művészetét teljes mértékben méltató biográfia. Annál érdekesebb most dr. Klempa Károly, a keszthelyi premontrai gimnázium kiváló professzorának, a nagy tudású esztétának munkája Goldmarkkal, Keszthely szülőföldjével kapcsolatban. *Klempa Jorítollal és jegyzetelze Goldmark Károly unokájának, Hegenbarth Ferikének emlékezéseit a muzsikusról, „Nagyapám”, címmel. Sok érdekesség, vidámság, ismeretlen adattömeg, mókás anekdota és jellemző történetesorozat van ezekben a visszaemlékezésekben, amelyek megmutatják az igazi Goldmarkot. A „Sába királynője”, a „Sakuntala” szerzőjét — papucsban. Néhány kis fejezetet kiragadunk ebből a műből.*

Zongoróra

— Gmundeiben történt — írja Hegenbarth Ferike. — Aznap semmitse gyakoroltam, jóllehet tudatában voltam tehetségtelenségemnek, mégis, amikor az óra tizenkettő ütött, arra vetemedtem, hogy tomboló jókedvvel nagyapámnál jelentkezzem és karjaimat hátulról nyaka köré fonván, megöleljem. Éppen egy hosszúranyúlt megkapó történetbe akartam belekezdeni, amikor felemelkedett és a zongorához lépett: „Kezdjük édesem, egy óra nem tart sokáig s megint nem tanultunk semmit.” Nagyapa azután még elmesélte, hogy semmitsem aludt. A skálákról, amelyekkel állandóan hadilábon állottam, fogalmam sem volt. Nagyapát pedig arról szerettem volna meggyőzni, hogy ujjgyakorlatok vannak leekére feladva.

— Tartsd ujjaidat rendesen, mit vacakolsz, úgylátszik szívesen elfelejted az ujjgyakorlatokat.

Azon voltam, hogy az öreg urat jókedvben tartsam, de ez schogysem akart sikerülni.

— Ej, de sokat gyakorolhattál, ha ennyi idő alatt sem tudod megtalálni — morgott, miközben lapoztam a füzetben ide-oda.

Zavaromban egy pillanatra félrenéztem és ekkor észrevettem, hogy a padló deszka-hasadékaiból egész csapat hangya bújik elő.

Goldmark
Károly
(Máté Olga
felv.)

— *Megint itt vannak a hangyák* — kiáltottam s rémülten mutattam a földre.

Goldmark nyugalommal mondta:

— Mit törődöl most a hangyákkal, először is ez nem újdonság, másodszer itt most óra van. Tehát csak a darabjaid után érdeklődjél.

A szonátából rettenetes macskazene lett. Goldmark szokása ellenére csendben maradt, némán meggyújtotta elaludt szivarját, visszahajolt a szék támlájára és hallgatott. *Máskor* a dallamot velem játszotta vagy legalább maga elé dudorászta. Éppen egy variációba akartam belekezdeni, mikor nagy robajjal felugrott ökleivel a billentyűket verdeste, hogy azok keservesen bántó hangon szóltak:

— *Te buta, alaváló kölyök. Mért bajlód-tam veled, ha nem gyakorolsz! De elég volt, többet nem mérgeledőm veled s drága idő-mel nem pazarolom rád. Mondd meg anyádnak, nem kell többé elfjőnnöd.*

Az egész *Mozart*-kötet a fejemhez repült, én meg ki az ajtón...

Kint ragyogott a nap. A gyerekek hangosan hancúroztak a poros úton. Belém azonban mély szomorúság és kétségbeesés költözött. Milyen szép lehetne az élet, ha nem volna a zongora. Egyszerre eszembejött valami és visszazaladtam. A kapu kinyílt, kilépett rajta Goldmark.

— Mit csinálsz itt? Hol voltál?

— Gondolkodtam.

— Gondolkodtál — mormogta magában Goldmark, aztán szemérehúzta széleskarimájú kalapját. Egymás mellett mentünk. Nepomuki Szent János szobra előtt nagyapa váratlanul hosszú csókot kapott tőlem, amelyet maghatóan viszonzott. Másnap ugyanebben az órában, ugyanezen az úton baktattam végig.

Nagytakarítás

Egyszer elhatároztuk anyámmal, hogy nagyapa lakásában nagytakarítást rendezünk. A seprő és a törőbrongy ünnepélyesen

bevonult a szent helyekre. Elkeseredett küzdelem kezdődött, küzdelem minden ellen, ami ott hevert porosan és pókhálósan. Nagyapa lakása két szobából állott s azt gondosan őrizte úgy, hogy idegen kezek nem mertek rendet teremteni. Mert e szavak: „rend és takarítás” egyenlők voltak nála „a nem találom semmimet” fogalmával és az azzal egybekötött izgalmmal.

Az első szobában volt nagyapa ágya és egy kis rozoga asztal, amelyen mindennap kávéfőzést öltözés közben. Bécsben is, ha nálunk lakott, megtartotta ezt a háziasszonyi szokását. Az abrosz persze és az ő szürke, csaknem vele összenőtt lödenkabátja pecsétjeit kaptak, ami azonban nagyapát egyáltalában nem izgatta. A zongorához ült és kávéfőzés közben komponált. Nagyapa gmundeni lakásában a második szoba csupa látnivaló volt. A berendezés egészen falusi és primitív, éppen ott, ahol az egyetlen érték állott, a régi Bösendorfer-zongora, ép ez a sarok egy jól megtömött lomtár benyomását keltette. Kalapok hihetetlen magasságban tornyosultak a zongora tövében, mellette cipókaravánok pihentek mindenféle nagyságban és kivitelben. Ezek voltak az egyetlen látnivaló értékek. Mellett poros, nyúlánk kottapole húzódott meg, amelyen egy cukrosdoboz trónolt különös díszképpen, de ebben is egerek tanyáztak. Két ruhaszekerény és egy szüette díván, egy kerek asztal és egy íróasztal egészítették ki a berendezést. Még most sem értem, hogy nagyapa tulajdonképpen hogy irhatott rajta.

Azon a végzetes takarítási napon azonban az összes dicsőségeknek poros álmukból fel kellett ébredniök. Mindent eltoltak a falak-

tól. Egyetlen kép nem maradt a helyén, csak Beethovennek a sarokban álló szobrához nem mertek hozzányulni, aki mogorva arccal nézett a lábai elé halmozott zürzavarra, mintha mondaná: „na örülhettek, ha Goldmark hazajön”. A zongora nyöszörgött a derék súrolóasszony vasujjai alatt. Hiába iparkodott a sok tintafoltot a billentyűkről eltávolítani.

Az est leszállt, a pókhálók eltűntek.

— Hát alapos nagytakarítást végeztünk nálad édesapám — fogadta a lánya Goldmarkot.

Nagyapa arcvonásai egyre komorabbak lettek, szeme vad kifejezést öltött, egyszerre csak felkiáltott:

„Ki merte szobám küszöbét átlépni? Kicsoda? Hányszor mondtam, nem akarok idegen kezet látni holmim között!”

Egy ugrással a másik szobában termett.

— Hol van a cukrosdoboz, hol vannak a cipők és a kalapok?

Hangja dörgött, pillanatra megállt, azt hiszem azt akarta megkérdezni: *hol vannak a hangyák?* De mit mesélek tovább, borzasztó volt, mindannyiunkat kidobott. Csak hűsvét vasárnap, amikor a harangok megszólaltak s mi még mindig sértődötten ültünk az asztalnál, nyílt ki óvatosan az ajtó és a vakító napsugárban, amely a nyíláson beáramlott, bontakozott ki nagyapa alakja, *arcán a régi, jóságos mosollyal*. Kidühöngte magát, ami annyit jelentett, hogy lakásában a rendnek már híre-hamva sem volt. A kalap és cipőraktár dúsabb leltárral terpeszkedett a zongora árnyékában s a hangyák is előmerészkedtek...

Hadilábon voltam az esküvel...

SZÉPSÉGÁPOLÁS

Írja: **Dr. HEKS IMRE** orvoskozmetikus

PATTANÁSOS MITESSZERES ARCBŐR

Az arcbőrön különösen a pubertás idején lépnek fel pattanások és különböző bőrtisztatlanságok. A serdülés időszakában ugyanis a test összes mirigyei fokozott tevékenységet fejtenek ki. Így a faggyúmirigyek mellett a verejtékmirigyek is élénkebben működnek és ez még fokozza a bőr zsírosságát, mert ezek a mirigyek a verejtéken kívül bizonyos mennyiségű zsíradékot is ürtenek a bőrre. Ennek következményeként az arc olajos tapintatúvá és fénylővé válik, mely különösen a homlok, az orr és az áll tájékán a legfeltűnőbb. Ha ilyen betegesen zsíros területre vékony cigarettapapírt szorítunk, úgy azon szembetűnő zsírfolt keletkezik.

Az arc zsírosodásával egyidőben sokszor a hajas fejbőr zsírossága és korpásodása is bekövetkezik, mely előhírnöke a korai kopaszodásnak. Ezen kiváltó okok hozzák létre az arcbőrt oly gyanr elrűtító mitesszereket, melyek apró, mákszerű pontok alakjában jelentkeznek. A mitesszer száru és zsíradék keverékéből áll és a kitágult mirigyek kivezetőcsöveiben egy-két milliméter hosszú csapocskák alakjában foglal helyet. A hór nívójából kiemelkedő pontocskák pedig elszarusodott hámsejtek, melyek a napfény hatására sötétednek meg. A mitesszerekből aztán rendszerint pattanás lesz, mert a bőrbe lerakódott és megkeményedett faggyú izgatja a körülötte levő kötőszövetet, mely könnyen fertőződik, elgenyed és gyógyulás után maradandó heget hagyhat.

A serdülés korában jelentkező pattanások ugyancsak összefüggésben állnak az arcbőr zsírosodásával. A pattanás helyét először vörösés pontocskák jelzi, melynek közepén hamarosan apró kiemelkedés keletkezik, mely

Elsüllyed a fáraók piramisa az emberi tudás hatalmas épülete mellett s ezt az épületet játszva megismerheti Tolnai Világlexikonából.

érintésre, vagy nyomásra érzékeny. A gyulladáshoz gőbcese tetején sárgás genny pont létesül, melyben gyakran pontszerű mitesszercsapocskák látható. Nyomásra a genny tartalom kevés véres savsóval kiürül és a folyamat többnyire befejezést nyer. Néha azonban előfordul, hogy a mitesszer alatt nagyobb fokú genyesedés áll elő, mikor is gyulladáshoz környezetű, genny tartalmú hólyag keletkezik. Máskor egymással szomszédos pattanások összefolyásából származik nagyobb fokú genyesedés. Az egyszerű ifjúkori pattanások akkor hagynak hegeseződést maguk után, ha nagyobb fokú genyesedés és szövetroncsolás ment végbe a bőrben.

Téves és indokolatlan az a felfogás, hogy a pattanásos bőrt nem kell gyógykezelti, mert a pattanások önmaguktól is elmúlnak. Nőknél különösen sokáig tartotta magát ez a tévhit és szűlők, ismerősök azzal vigasztalták a bakfislányt, hogy férjhezmenés után ezek az arctisztatlanságok teljesen megszűnnek. Élénken rácafol erre a felfogásra az a tény, hogy férjhezmenés, sőt szűlés után is gyakran állandósulnak pattanások az erre hajlamos egyéneknek.

Az arcbőr ezen rendellenességei vérkeringési, emésztési és a belső kiválasztású mirigyek zavart működéséből származnak, első dolog tehát annak kivizsgálása, hogy mi okozza a kellemetlen szépség hibát. Részben az előidéző okokat kell belső gyógykezeléssel megszüntetni, másrészt helyi beavatkozásokkal kell az arcbőr zsirtalanítását elősegíteni.

A modern kozmetikában számtalan eljárást ismerünk, mellyel a pattanásokat és az arcbőr beteges zsírosságát jól lehet befolyásolni, úgyhogy ez a kellemetlen szépség hiba helyes kezelés mellett sikeresen gyógyítható.

Kozmetikus orvosunk megcímzett és felbízott választorítotték beküldése ellenében a hozzáfordulóknak levélben válaszol. Levelek címére a szerkesztőségbe küldendők.

y. A gyul-
nyponit lé-
mitesszer-
enyen tar-
l és a fo-
yer. Néha
sszer alatt
mikor is
rtalmú hó-
sal szom-
eg száma-
egyszerű
ak hegese-
kú nyene-
gbe a bör-

ogás, hogy
gykezelni,
elmulnak
magát ez
zal vigasz-
menés után
megszűn-
ásra az a
és után is
az erre

i vérkerin-
ztású miri-
znak, első
hogy mi
t. Részben
gykezelés-
beavatkó-
ítását elő-

an eljárást
és az arc-
t befolyá-
szépség-
esen gyó-

és felbőg-
a hozzáfor-
címére a

Találmányok a karikatúra tükrében

Minden nagy felfedezés egy bizonyos el-
tolódást idéz elő a társadalom berendezke-
désében. Alig szokott hozzá az emberiség
egy bizonyos kényelmes állapothoz, máris
jön egy zseniális feltaláló és kizökkenti a
nyugodt polgárt megszokott kényelméből.
Igy volt ez a gőzgép, a vasút, a mozi, rádió
stb. felfedezésénél. És így volt ez a sötét
középkorban is, amikor a fekete Berchthold
barát felfedezte a puskaport, egy hatalmas
rombolószert az emberiség kezébe adva. A
középkor, azonban el sem tudott valamely
találmányt képzelni ördöngösség nélkül.
Mindenben, ami új volt, ott látta az ördögöt
és egész családját. Ő mozgatta a malom-
köveket, forgatta a könyvnyomtató prést,
kis ördögfiókák ültek az ingaóra súlyzóján és
ahol csak kerek, emeltyűk, emelők, vagy
más gépezetek voltak, ott mindenütt az
ördög tanyázott. Így tünteti fel például egy
középkori karikatúra Berchthold mellett az
ördögöt, ki neki segít felfedezésében. Sőt, a
teljesség kedvéért még ott van a kép bal-
oldalán az ördög öreganyja is, amint berakja
az ágyúba a kanócot (a derék rajzoló szerint
még az ágyút is ő találta fel).

És így van ez minden találmánnyal. Alig-
hogy a felfedezés sikerül, vagy csak komo-
lyabb formában felvetődik az eszméje, máris
óriási remények fűződnek hozzá. (Gondol-
junk csak a gőzerő felfedezésére. Akkor azt
hitték, hogy ezzel aztán minden meg van
oldva. Nincs több probléma.) A karikatúra
rajzolója aztán az összes reménysegeket meg-
örökíti. Sőt, nemcsak hogy lerajzolja, hanem
fel is használja azokat az egyes társadalmi
rétegek kigúnyolására.

Az újkorban az ilyen gúnynak legerőseb-

Így gúnyolta ki az akkori rajzoló az
újonnan feltalált kerékpárt

ben a vasút volt kitéve. Az emberek fan-
táziája a legkülönbözőbb rémképeket fes-
tette erről a „csodaszörnyeteg”-ről. Termé-
szetesen ez vonzotta a karikatúristát is. A
„Leipziger Illustrirte Zeitung” humoros raj-
zolója 1847-ben pl. lerajzolja, hogy a vasúton
utazók hogyan öltözködjenek célszerűen.
Sőt még a kis ölepet is ilyen fantasztikus
ruhába bujtatja. Számtalan karikatúra je-
lent meg a vasutról akkoriban.

Midőn a mult század közepétáján Lon-
donban szóba kerül a földalatti vasút terve,
rögtön megjelenik a „Punch” című vicclap-
ban, 1846-ban, ennek az újításnak a „hiteles”
tervrajza. A gázvilágítás eszméjének fel-
tűnése idején pedig az emberek meg voltak

Karikatúra a esőautomatáról

Középkori
fantasztikus
gúnyrajz a
homunkulusz
ábrándokról

Karikatura a
a telefon fel-
találásának
idejéből

arról győződve, ha ezt bevezetik, a város közepén felállítanak egy kutat, ahonnan mindenki vödörszámra mérheti a világlátáshoz szükséges gázt. Th. Hosemann le is rajzolja ezt a praktikus gázzállítást.

A múlt század fordulópontján már az újabb találmányok felé fordul a karikatúrista figyelme. Mikor Angliában divatos lett a biciklisport, az angolok már itt látták a jövő ideális közlekedési eszközét. Sőt a jövő emberét is. A „Punch” rajzolója szerint

ez a jövő embere, valóságos bicikli-kentaur lesz. Ugyanígy kigúnyolták a telefont is, amely nélkül ma már város el sem képzelhető és ez volt a sorsa az újonnan felfedezett drótkötélpályának is. Az akkori „Matin” (1908-ban) ezt a közlekedési eszközt ajánlta pl. a mindinkább növekedő forgalom lebonyolításának megoldására.

A színház sem kerülhette el sorsát. C. Beyer ajánlott egy igen kedves játékszert, ami egyúttal igen alkalmas a kulisszák tologatására is. Le is rajzolja, amint ilyen kis kocsikon játszadozó gyermekek tologatják a rajnai sellőket a „Rajna kincse”-ben.

A legújabb korban is találunk ilyen gúnyolódást. A Zeppelineket pl. a vasutaknál akarták felhasználni, hogy a gyakori összetűközéseket kikerüljék. Így csak egy sínpárt kellene felfektetni és a szembejövő vonat felszáll a Zeppelin segítségével a levegőbe és ott tér ki.

Az automaták bevezetésekor pedig megszületett a legújabb „találmány”, a csók-automata. (Itt meg kell említenem, hogy ez is csak karikatúra. Ne hogy esetleg az arra rászorulóknak hiába keressék Budapest utcáin ezt a csodás gépet.)

Természetesen minden újításnak áldozatul esik egy bizonyos fokú meghiúsítás. És a karikatúristának joga van ezt a tradíciót megvédeni és kigúnyolni azt, ami ezt eltérli az életből.

Ezért születtek karikatúrák, amelyek nagyjelentőségű találmányokat akartak kifigurázni.

Vajda Pál R.

SZÉ

Nőtelen
abbat az
megérintet
A nekün
„Délbáb

B. B. I
sem köve
ne lehet
valakit, a
emberek
Ami ped
viselkede
megnagy

Miskolc

DÉCI

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Nőtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímzett és felbélyegzett válaszbortéket küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délibáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány ucca 12. Felvilágosítást kérek. Kéziratokat nem őrizünk meg.

B. B. Kezdjük a végén a dolgot. Semmiesetre sem követelt el az illető olyan nagy bűnt, amit ne lehetne megbocsátani neki. Ha valaki szeret valakit, akkor az ilyesmit el kell nézni. Istenem, emberek vagyunk, nem lehetünk tökéletesek. Ami pedig a másik kérdést illeti, hogy miért viselkedett így, hát ez tényleg rejtélyes, de nem megnagyarázhatatlan. Vannak nők, akiknek a

lényében van az, hogy szükségük van arra, hogy több udvarlójuk legyen, mégha nagyon is szeretnek is valakit. Hiúsági kérdés a dolog, esetleg megszokás, mit lehet azt tudni. Szerintünk nem nagyjelentőségű dolog az, hogy ő egy régebbi udvarlójával is foglalkozott. Mindenesetre most igyekezzék vele véglegesen tisztázni a helyzetet s amennyiben önnek komoly szándékai vannak és ezt közölni is óhajtja vele, akkor azt is kikötheti, hogy ilyesmit többet az illető ne csináljon. Ezt neki meg kell érteni, ha szereti önt és mi reméljük, hogy ő ezt meg is fogja érteni.

M. M., Tótkomlós. Törölje át bőrét benzín és alkohol keverékével napjában többször. Meleg vízben mosakodjék, szárító hatású szappannal. Kerülje a forró, fűszeres ételeket, alkoholos italokat. Kosmetikai szereket csak levélben ajánlunk, ha megcímzett és felbélyegzett válaszbortéket küld be szerkesztőségünkbe és kérését megismétli.

Kisvárosi. Ne törődjék ezzel a mende-mondával! Végezze komolyan munkáját. Pofonokkal nem lehet az ilyen helyzeten javítani, csak rontani. Nincs közeli férfi rokona? Leghelyesebb lenne őszintén elmondani neki a férfi rágalmait. Az a férfi, aki nőknél elért sikereivel dísekszik társaságban, nem érdemel kíméletet.

Ékszerész. 1. Verebes Ernő játszotta a főszerepet. 2. Nem azonos.

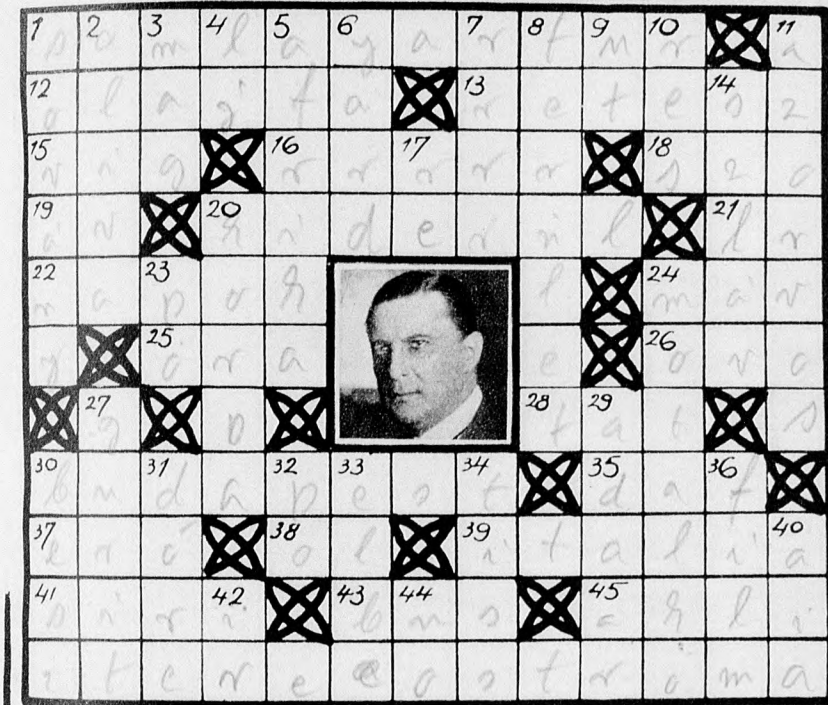
Miskolcon nagy sikerrel mutatták be Erőss András és Forgács Andor „Meseiroda” című háromfelvonásos operettjét. — A színház együttese a szerzőkkel

(Lusztig János)

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten értékes könyvjutalmat osztunk ki.
Megfejtési határidő április 19. Minden borítékra ráirandó: Rejtveny megfejtés

A megfejtésnél elegendő a vízszintes 1, 15 és a függőleges 11, 29 sorokat beküldeni

Vízszintes sorok: 1. Dinamikus erejű, kiváló intelligenciájú drámai színész. 12. Hasznos, a Földközi tenger környékén tenyésztő faj. 13. Fiók. 15. 1927 óta ennek a színháznak egyik oszlopos tagja. 16. Azonos mássalhangzók. 18. Elhangzik (ékezetthiány). 19. Képző fordítottja. 20. Napfényre kerül. 21. Tollrajzban van. 22. Hétfő, kedd, szerda stb. 24. Állami nagyzem. 25. Kronométer. 26. Ékezzettel : védő. 28. Műveltető igerag. 30. Születési helye. 35. D. A. F. 37. Energia. 38. Távolodást fejez ki. 39. Hatalmas birodalom. 41. A temetői csend jelzője. 43. Szomorú. 45. Mikszáth-regény alakja.

Függőleges sorok: 1. Nincs rajta hāj. 2. Az olajfa bogya. 3. Elvetik. 4. Baljóslatban van. 5. Világész. 6. Angol hossz mérték. 7. Azonos mássalhangzók. 8. Hely, térség. 9. Járunk rajta. 10. Dolog — latinul. 11. Ujabbán nagyszerű szerepe volt. 14. Az indogermán nyelvtörzs egyik családja. 17. Rag. 20. Sertéseledel. 23. Olasz folyam. 24. Autóbenzin. 27. Golyóval teszi a gyereket. 29. Szerepe a Halálláncban. 30. (a nyíl irányában folytatva) Ebben a darabban gróf *Poniráz István* szerepét alakította. 31. Bolondos. 32. ...king, Kína fővárosa. 33. Közép-Európa egyik legjelentékenyebb folyója. 34. Pestmegyei nagyközség. 35. Ennél a művészi szakmánál is

sikerei vannak. 40. Karima magánhangzó. 42. Betűt vet. 44. Idegen kettős magánhangzó.

(Payper)

A múlt heti számban megjelent keresztrejtveny megfejtése. **Vízszintes sorok:** 1. Dénes Oszkár. 12. Hamarosan. 13. Ka. 14. Lipik. 15. Biceg. 16. On. 17. Látszat. 18. Ly. 19. Nsc. 21. Rajta. 23. Dési. 25. Ear. 26. Ogeid (Diego). 28. Mi ez. 29. Palace. 33. Leir. 34. Film. 35. Os. 36. Tág. 37. Berlin. 39. Mz. 40. Amerika. 41. Gobbi. — **Függőleges sorok:** 2. Éhínség. 3. Nap. 4. Emil. 5. Sakál. 6. Or. 7. Sors. 8. Zs. 9. Kabaré. 10. Anita. 11. Magyarkeszi. 13. Kelta. 14. London. 20. Csemege. 22. Jena. 24. Iiii. 27. Derbi. 29. Pii. 30. Alig. 31. Lmno. 32. Comb. 33. Lám. 34. Fra. 36. Ta. 38. Ek. (ke).

Jutalmazott megfejtők. A keresztrejtveny helyes megfejtői közül az alábbiak részesültek könyvjutalomban: Ifj. Del Medico Endre, Bp. Nyáray Irén, Bp. Tóth József, Bp. Kovács Gáspár, Sz. Gergely Andor, D. Herczeg István, né, Gy. Balázs Tamás, M. Rott Elemérné, Bp. Temesi Béla, Bp. László Kálmán, S. Morvay Etus, Bp. Joó Imre, Bp. Hudovecz Ferenc, Sz. Tóth Imre, H. Gabányi Hermina, Bp. Dobos Erzsébet, Bp.

RUHA 30.000
VIRÁGBÓL

Közel száz remek
képet közöl

TOLNAI VILÁGLAPJA

ú j s z á m a .

ÁRA 20 FILLÉR

Tolnai Nyomda
Műintézet és
Kiadóvállalat
R.-T. nyomda

SZÁM

A jubilei
os Gyula
„Ez a
dó” című
ékban já
ik filmsz

10
OL